

รายงานการวิจัย

เรื่อง

พฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตที่พักในหอพัก
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

องครักษ์

โดย

อาจารย์ ดร.วรรณรัตน์ รัตนวรางค์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จารุวรรณ จำเพชร

378.198

ว256พ

วิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คหุณการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(เงินรายได้คณะสังคมศาสตร์) ประจำปี 2547

ตุลาคม 2548

รายงานการวิจัย

เรื่อง

พฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตที่พักในหอพัก
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์

15 ส.ค. 2549

อาจารย์ ดร.วรรณรัตน์ รัตนวรางค์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จารุวรรณ ขำเพชร

ภาควิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
(เงินรายได้คณะสังคมศาสตร์) ประจำปี 2547

ตุลาคม 2548

h 289647

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีโดยความสนับสนุนจากบุคคลหลายฝ่ายคณะผู้ทำการวิจัยจึงขอขอบคุณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่อนุมัติเงินทุนงบประมาณรายได้คณะสังคมศาสตร์เพื่อใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯทุกคนที่ให้ข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการวิจัย และเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิจัยทุกท่านที่อำนวยความสะดวกในการให้คำแนะนำด้านต่างๆ แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบคุณนิสิตเอกการพัฒนารัฐบาลท้องถิ่น สาขาวิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ ที่ช่วยเก็บข้อมูล สาขาวิชาสังคมวิทยาที่ให้เวลาทำงานกับผู้วิจัยอย่างเต็มที่ ตลอดจนแรงสนับสนุนต่างๆ ที่มอบให้ด้วยมิตรไมตรี และความเอื้ออาทรต่างๆ คณะผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่ง และขอขอบคุณผู้ช่วยวิจัย คุณทรงชัย ธรรมาภิมุขกุล คุณศุทธิวิธ นัสการ และคุณวรรณันท์ พรหมอัคคภาคย์ ที่ช่วยงานวิจัยด้วยความตั้งใจและอดทน ท่ามกลางข้อจำกัดและอุปสรรคต่างๆ มากมาย

สุดท้ายนี้ คณะผู้ทำการวิจัยขอขอบคุณบุคคลอีกหลายฝ่ายที่มีได้เอื้อนามข้างต้นที่มีส่วนช่วยให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ คณะผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาความคิดต่อไป

คณะผู้วิจัย

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์นั้น เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต และเพื่อศึกษาผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต การศึกษาครั้งนี้ได้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนิสิตที่เรียนและพักที่ศูนย์องครักษ์ จำนวนทั้งสิ้น 802 คน และวิเคราะห์ผลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยมีนิสิตเป็นหน่วยในการวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า สัดส่วนผู้ให้ข้อมูลเป็นนิสิตชายต่อนิสิตหญิง 4 : 6 นิสิตที่มีพฤติกรรมเสี่ยงส่วนมากเป็นผู้ชาย และพฤติกรรมเสี่ยงส่วนใหญ่ของทั้งนิสิตชายและหญิง ได้แก่ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ รองลงมาได้แก่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเล่นเกมพนัน และการเสพยาเสพติด ตามลำดับ ในด้านครอบครัว รูปแบบการเลี้ยงดูมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต ในด้านเพื่อน ผลการวิจัยไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงกับการเกิดพฤติกรรมเสี่ยง ในด้านความเครียด พบว่าความเครียดมีผลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงด้านการสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มากกว่าการเสพยาเสพติดและการเล่นเกมพนัน ในด้านหอพัก นิสิตที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือจัดระเบียบบางประการมีส่วนการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่านิสิตที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเสมอ ส่วนระดับความเข้มงวดของผู้คุมกฎระเบียบที่ต่างกันไม่แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมเสี่ยง นอกจากนี้ยังพบว่า นิสิตที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมีส่วนการเกิดผลกระทบด้านการมีเพศสัมพันธ์ การทะเลาะวิวาท การกู้ยืมเงิน และการลักทรัพย์ สูงกว่านิสิตที่ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง

การทดสอบสมมติฐานพบว่า คุณลักษณะของนิสิตที่แตกต่างกันทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงที่ต่างกัน และเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยไม่พบว่าครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต

แนวทางที่น่าจะลดความรุนแรงของการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้ น่าจะเป็นการดูแลที่ใกล้ชิดจากครูหรืออาจารย์ เนื่องจากนิสิตที่อยู่หอพัก จะพบพ่อแม่ผู้ปกครองน้อยกว่าพบครูอาจารย์ และมาตรการการควบคุมสื่อที่เผยแพร่พฤติกรรมเสี่ยง จะเป็นวิธีช่วยลดการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้

Abstract

The objective of this research was to study the risk behaviors, the cause and effect of those behaviors. The concept of family sociology is used to explain the phenomena. This study was based on data derived from the survey at Srinakarinwirot University, Ongkarak campus. Descriptive statistics and correlation were employed. The unit of analysis is the students living in university dormitory.

The findings show that the proportion of male to female students was 4:6. Most of the students having risk behaviors are male. Risk behaviors are smoking, drinking alcohol, gambling and using drug. It is found that raising pattern affected the risk behavior. Tension caused risk behavior in terms of smoking and drinking higher than using drug. Dormitory rule related to risk behaviors. Besides, the students with risk behavior have the proportion of sexual relationship, quarrel, debt and robbery higher than those having no risk behavior.

The hypothesis test resulted that the different characteristic of the student and friend caused different risk behaviors significantly. However, it was not found that family has any effect to student risk behavior.

สารบัญ

กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อไทย (ไทย)	ข
บทคัดย่อ (อังกฤษ)	ค
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
กรอบแนวคิด	50
สมมติฐานการวิจัย	51
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	52
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ข้อมูลทั่วไป	57
พฤติกรรมเสี่ยง	71
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยง	76
ผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยง	103
การทดสอบสมมติฐาน	111
บทที่ 5 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ	117
บรรณานุกรม	124
ภาคผนวก	134

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ	57
ตารางที่ 2	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ	58
ตารางที่ 3	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชั้นปี	59
ตารางที่ 4	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคณะ	60
ตารางที่ 5	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามที่ตั้งหอพัก	61
ตารางที่ 6	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาคารหอพักภายในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	61
ตารางที่ 7	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสาเหตุของการพักอาศัยในหอพัก	62
ตารางที่ 8	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนผู้พักอาศัยโดยเฉลี่ยต่อห้อง	63
ตารางที่ 9	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนวันที่อาศัยในหอพักโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์	63
ตารางที่ 10	ตารางแสดงร้อยละของเงินเดือนที่ได้รับกับความเพียงพอในการใช้จ่าย	64
ตารางที่ 11	ตารางแสดงค่าร้อยละการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์กับเงินเดือนที่ได้รับ	64
ตารางที่ 12	ตารางแสดงค่าร้อยละค่าใช้จ่ายนุหรีและแอลกอฮอล์และเงินเดือน	65
ตารางที่ 13	ตารางแสดงจำนวนนิสิตกับค่าใช้จ่ายที่เป็นค่านุหรีและเครื่องดืมแอลกอฮอล์	65
ตารางที่ 14	ตารางแสดงความคิดเห็นของนิสิต	66
ตารางที่ 15	ตารางแสดงเหตุการณ์กับพฤติกรรมการสูบนุหรี	67
ตารางที่ 16	ตารางแสดงเหตุการณ์กับพฤติกรรมการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์	67
ตารางที่ 17	ตารางแสดงเหตุการณ์กับพฤติกรรมการเสพยาเสพติด	68
ตารางที่ 18	ตารางแสดงเหตุการณ์กับพฤติกรรมการเล่นการพนัน	68
ตารางที่ 19	ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต	71
ตารางที่ 20	ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของนิสิตชายจำแนกตามพฤติกรรมเสี่ยงและระดับการศึกษา	72
ตารางที่ 21	ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของนิสิตหญิงจำแนกตามพฤติกรรมเสี่ยงและระดับการศึกษา	72
ตารางที่ 22	ตารางแสดงพฤติกรรมการสูบนุหรีกับพฤติกรรมการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์	73
ตารางที่ 23	ตารางแสดงพฤติกรรมการสูบนุหรีกับพฤติกรรมการเสพยาเสพติด	73
ตารางที่ 24	ตารางแสดงพฤติกรรมการสูบนุหรีกับพฤติกรรมการเล่นการพนัน	74
ตารางที่ 25	ตารางแสดงพฤติกรรมการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์กับพฤติกรรมการเสพยาเสพติด	74
ตารางที่ 26	ตารางแสดงพฤติกรรมการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์กับพฤติกรรมการเล่นการพนัน	75
ตารางที่ 27	ตารางแสดงพฤติกรรมการเสพยาเสพติดกับพฤติกรรมการเล่นการพนัน	75
ตารางที่ 28	ตารางแสดงปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมการสูบนุหรี	76
ตารางที่ 29	ตารางแสดงปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์	78
ตารางที่ 30	ตารางแสดงปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมการเสพยาเสพติด	80

ตารางที่ 31	ตารางแสดงปัจจัยด้านกรอบครัวกับพฤติกรรมการเล่นการพนัน	82
ตารางที่ 32	ตารางแสดงปัจจัยด้านเพื่อนกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่	83
ตารางที่ 33	ตารางแสดงปัจจัยด้านเพื่อนกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	84
ตารางที่ 34	ตารางแสดงปัจจัยด้านเพื่อนกับพฤติกรรมการเสพยาเสพติด	85
ตารางที่ 35	ตารางแสดงปัจจัยด้านเพื่อนกับพฤติกรรมการเล่นการพนัน	86
ตารางที่ 36	ตารางแสดงปัจจัยด้านจิตใจกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่	87
ตารางที่ 37	ตารางแสดงปัจจัยด้านจิตใจกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	90
ตารางที่ 38	ตารางแสดงปัจจัยด้านจิตใจกับพฤติกรรมการเสพยาเสพติด	93
ตารางที่ 39	ตารางแสดงปัจจัยด้านจิตใจกับพฤติกรรมการเล่นการพนัน	96
ตารางที่ 40	ตารางแสดงปัจจัยด้านหอพักกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่	99
ตารางที่ 41	ตารางแสดงปัจจัยด้านหอพักกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	100
ตารางที่ 42	ตารางแสดงปัจจัยด้านหอพักกับพฤติกรรมการเสพยาเสพติด	101
ตารางที่ 43	ตารางแสดงปัจจัยด้านหอพักกับพฤติกรรมการเล่นการพนัน	102
ตารางที่ 44	ตารางแสดงพฤติกรรมการสูบบุหรี่กับการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม	103
ตารางที่ 45	ตารางแสดงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม	103
ตารางที่ 46	ตารางแสดงพฤติกรรมการเสพยาเสพติดกับการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม	104
ตารางที่ 47	ตารางแสดงพฤติกรรมการเล่นการพนันกับการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม	104
ตารางที่ 48	ตารางแสดงพฤติกรรมการสูบบุหรี่กับการทะเลาะวิวาท	105
ตารางที่ 49	ตารางแสดงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการทะเลาะวิวาท	105
ตารางที่ 50	ตารางแสดงพฤติกรรมการเสพยาเสพติดกับการทะเลาะวิวาท	106
ตารางที่ 51	ตารางแสดงพฤติกรรมการเล่นการพนันกับการทะเลาะวิวาท	106
ตารางที่ 52	ตารางแสดงพฤติกรรมการสูบบุหรี่กับการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิท	107
ตารางที่ 53	ตารางแสดงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิท	107
ตารางที่ 54	ตารางแสดงพฤติกรรมการเสพยาเสพติดกับการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิท	108
ตารางที่ 55	ตารางแสดงพฤติกรรมการเล่นการพนันกับการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิท	108
ตารางที่ 56	ตารางแสดงพฤติกรรมการสูบบุหรี่กับการลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ภายในหอพัก	109
ตารางที่ 57	ตารางแสดงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ภายในหอพัก	109
ตารางที่ 58	ตารางแสดงพฤติกรรมการเสพยาเสพติดกับการลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ภายในหอพัก	110
ตารางที่ 59	ตารางแสดงพฤติกรรมการเล่นการพนันกับการลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ภายในหอพัก	110
ตารางที่ 60	ตารางการทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะของนิสิตกับพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต โดย Chi-square	111
ตารางที่ 60.1	ตารางแสดงคุณลักษณะของนิสิตด้านเพศกับพฤติกรรมเสี่ยง	112
ตารางที่ 60.2	ตารางแสดงคุณลักษณะของนิสิตด้านคณะกับพฤติกรรมเสี่ยง	113
ตารางที่ 60.3	ตารางแสดงคุณลักษณะของนิสิตด้านระดับชั้นการศึกษาปีกับพฤติกรรมเสี่ยง	114

ตารางที่ 60.4	ตารางแสดงคุณลักษณะของนิสิตด้านคะแนนเฉลี่ยกับพฤติกรรมเสี่ยง	114
ตารางที่ 60.5	ตารางแสดงคุณลักษณะของนิสิตด้านรายได้กับพฤติกรรมเสี่ยง	115
ตารางที่ 61	ตารางทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต โดยใช้สหสัมพันธ์ Correlation	115
ตารางที่ 62	ตารางทดสอบความสัมพันธ์ครอบครัวกับพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตโดยใช้สหสัมพันธ์ Correlation	116

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบัน ทำให้คนต่างพากันให้ความสำคัญกับการศึกษามากขึ้น อีกทั้งยังทำให้คนต้องการเรียนสูงขึ้นด้วย จึงพบได้ว่า ทุกวันนี้เด็กไทยสนใจการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้วยความต้องการของเด็กเอง ความคาดหวังของครอบครัว หรือแม้แต่ค่านิยมของสังคม ประกอบกับการเปิดสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนมีมากขึ้น ทำให้ความต้องการที่จะเรียนต่อในระดับสูงกว่าภาคบังคับมีสูงขึ้นตามไปด้วย อย่างไรก็ตาม สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาก็ยังไม่สามารถรองรับเด็กที่ต้องการเข้าเรียนได้เพียงพอ จึงทำให้เด็กที่อยู่ไกลจากสถาบันอุดมศึกษา ต้องย้ายมาอาศัยอยู่ในสถานที่ใกล้กับสถาบันอุดมศึกษาที่เรียน เด็กเป็นจำนวนมากจึงต้องย้ายมาอยู่หอพัก

หอพักเป็นที่พักอาศัยและเป็นที่อำนวยความสะดวกสบายและปลอดภัยแก่นิสิต ช่วยให้นิสิตประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย ช่วยด้านการศึกษาของนิสิตและส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ แต่การอยู่หอพักของนิสิตนั้น มักเป็นการอยู่ตามลำพังหรืออยู่กับเพื่อน ทำให้ห่างไกลจากการดูแลของพ่อแม่ ผู้ปกครอง นิสิตจึงใช้ชีวิตอย่างมีเสรี ซึ่งอาจนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงด้านต่างๆ ได้ ความห่างเหินจากผู้ปกครองทำให้ครอบครัวไม่สามารถทำหน้าที่ในการให้คำแนะนำและการดูแลได้อย่างสมบูรณ์ ลักษณะที่วัยรุ่นอยู่แยกจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองนี้เองทำให้น่าสนใจว่าเด็กที่อยู่หอพักนั้น มีพฤติกรรมเสี่ยงอย่างไร

การอยู่ตามลำพังของเด็กโดยปราศจากการดูแลของผู้ปกครองนั้น อาจทำให้เกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ขึ้นได้หลายอย่าง เช่น การอยู่ร่วมกันของนักเรียน / นิสิต ชายหญิง โดยที่ไม่มีผู้ใหญ่รับรู้ อันเป็นต้นเหตุให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมาอีกมากมาย เช่น การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การออกจากสถานศึกษา การฆ่าตัวตาย และการก่ออาชญากรรม อย่างไรก็ตาม แม้ว่า นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา จะไม่ได้อยู่ร่วมกันชายหญิง การอยู่กับเพื่อนเพศเดียวกันแต่ห่างจากการดูแลของผู้ปกครองนั้น ก็ยังคงอาจก่อให้เกิดปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงได้เช่นกัน พฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าวนี้ได้แก่ การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเสพยาเสพติด และการเล่นการพนัน พฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ เหล่านี้ ล้วนนำมาซึ่งปัญหาในภายหลัง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องค่าใช้จ่าย ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการเรียน ซึ่งก็ยังไม่เป็นที่ชัดเจนว่า พฤติกรรมเสี่ยงเหล่านี้เกิดกับเด็กที่อยู่หอพักอย่างไรบ้าง และมีปริมาณมากน้อยเพียงใด

แม้ว่าโดยทั่วไปจะเชื่อว่าวัยรุ่นที่อยู่ตามลำพัง โดยไม่มีพ่อแม่ดูแลใกล้ชิด มีโอกาสเกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้มาก แต่ก็ยังไม่มีข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ยืนยันชัดเจน ดังนั้นผู้วิจัย จึงมีความคิดว่า การศึกษาพฤติกรรมของนิสิตที่พักในหอพัก น่าจะช่วยให้เกิดความเข้าใจสภาพเหตุการณ์ และสาเหตุที่แท้จริงของ

ปัญหาได้ ซึ่งจะได้เป็นแนวทางในการหาทางป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมาได้อย่างทันท่วงที อีกทั้งผลของการศึกษานี้ จะช่วยให้ได้แนวทางและเกิดความรู้ความเข้าใจในด้านพฤติกรรมเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดขึ้นตามมา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตที่พักในหอพักมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์
2. เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต
3. เพื่อศึกษาผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์นี้ ได้ศึกษาเฉพาะนิสิตที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีหอพักสำหรับนิสิตอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น 10 หอ การวิจัยนี้ มุ่งศึกษาเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตใน 4 อย่าง ประกอบด้วย 1) การสูบบุหรี่ 2) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 3) การเสพยาเสพติด และ 4) การเล่นการพนัน โดยศึกษาเชื่อมโยงกับแนวคิดเรื่องครอบครัว เพื่อน จิตใจ และหอพัก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การวิจัยนี้จะทำให้เห็นพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตที่อยู่ในหอพักในมหาวิทยาลัย เข้าใจสภาพเหตุการณ์ และสาเหตุของปัญหาและพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตชายหญิง
2. ความเข้าใจที่ชัดเจนนี้สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นตามมาได้อย่างตรงจุดไม่ว่าจะเป็นปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ปัญหาเสพยาเสพติด ปัญหาการขายบริการทางเพศ และอื่นๆ อัน เป็นการลดความสูญเสียในด้านต่างๆ ของสังคมอย่างมากมาย
3. ผลการศึกษานี้จะทำให้ได้รับความรู้ใหม่ในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นปัจจุบันที่ไม่ได้อาศัยกับพ่อแม่ผู้ปกครอง อีกทั้งผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดปัญหาสังคมผ่านเยาวชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ครอบครั	หมายถึง ญาติของนิสิตที่อยู่อาศัยในครัวเรือนเดียวกันก่อนเข้ามาอยู่ในหอพัก อาจประกอบด้วย บิดา และ / หรือ มารดา พี่น้องหรือญาติ
เพื่อน	หมายถึง คนที่อยู่ในวัยเดียวกับนิสิต และคบกันด้วยความเข้าใจ ไว้วางใจ อาจเรียนอยู่ในสถานที่เดียวกัน หรือไม่ก็ได้
ความเครียด	หมายถึง สภาพความรู้สึกของคนที่มีต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่ทำให้เกิดความหวั่นไหวต่อจิตใจ ซึ่งในการวิจัยนี้พิจารณาความเครียดของนิสิตจาก ความรู้สึกเบื่อหน่าย ความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน ความรู้สึกไม่มีความสุข / เศร้าหมอง ความรู้สึกว่าชีวิตไม่มีคุณค่า และ ความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง /ฆ่าตัวตาย
หอพัก	หมายถึง หอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ จำนวน 10 หอพัก ประกอบด้วยหอพักหญิง 7 หอพัก และหอพักชาย 3 หอพัก
พฤติกรรมเสี่ยง	หมายถึง การกระทำของนิสิตที่อาจก่อให้เกิดอันตราย หรือผลเสียต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม สิ่งแวดล้อม โดยที่ผู้กระทำอาจทราบถึงผลที่จะเกิดขึ้นหรือไม่ก็ได้ พฤติกรรมเสี่ยงในการศึกษาวิจัยนี้ ได้แก่ การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเสพยาเสพติด และการเล่นการพนัน
การสูบบุหรี่	หมายถึง พฤติกรรมของนิสิตที่สูบบุหรี่ / ยาเส้น หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน
การเครื่องดื่ม-แอลกอฮอล์	หมายถึง เครื่องดื่มทุกชนิดที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ เช่น เหล้า เบียร์ บรันดี วิสกี้ ไวน์ น้ำตาลเมา กระแช่
การเสพยาเสพติด	หมายถึง พฤติกรรมการนำสารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ เสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยการรับประทาน ดม สูบ ฉีด แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ
การเล่นการพนัน	หมายถึง พฤติกรรมการเล่นโชค โดยมีผู้ได้รับผลประโยชน์และเสียประโยชน์

การมีความสัมพันธ์- กับเพศตรงข้าม	หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม
การทะเลาะวิวาท	หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดจากความขัดแย้งของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปและก่อให้เกิดความรุนแรง ซึ่งอาจเป็นการทำร้ายร่างกาย หรือจิตใจ และทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินได้
การกู้ยืมเงิน	หมายถึง พฤติกรรมการขอยืมเงินจำนวนหนึ่งจากบุคคลอื่นเพื่อนำไปใช้สอย และตกลงว่าจะคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้ตามเวลาที่กำหนด โดยในการวิจัยนี้พิจารณาการกู้ยืมว่าอาจมีการเสียดอกเบี้ยเป็นการตอบแทนหรือไม่ก็ได้
การลักทรัพย์	หมายถึง การเอาทรัพย์ของผู้อื่นไป โดยต้องการจะครอบครองทรัพย์นั้นไว้เพื่อตนเอง หรือเพื่อขาย หรือให้กับบุคคลอื่น
การชิงทรัพย์	หมายถึง การลักทรัพย์ที่ประกอบด้วยการใช้กำลังเข้าทำร้าย หรือขู่จะใช้อำกำลังเข้าทำร้ายในทันที เพื่อให้ผู้ที่ครอบครองทรัพย์นั้นยินยอมให้ทรัพย์ไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอเนื้อหาสาระตามลำดับข้อดังต่อไปนี้

1. ครอบครัวและการเลี้ยงดู
2. เพื่อน
3. ความเครียด
4. หอพัก
5. พฤติกรรมเสี่ยง
6. บุหรี่
7. การเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
8. ยาเสพติด
9. การพนัน
10. เพศสัมพันธ์
11. การทะเลาะวิวาท
12. การกู้ยืมเงิน
13. การลักทรัพย์

1. ครอบครัวและการเลี้ยงดู

ครอบครัว หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความผูกพันกันทางอารมณ์และจิตใจ ในการดำเนินชีวิตร่วมกัน รวมทั้งการพึ่งพิงกันทางสังคมเศรษฐกิจและมีความสัมพันธ์กันทางกฎหมายหรือทางสายเลือด ครอบครัวบางครอบครัวอาจมีลักษณะเป็นช้อยกเว้นบางประการจากดังกล่าวก็ย่อมได้

1.1 ความสำคัญของครอบครัว

1.1.1 ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานแรกของมนุษย์ และเป็นสถาบันที่เก่าแก่ที่สุดในโลก ทำหน้าที่ในการหล่อหลอมความเป็นมนุษย์ของสมาชิกเกิดใหม่ในครอบครัวอันได้แก่ทารกและเด็ก

1.1.2 การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวและการให้การศึกษาในครอบครัว มีอิทธิพลต่อระดับคุณภาพของคนและบุคลิกภาพ ซึ่งรวมทั้งค่านิยม เจตคติและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน วิถีชีวิตของสมาชิกในครอบครัวมีอิทธิพลต่อกันและกัน

1.1.3 ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมพื้นฐาน ที่ประกอบด้วยวิถีชีวิตของสมาชิกของครอบครัวทุกคน รวมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรมและจริยธรรม ซึ่งมีผลต่อคุณภาพของสังคม

1.1.4 ครอบครัวเป็นหน่วยเศรษฐกิจที่เล็กที่สุดและเป็นพื้นฐานของสังคม ครอบครัวบางครอบครัวมีบทบาทเป็นหน่วยการผลิตทางเศรษฐกิจโดยตรง

1.1.5 ครอบครัว ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม มีผลกระทบต่อกันและกัน ต่างมีกระบวนการวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีการหยุดนิ่งซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล

1.1.6 ปัญหาสังคมหลายประการจะป้องกันได้โดยสถาบันครอบครัว สถาบันครอบครัวที่รวมตัวกันได้จะเป็นพลังกลุ่ม / ชุมชน ที่สามารถพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาของตนเองได้

1.2 บทบาทของบิดามารดา

บทบาทของบิดามารดา คำว่า มีความหมายมาจากคำว่า “ตำแหน่ง” หรือ “ฐานะ” ซึ่งเป็นสิทธิและหน้าที่ที่บุคคลพึงกระทำ โดยสิทธิและหน้าที่เหล่านี้จะวินิจฉัย “ตำแหน่ง” ของแต่ละบุคคลในสังคม การกระทำของบุคคลจะต้องมีความสอดคล้องกับความคาดหวังของคนส่วนใหญ่ในสังคม และเกี่ยวข้องกับบรรทัดฐานและขนบธรรมเนียมประเพณีทางสังคมที่บุคคลนั้นอยู่ การแสดงบทบาทตามฐานะของบุคคลจะต้องมีการพัฒนา โดยอาศัยการเรียนรู้ในสถานการณ์แห่งการกระทำและวัฒนธรรมที่บุคคลอาศัยอยู่ และการแสดงบทบาทจะเกิดขึ้นต่อเนื่องเมื่อเป็นการแสดงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม

การแสดงบทบาทของบุคคลนั้นต้องอาศัยความสามารถพิเศษ ในการรับรู้และเข้าใจบทบาทแต่ละบทบาท ซึ่งในคนๆ หนึ่งอาจต้องแสดงบทบาทหลายบทบาทในสถานการณ์ที่ต่างกัน เช่น บทบาทในครอบครัว ได้แก่ บทบาทการเป็นบิดา – สามี หรือ บทบาทการเป็นมารดา – ภรรยา และเมื่ออยู่ในสังคมการทำงานอาจมีบทบาทเป็นประธานบริษัทหรือเป็นประชาสัมพันธ์ ดังนั้น ถ้าบุคคลเกิดความไม่เข้าใจหรือไม่พอใจในบทบาทจะมีผลทำให้การแสดงบทบาทประสบความล้มเหลวได้ แต่ถ้าหากบุคคลใดมีความเข้าใจ สามารถพัฒนาการรับรู้บทบาทได้เป็นอย่างดี จึงไม่เกิดความยากลำบากในการที่จะเปลี่ยนแปลงบทบาทต่างๆ และจะประสบผลสำเร็จในชีวิต

บทบาทของบิดาและมารดา หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกหรือหน้าที่ของบิดาและมารดาพึงปฏิบัติต่อครอบครัวและบุตร ในปัจจุบันบทบาทของบิดามารดากำลังอยู่ในระยะที่เปลี่ยนแปลง จากการที่สังคมยังบังคับให้เชื่อฟังและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดกลายมาเป็นยอมอ่อนข้อ ตามความเห็นที่ว่า เด็กแต่ละคนควรมีบุคลิกภาพเฉพาะและมีโอกาสพัฒนาได้อย่างเสรี เด็กควรได้รับการช่วยเหลือให้มีวุฒิภาวะและปรับตัวได้ดี รู้จักพิจารณาว่าตัวเองอยู่ในสถานการณ์เช่นไรและสามารถใช้เหตุผลในการตัดสินใจตัดสินใจอยู่เสมอ ดังนั้นบิดามารดาต้องมีความเข้าใจภาวะการดำรงชีวิตและรับรู้ในบทบาทของตัวเอง แต่เมื่อกำหนด เศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งลักษณะของครอบครัวเปลี่ยนไป จึงส่งผลกระทบต่อบทบาทของบิดามารดา และเมื่อผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกับผู้ชาย ทำให้บิดาและมารดาต้องออกไปประกอบ

อาชีพนอกบ้าน เพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว มารดาจึงมีเวลาทำงานบ้านและมีเวลาเลี้ยงดูบุตรน้อยลง ดังนั้นบิดาจึงต้องมีส่วนช่วยดูแลงานบ้านและเลี้ยงดูบุตรร่วมกับมารดา

1.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับบทบาทของบิดาและมารดา

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม นักทฤษฎีนี้ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการและกระบวนการที่บุคคลได้รับอิทธิพลจากสังคมทำให้เกิดการยอมรับลักษณะและกฎเกณฑ์ทางสังคมมาเป็นลักษณะของตน โดยเด็กจะเรียนรู้พฤติกรรมโดยการสังเกต การจำลองแบบและการฝึกฝน การที่ได้จะเกิดการเรียนรู้ในการเลียนแบบบิดานั้น ถ้าบิดาได้เลี้ยงดูเด็กตลอดเวลาจะทำให้เด็กมีโอกาสรู้และลอกเลียนแบบบิดามาเป็นแรงเสริมของตนเอง ถ้าหากบิดาไม่ได้เลี้ยงดูเด็กก็จะทำให้เด็กไม่มีพฤติกรรมเหล่านั้นมากระตุ้น สรุปได้ว่า ทั้งบิดาและมารดาเป็นผู้มีอิทธิพลและวางแนวทางการพัฒนาบุคลิกภาพของบุตรทำให้บุตรมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ ซึ่งบิดาและมารดาต้องรับรู้ถึงบทบาทของตนเองที่พึงปฏิบัติต่อบุตรเป็นอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นด้านการอบรมเลี้ยงดูบุตร ด้านการเป็นตัวแทนทางสังคมและด้านการแก้ปัญหา

1.4 การอบรมเลี้ยงดู

เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อบุคลิกภาพอย่างยิ่ง เพราะในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก บิดามารดาจะเป็นผู้ปลูกฝังให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นและพฤติกรรมต่างๆ ทั้งด้านความสามารถ ทักษะ ความสนใจ ทศนคติ นิสัย อารมณ์ วัฒนธรรมที่ทำให้เด็กมีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การกระทำของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู ด้วยกาย วาจา และท่าทีที่มีต่อเด็ก อันเป็นผลทำให้เกิดพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ตามแนวพัฒนาการของชีวิตและเป็นที่เข้าใจยอมรับของผู้แวดล้อม ซึ่งวิธีการในการอบรมเลี้ยงดูเด็กจะมีความเกี่ยวข้องสำคัญกับสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อบรมและเด็กผู้รับการอบรม
2. วิธีการให้รางวัลและวิธีการลงโทษที่ผู้อบรมใช้ในการยับยั้งพฤติกรรมหรือเสริมสร้างพฤติกรรม
3. การเป็นตัวแทนของผู้อบรมที่มีให้แก่เด็กผู้ได้รับการอบรม

ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงอิทธิพลของครอบครัวจึงต้องเน้นที่กระบวนการอบรมปลูกฝัง เพราะเป็นหัวใจสำคัญหรือบทบาทหลักที่ครอบครัวพึงกระทำ นอกจากการปลูกฝังจะมีผลจะมีต่อลักษณะต่างๆ ทางจิตใจและพฤติกรรมของบุคคล ยังมีสิ่งต่างๆ อีกมากมายที่บุคคลได้รับมาจากครอบครัวเป็นสำคัญ เช่น ลักษณะวิธีการคิดและบุคลิกภาพต่างๆ ของบุคคล ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ในส่วนที่เกี่ยวกับการเป็นตัวแทนของเด็กนั้นมีหลักฐานมาจากการค้นคว้าวิจัยทางจิตวิทยาที่พบว่า มีหลายวังหลายอย่าง que เด็กสามารถเรียนรู้ได้จากพฤติกรรมของผู้ใหญ่ที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจหรือจงใจกระทำ ผู้เป็นพ่อแม่จึงควรระวังในการปฏิบัติตนหรือการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาจึงสรุปได้ว่า ครอบครัวมีอิทธิพลอย่างมากต่อ

พัฒนาการของบุคคลทั้งทางจิตใจและพฤติกรรม โดยเฉพาะวิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรในครอบครัวเป็นตัวกำหนดสำคัญว่าพัฒนาการด้านจิตใจและพฤติกรรมของเด็กผู้ได้รับการอบรมจะเป็นไปในรูปแบบใด และจะต้องตระหนักเสมอว่าในขณะที่มีการอบรมเลี้ยงดูเกิดขึ้น ก็จะมีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นเสมอระหว่างผู้อบรมและผู้ได้รับการอบรม มีหลักฐานการวิจัยทางจิตวิทยาขึ้นันว่า การใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่สามารถให้การตอบสนองพื้นฐานทางจิตใจได้ จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้และซึมซับลักษณะพื้นฐานสำคัญของการพัฒนามนุษยภาพ คือ ความรู้สึกไว้วางใจจากผู้เลี้ยงดู จะสามารถแผ่ขยายไปยังผู้อื่นและสังคมแวดล้อมอื่นได้เมื่อเด็กเติบโตขึ้น อีกทั้งยังสามารถปรับตนให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ต้องตระหนักไว้เสมอ คือ สภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกครอบครัวยังคงมีอิทธิพลต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์ทั้งทางบวกและทางลบต่อครอบครัว ทั้งโดยรวมและโดยเฉพาะต่อบิดามารดา ซึ่งจะเป็นตัวแบบพื้นฐานสำคัญให้บุตรได้ซึมซับลักษณะจิตใจและพฤติกรรมต่างๆ ขณะที่อยู่ในกระบวนการของการอบรมเลี้ยงดูบุตรอีกด้วย

1.5 แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูเด็กแบ่งออกได้เป็น 3 แบบ คือ

1.5.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการที่พ่อแม่ใช้การอบรมเลี้ยงดูที่ทำให้ลูกรู้สึกว่าคุณเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม พ่อแม่ไม่ตามพอใจจนเกินไปหรือเข้มงวดจนเกินไป ยอมรับนับถือความสามารถและความคิดของลูกให้มีส่วนร่วมดูแลลูกตามโอกาสอันควร แสดงความรักและส่งเสริมให้เด็กมีอิสระในการคิด ตัดสินใจและแก้ปัญหาต่างๆ พ่อแม่จะอธิบายเหตุผลในการส่งเสริมหรือห้ามมิให้ทำสิ่งต่างๆ เด็กจะได้รับความเสมอภาคในการทำสิ่งนั้น และพบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จะมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน การทำให้เด็กได้ดู ให้เห็น ให้ได้ลงมือเป็นการปลูกฝังนิสัยที่ดีกว่าการพร่ำบ่น คุณค่ากล่าว การมีตัวอย่างเลียนแบบที่เหมาะสมทั้งในบ้านและสังคมเป็นสิ่งสำคัญ บิดามารดาจึงเป็นตัวอย่างที่สำคัญที่สุดในการเลียนแบบของเด็ก เด็กที่ได้รับการอบรมแบบประชาธิปไตย จะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีวินัยในตนเอง นอกจากนี้ยังพบว่าลูกที่พ่อแม่ยอมรับจะเป็นผู้ที่เพื่อนฝูงรักใคร่ และยอมรับเป็นอย่างดี เด็กจะชอบเข้าสังคม สนใจงาน มองโลกในแง่ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง คือ รู้สึกว่าคุณมีค่า มีความอบอุ่นและปลอดภัย การฝึกวินัยโดยใช้เหตุผลจะมีส่วนช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านความรู้สึกผิดชอบสูง การฝึกวินัยโดยใช้เหตุผลจะมีส่วนช่วยให้เด็กมีการพัฒนาทางด้านความรู้สึกผิดชอบสูง

1.5.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่รู้สึกว่าพ่อแม่ก้าวร้าวเรื่องส่วนตัวของเด็ก ทำให้รู้สึกผิดเมื่อลูกแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ลูกมีความรู้สึกว่าถูกบังคับให้ทำตามความต้องการของพ่อแม่ พ่อแม่ใช้คำพูดที่ลูกรู้สึกอาย การที่เด็กรายงานว่าพ่อแม่คอยกวดขันดูแลและแนะนำให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบมาตรฐานของสังคมวัฒนธรรม หรือห้ามมิให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่นอกกรอบกรอบ ถ้าเด็กไม่ทำตามกฎระเบียบ และมาตรฐานดังกล่าวก็จะถูกลงโทษ พบว่าปัญหาสำคัญ

ของเด็กวัยรุ่น คือ บิดามารดาไม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ไม่ปรองดองกันและปกครองอย่างเข้มงวด กวดขันมากเกินไป บิดาที่ประคบประหงมเด็กมากเกินไปจะทำให้เด็กไม่มั่นใจในตัวเอง บิดามารดาที่เข้มงวด ใช้อำนาจกับเด็ก ทำให้เด็กเป็นคนเจ้าระเบียบ เก็บตัว บิดามารดาที่ยอมจำนนต่อเด็กจะทำให้เด็กขาดความรับผิดชอบ ถ้าพ่อแม่ควบคุมมากเกินไปจะมีผลทำให้เด็กขาดความเชื่อมั่น ขาดความสามารถในการปกครองตนเอง และไม่เชื่อถือตนเอง แต่มีโอกาสจะรับค่านิยมและคุณธรรมจากพ่อแม่ได้มากกว่าลูกที่พ่อแม่ตามใจ

1.5.3 การอบรมเลี้ยงดูโดยการปล่อยปละละเลย หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ที่นักเรียนรู้สึกว่าตัวเองถูกทอดทิ้ง ไม่ได้ได้รับความรักจากพ่อแม่เท่าที่ควร ถูกปล่อยให้อะไรได้ตามใจชอบ พ่อแม่ไม่ค่อยเอาใจใส่ช่วยเหลือหรือแนะนำ เด็กมีเวลาอยู่ร่วมกับพ่อแม่น้อยและเด็กมีอิสระมากเกินไป การอบรมเลี้ยงดูที่ลูกรู้สึกว่าตนเองได้รับการตามใจและไม่ได้รับความเอาใจใส่หรือได้รับคำแนะนำช่วยเหลือจากพ่อแม่เท่าที่ควร การที่เด็กรายงานว่าพ่อแม่ไม่เอาใจใส่ ไม่ให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น วิจัยด้านนี้และลงโทษอย่างรุนแรงเมื่อเด็กทำผิด พบว่าบิดาที่ปล่อยปละละเลยเด็กจะทำให้เด็กเป็นคนก้าวร้าว การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีวินัยในตนเอง ถ้าพ่อแม่ไม่ควบคุมเลย เด็กก็จะไม่สามารถที่จะเรียนรู้ค่านิยมมาตรฐานของสังคม และพฤติกรรมในทางที่ดีได้ การที่พ่อแม่อบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย นอกจากจะมีผลทำให้เด็กขาดความรัก และขาดการส่งเสริมทางบุคลิกภาพบางประการแล้วยังมีผลถึงการดำรงชีวิตในอนาคตของเด็กอีกด้วย การแก้ปัญหาเด็กและเยาวชนที่ประพฤติดังไม่ดี ก่ออาชญากรรม จะต้องแก้กันที่ต้นเหตุ ไม่ใช่แก้กันที่ปลายเหตุ การส่งเด็กเข้าไปฝึกอบรมในสถานกักกัน และฝึกอาชีพของศาลคดีเด็กและเยาวชนนั้นไม่สามารถที่จะช่วยอะไรได้มาก ที่ถูกต้องแล้วควรจะต้องแก้กันตั้งแต่ต้น นับตั้งแต่สิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี พ่อแม่ที่ไม่เอาใจใส่ และ การปล่อยปละละเลย

1.6 ปัจจัยทางด้านครอบครัว

บิดามารดาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการเลี้ยงดูบุตร เพราะว่าบิดามารดาถือได้ว่าเป็นครูคนแรกที่คอยอบรมสั่งสอนบุตรของตนเอง และใช้เวลาอยู่ร่วมกับบุตรของตนมากกว่าคนอื่น ดังนั้นสถาบันครอบครัวจึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาการและพฤติกรรมของเด็กที่แสดงออกมา เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูที่แตกต่างกันก็ย่อมมีอุปนิสัยหรือพฤติกรรมที่แสดงออกมาแตกต่างกัน ดังที่ จรรยา สุวรรณทัต และดวงเดือน พันธุมนาวิน (2521:34) ได้ทำการประมวลผลการวิจัยเรื่องวิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตร สรุปว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่สำคัญคือ ผู้ปกครองต้องทำให้เด็กรู้สึกว่าตนเองเป็นอิสระจากผู้ใหญ่ การอบรม การลงโทษ และให้รางวัลเด็กนั้น ต้องทำด้วยความมีเหตุผล ไม่ใช่ใช้อารมณ์ การควบคุมดูแลเด็กอย่างเข้มงวดนั้นอาจทำให้เด็กมีนิสัยก้าวร้าว เป็นการขัดขวางพัฒนาการทางสังคมที่เหมาะสมตามกาลเทศะด้วย

การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่มีอิทธิพลต่อเด็กวัยรุ่นมาก เพราะการเลี้ยงดูที่พ่อแม่ใกล้ชิดลูกมีความเข้าใจจะทำการปรับตัวของเด็กวัยรุ่นดีขึ้น และปัญหาต่างๆที่จะเกิดขึ้นน้อย ตรงข้ามกับวัยรุ่นที่ถูกพ่อแม่ทอดทิ้งปล่อยปละละเลย หรือครอบครัวยุติไม่สงบสุข มีปัญหายุ่งยากทำให้เด็กมีสุขภาพจิตเสีย และอาจกลายเป็นเด็กมีปัญหาได้ ซึ่งสามารถนำพาให้เด็กเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงออกมาได้ บล็อกและแบลร์ (Block and Blair, 1966:34 ; อ้างอิงมาจาก อติสร พงษ์ศรี, 2546:32) พบว่าความขัดแย้งกับพ่อแม่เป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กวัยรุ่นเกิดความคับข้องใจ ความวิตกกังวล และจะเป็นสาเหตุให้เกิดความผิดปกติ ด้านอารมณ์ จิตใจ และความประพฤติดของเสีย ถ้าครอบครัวใดให้การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง หรือให้ความคุ้มครองจนเกินไปอาจทำให้เด็กเกิดทัศนคติไม่ดีต่อพ่อแม่ เด็กอาจจะต่อต้านพ่อแม่ มีความตึงเครียด ความกระวนกระวายใจ และปรับตัวไม่ได้ในสังคมเมื่อเกิดปัญหาทางด้านจิต ขณะที่แลนดิส (Landis, 1954:105-106; อ้างอิงมาจาก อติสร พงษ์ศรี, 2546:32) ได้ศึกษาการปรับตัวของวัยรุ่นซึ่งมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ปกครองแบบประชาธิปไตยและแบบเข้มงวด โดยส่งแบบสอบถามกับเด็กชั้นสูงสุดของโรงเรียนมัธยมศึกษา นักเรียนชาย 1,900 คน นักเรียนหญิง 2,410 คน พบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่ปกครองแบบประชาธิปไตย ปรับตัวได้ดีกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่ปกครองแบบเข้มงวดหรือมีอำนาจเหนือเด็ก เด็กที่ได้รับการปกครองแบบนี้จะมีความวิตกกังวล มีความเครียดทางจิตใจเกิดการปรับตัวได้ไม่ดี

พ่อแม่มีอิทธิพลต่อการคบเพื่อนของลูกทั้งทางตรงคือการเข้าไปดูแลใกล้ชิด และทางอ้อมคือการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพ่อแม่กับลูก (Updegraff et al., 2001) ในวัยเด็ก พ่อแม่มักจะดูแลเรื่องการคบเพื่อนโดยตรง แต่เมื่อโตขึ้น พ่อแม่จะดูพฤติกรรมต่างๆ ไม่เข้าไปก้าวก่ายมากนัก การปล่อยให้เด็กมีอิสระมากขึ้นในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงแต่ขาดการดูแลใกล้ชิดจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง อาจนำไปสู่การตัดสินใจที่ไม่เหมาะสมได้

แรงยึดเหนี่ยวด้านจิตใจ ความอบอุ่นระหว่างพ่อแม่กับลูกเกิดขึ้นเมื่อลูกออกจากบ้านขณะอายุน้อย และเมื่อเป็นเช่นนี้ สิ่งที่ตามมาคือ เมื่ออยู่นอกสายตา ก็ไม่อยู่ในจิตใจ (Stark, 1994) ลักษณะเช่นนี้เริ่มเป็นจริงในสังคมไทยเมื่อพ่อแม่ส่งลูกมาเรียน ลูกก็ไม่ได้อยู่ในความดูแลอย่างใกล้ชิด ความรู้สึกที่ลูกจะรักผูกพัน เกรงใจพ่อแม่ก็น้อยลง ความรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง เป็นอิสระมีมากขึ้น อาจตัดสินใจหลายเรื่องด้วยตัวเอง ไม่ปรึกษาพ่อแม่ การย้ายไปอยู่ด้วยกันของนิสิตหญิงชายส่วนใหญ่ มาจากการตัดสินใจของเด็กที่พ่อแม่ไม่ได้ดูแลใกล้ชิด

ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก ระดับปฏิสัมพันธ์ ทัศนคติของแม่ต่อเรื่องเพศสัมพันธ์ และการพูดคุยเรื่องเพศ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่น บทบาทของครอบครัวมีความสำคัญต่อเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น (Davis & Friel, 2001) ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองกับลูกที่แน่นแฟ้นทำให้การมีเพศสัมพันธ์ช้าลง (Moore & Chase-Lansdale, 2001) การสอดส่องดูแลของผู้ปกครองช่วยลดโอกาสในการเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของทั้งหญิงและชาย (Rogers, 1999) ดังนั้น จึง

เห็นได้ว่า ลักษณะที่วัยรุ่นย้ายออกจากบ้านมาอยู่หอพัก ทำให้ต้องห่างไกลจากผู้ปกครอง อาจทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้ง่ายกว่าผู้ที่อยู่โดยมีผู้พ่อแม่ปกครองดูแลใกล้ชิด

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก (2528) ได้อธิบายถึงการอบรมเลี้ยงดูใน 3 แบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม การอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบส่งผลต่อการปรับตัวดังต่อไปนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ปัจจัยสำคัญที่สุดในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก คือ ความรัก ความอบอุ่นที่เด็กได้รับจากบิดามารดาตั้งแต่แรกเกิดของชีวิต บรรยากาศของความรักและการยอมรับ ช่วยหล่อหลอมให้บุคคลมีพัฒนาการของบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ เป็นผู้มีสุขภาพจิตดีและไม่มีปัญหาในการปรับตัว

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล หมายถึง การบิดามารดาได้อธิบายเหตุผลในขณะที่มีการส่งเสริมหรือขัดขวางการกระทำของลูกโดยการลงโทษลูก นอกจากนั้นบิดามารดาที่ใช้วิธีการนี้ยังให้รางวัลและลงโทษลูกอย่างเหมาะสมกับการกระทำของลูกมากกว่าที่ปฏิบัติต่อลูกตามอารมณ์ของตนเอง การกระทำของบิดามารดาเป็นเครื่องช่วยให้ลูกได้เรียนรู้และรับทราบถึงสิ่งที่ควรและไม่ควรกระทำ นอกจากนั้นยังช่วยให้ลูกสามารถทำนายตนเองได้ว่าตนจะได้รับรางวัลหรือถูกลงโทษจากบิดามารดา หลังจากที่ทำผิดกรรมต่างๆ แล้วมากน้อยเพียงใด ดังที่อรรถพร ชูชม และอังฉรา สุขารมณ (2535:58) ได้ทำการวิจัยเรื่ององค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่นพบว่า การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักเรียนวัยรุ่นแบบรักสนับสนุน และแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลต่อการปรับตัวของเด็กอย่างมาก การอบรมเลี้ยงดูที่ให้ความอบอุ่น พ่อแม่มีความเข้าใจ รักสนับสนุน ใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์จะทำให้เด็กมีการปรับตัวได้ดีและมีปัญหาน้อยกว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่ถูกทอดทิ้ง

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม หมายถึง การออกคำสั่งให้เด็กทำตามแล้วผู้ใหญ่คอยตรวจตราใกล้ชิดว่าเด็กจะทำตามความต้องการของตนหรือไม่ ถ้าเด็กไม่ทำตามก็จะลงโทษเด็ก ส่วนการควบคุมน้อย หมายถึง การปล่อยให้เด็กรู้จักคิดตัดสินใจเองว่าควรทำหรือไม่ควรทำในสิ่งใด และเปิดโอกาสให้เด็กเป็นตัวของตัวเองบ่อยครั้งโดยไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเด็กมากนัก ผู้ใหญ่ไทยมักจะเข้าใจสับสนเกี่ยวกับการควบคุมเด็กและการทำตนใกล้ชิดกับเด็กสองวิธีนี้แตกต่างกัน วิธีหลังเป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่ง แรดค์ (Radke, 1964:11-12; อ้างอิงมาจาก อติสร พงษ์ศรี, 2546:32) พบว่าพ่อแม่ที่เคร่งครัดในระเบียบวินัย บุตรจะมีความมั่นคงในอารมณ์น้อย ไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีภายในบ้าน ชอบทะเลาะเบาะแว้ง การลงโทษของพ่อแม่มีผลในทางสัดกันและยับยั้งการกระทำตนตามธรรมชาติ ซึ่งมีผลต่อจิตใจของเด็กได้

ดังที่ คาเพลน (Kaplan, 1922:105-106; อ้างอิงมาจาก อติสร พงษ์ศรี, 2546:32) ได้ศึกษาการปรับตัวของวัยรุ่น ซึ่งมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ปกครองแบบประชาธิปไตย และแบบเข้มงวดพบว่า

เด็กที่มาจากครอบครัวแบบประชาธิปไตยปรับตัวได้ดีกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่ปกครองแบบเข้มงวด การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยทำให้เด็กมีลักษณะการปรับตัวดีกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบเข้มงวดกวดขัน กล่าวคือการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเป็นการเลี้ยงดูที่พ่อแม่มีพฤติกรรมในลักษณะที่ยอมรับฟังเหตุผลของลูกๆ ด้วย ทำให้เกิดความอบอุ่น กล้าแสดงความคิดเห็น มีความมั่นคงทางอารมณ์ปรับตัวได้ดี มีความเข้าใจตนเองสูง รู้สึกรู้ว่าตนเองมีค่า นักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง และแบบให้ความคุ้มครอง มีความวิตกกังวลสูงกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เพราะการเลี้ยงดูแบบแรกทำให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยทางด้านอารมณ์ ว่าเหว่ ไม่นั่นคง ไม่มีความรัก สภาพเช่นนี้ทำให้เด็กต้องเก็บกด หรือยับยั้งความรู้สึกต่างๆ ไว้ เป็นผลทำให้เกิดความวิตกกังวล ปรับตัวไม่ได้

จากทั้งหมดที่กล่าวมานั้น ชี้ให้เห็นว่าครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบประชาธิปไตย และมีการให้ความรักความอบอุ่นแก่เด็กอย่างเพียงพอ ทำให้เด็กมีความรู้สึกที่มั่นคง เพราะเด็กนั้นได้ถูกสอนให้ตัดสินใจด้วยตนเอง และสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นของตนได้อย่างเต็มที่ นำมาซึ่งการคิดพิจารณาไตร่ตรองได้ด้วยตนเองว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด จึงไม่สามารถถูกชักนำได้จากสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งต่างจากเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม ซึ่งปิดบังในการแสดงความคิดเห็นของเด็กทุกสิ่งทุกอย่างที่เด็กกระทำนั้นเป็นการบังคับให้ทำโดยที่เด็กไม่ได้คิดพิจารณาด้วยตนเอง จึงทำให้เด็กนั้นไม่มีภูมิคุ้มกัน เมื่อสถานการณ์รอบข้างของตัวเด็กได้เปลี่ยนไป ส่วนเด็กที่ไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ดีจากพ่อแม่ นั้นก็จะมีความรู้สึกที่อ้างว้าง ว่าเหว่ เขาก็จะต้องหาสิ่งบางอย่างมาทดแทนหรือพึ่งพิง ซึ่งเด็กกลุ่มนี้มีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยง เนื่องจากอารมณ์ของเด็กที่ไม่มั่นคง

2. เพื่อน

เพื่อนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้ เนื่องจาก มนุษย์เป็นสัตว์สังคม การที่มนุษย์จะได้รับการยอมรับให้เข้าสังคมได้กับคนอื่นๆ นั้น มนุษย์คนนั้นก็ต้องทำตามสิ่งที่คนอื่นๆ ทำ เพื่อให้เกิดการยอมรับทางสังคมจากมนุษย์คนอื่นๆ บุคคลต้องการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม หรือหลีกเลี่ยงความรู้สึกโดดเดี่ยว จึงเกิดการเรียนรู้และทำตามตัวแบบในกลุ่ม (Ginsberg and Greenley, 1978 : 22-34)

กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อนักศึกษาที่จะนำไปทางดีหรือทางเสียก็ได้ (Astin. 1984:1-10) จากการศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาในสหรัฐอเมริกาพบว่า พฤติกรรมการสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า กินยานอนหลับและสิ่งเสพติด จะพบในนักศึกษาที่เริ่มเข้าสู่มหาวิทยาลัย และเพิ่มขึ้นตามกาลเวลาที่อยู่ในมหาวิทยาลัย ดังนั้นการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมหรือการแสดงออกถึงความต้องการของนักศึกษา กลุ่มนั้น

สมพร สุทัศนีย์(2530) อธิบายว่า พฤติกรรมเรื่องการทะเลาะวิวาทนั้นก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการกระทำตามสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าว

ของนักเรียนพบว่าตัวแปรทั้ง 4 กลุ่มคือ การอบรมเลี้ยงดู อิทธิพลกลุ่มเพื่อน ลักษณะตัวเด็ก และภูมิหลังของครอบครัว สามารถร่วมกันอธิบายความพฤติกรรมความก้าวร้าวได้ และระดับสูงสุดที่ได้ออกมาคือ อิทธิพลกลุ่มเพื่อน สามารถอธิบายได้ร้อยละ 38

โบล่า (Bolla, 1984) ศึกษาองค์ประกอบทางสังคมที่สนับสนุนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 72 คน จากลูกจ้างเต็มเวลาขององค์การธุรกิจแห่งหนึ่ง โดยสอบถามเกี่ยวกับการดำรงชีวิต และบุคลิกภาพ จำนวนบุหรี่ที่สูบ จำนวนครั้งที่พ่นควันแต่ละมวน ระยะเวลาเริ่มจนกระทั่งจุดบุหรี่มวนแรก ระยะเวลาห่างระหว่างบุหรี่แต่ละมวน และเวลาที่ใช้ในการสูบบุหรี่แต่ละมวน พบว่า การมีบุคคลตัวอย่างและเพศมีผลต่อจำนวนบุหรี่ที่สูบตลอดระยะเวลาที่สังเกต กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่เห็นบุคคลสูบบุหรี่จะสูบบุหรี่มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นบุคคลสูบบุหรี่ นอกจากนี้ยังพบอีกว่าเพศหญิงมีอัตราการสูบบุหรี่มากกว่าเพศชาย

เพื่อนมีความหมายต่อบุคคลที่เป็นวัยรุ่นมาก เพื่อนเป็นสิ่งที่จำเป็นที่วัยรุ่นจะขาดเสียไม่ได้ทำอะไรทุกอย่างนั้นวัยรุ่นก็มักใช้กลุ่มเพื่อนเป็นที่อ้างอิง เวลาที่วัยรุ่นมีอะไรก็มักจะเล่าให้เพื่อนฟัง หรือขอความคิดเห็นคำปรึกษาจากเพื่อน และปรับทุกข์ของตนเองกับเพื่อนมากกว่าจะหันไปหาบิดามารดาหรือผู้ปกครอง วัยรุ่นทั่วไปมักจะผูกพันกับกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาถึงอิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่นที่รายงานว่า นักศึกษาวัยรุ่นจะเลือกคบเพื่อนที่มีความสนใจตรงกัน และเพื่อนยังมีอิทธิพลต่อการประพฤติปฏิบัติ และความวิตกกังวลต่างๆ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และบุญยัง เจริญยิ่ง, 2517) นอกจากนี้ยังมีรายงานวิจัยที่ศึกษาถึงความผูกพันที่มีต่อสังคมกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สมนึก ชัชวาล, 2528) พบว่าเด็กนักเรียนที่กระทำผิดมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดชนิดร้ายแรงยิ่งขึ้น และพบว่านักเรียนที่มีความผูกพันต่อสังคมต่ำและคบเพื่อนเถรจะมีอัตราการกระทำผิดสูงที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่าความเข้มงวดกวดขันของทางโรงเรียนนั้นเป็นตัวแปรระบุเงื่อนไขความสัมพันธ์ของความผูกพันที่มีต่อสังคมกับการกระทำผิดของนักเรียน

เพื่อนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น เพราะเพื่อนนั้นมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามกันในด้านต่างๆ อย่างมาก อีกทั้งเพื่อนยังถ่ายทอดวิธีการกระทำพฤติกรรมต่างๆ ที่ไม่พึงปรารถนาให้กับเพื่อนได้อย่างง่ายดายอีกด้วย เนื่องจากในช่วงของวัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่ต้องการลองสิ่งใหม่ๆ ดังนั้นการคบเพื่อนแล้วเพื่อนได้พาตนเองไปยังที่ต่างๆ หรือทดลองในสิ่งที่ตนไม่เคยทำแล้ววัยรุ่นก็จะชอบ แล้วนำมาปฏิบัติตามต่อไปเรื่อย อีกทั้งเพื่อนนั้นยังเป็นกลุ่มอ้างอิงที่สำคัญในการแสดงออกของพฤติกรรมบางอย่างว่าพฤติกรรมนี้เป็นสิ่งที่ได้ยอมรับจากกลุ่มที่ตนเองอยู่จึงทำให้เด็กวัยรุ่นต้องการใช้เวลาอยู่กับเพื่อนให้มากที่สุด เพราะคิดว่าเพื่อนเป็นบุคคลที่เข้าใจตนเองมากที่สุดเช่นกัน

แม้ว่าครอบครัวจะมีหน้าที่อบรมสั่งสอนในเรื่องต่างๆ แต่กลับพบว่า เพื่อนมีอิทธิพลในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานอย่างมาก (Shan & Zelnik, 1985) สิ่งนี้อาจน่าเป็นห่วงว่าแม้ครอบครัวจะได้ทำ

ครอบครัวในสังคมปัจจุบัน พ่อแม่ยังมีเวลาใกล้ชิดลูกน้อยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อลูกอยู่ลำพังอันเนื่องมาจากการอยู่หอพัก ลักษณะเช่นนี้จึงก่อให้เกิดความเสี่ยงในการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนมากขึ้น รวมไปถึงอิทธิพลจากสื่อต่างๆ ความเจริญที่นำให้เด็กหันมาให้ความสำคัญกับวัตถุมากกว่าความสำเร็จในการเรียน

3. สภาพจิตใจและความเครียด

ความเครียดก็คือ การหดตัวของกล้ามเนื้อส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนของร่างกาย นั่นเอง ซึ่งทุกคนจำเป็นต้องมีอยู่เสมอในการดำรงชีวิต เช่น การทรงตัว เคลื่อนไหวต่างๆ ไป มีการศึกษาพบว่าทุกครั้งที่เราคิดหรือมีอารมณ์บางอย่างเกิดขึ้นจะต้องมีการหดตัว เคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อแห่งใดแห่งหนึ่ง ในร่างกายเกิดขึ้นควบคู่เสมอ

ความเครียด มีทั้งประโยชน์และโทษ แต่ความเครียดที่เป็นโทษนั้น เป็นความเครียดชนิดที่เกินความจำเป็น แทนที่จะเป็นประโยชน์กลับกลายเป็นอุปสรรคและอันตรายต่อชีวิต เมื่อคนเราอยู่ในภาวะดังเครียด ร่างกายก็จะเกิดความตึงเครียดพร้อมที่จะ “สู้” หรือ “หนี” โดยที่ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เช่น

ก) หัวใจเต้นแรงและเร็วขึ้น เพื่อฉีดเลือดซึ่งจะนำออกซิเจนและสารอาหารต่างๆ ไปเลี้ยงเซลล์ทั่วร่างกาย พร้อมกับขจัดของเสียออกจากกระแสเลือดอย่างรวดเร็ว

ข) การหายใจดีเร็วขึ้น แต่เป็นการหายใจตื้นๆ

ค) มีการขับอะดรีนาลีนและฮอว์โมนอื่นๆ เข้าสู่กระแสเลือด

ง) ม่านตาขยายเพื่อให้ได้รับแสงมากขึ้น

จ) กล้ามเนื้อหดเกร็งเพื่อเตรียมการเคลื่อนไหว เตรียมสู้หรือหนี

ฉ) เส้นเลือดบริเวณอวัยวะย่อยอาหารหดตัว

ช) เหงื่อออก เพราะมีการเผาผลาญอาหารมากขึ้น ทำให้อุณหภูมิของร่างกายเพิ่มขึ้น

เมื่อวิกฤตการณ์ผ่านพ้นไปร่างกายจะกลับสู่สภาวะปกติ แต่ความเครียดที่เป็นอันตราย ก็คือความเครียดที่เกิดขึ้นมากเกินไปจนเกินความจำเป็น เมื่อเกิดแล้วคงอยู่เป็นประจำ ไม่ลดหรือหายไปตามปกติ หรือเกิดขึ้นโดยไม่มีเหตุการณ์ที่เป็นการคุกคามจริงๆ

ความเครียดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้กับทุกคนในทุกช่วงเวลา และเมื่อเกิดความเครียดในตัวบุคคลแล้วจะทำให้เกิดการไม่พึงประสงค์ต่างๆ ทั้งทางด้านร่างกายและทางจิตใจ เช่น หงุดหงิด วิตกกังวล อาหารไม่ย่อย ฯลฯ เป็นต้น ความเครียด เป็นสภาวะที่ซับซ้อนของร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากสภาวะแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่บีบบังคับให้ร่างกายและจิตใจเปลี่ยนแปลงไป และความเครียดจะยังคงอยู่เรื่อยไปจนกว่าสถานการณ์นั้นถูกกำจัดให้หมดไป มนุษย์ทุกคนทุกเพศ ทุกวัย ทุกรุ่น ทุกสภาพภาพ ทุกอาชีพ ทุกฐานะ ตั้งแต่เกิดจนตาย ต้องเคยพบกับความเครียดกันทั้งนั้น เนื่องจากเราต้องอยู่ในโลกที่มีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทั้งสภาพอากาศ สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

3.1 สาเหตุของความเครียด

ความเครียดเกิดจากสถานการณ์หรือเหตุการณ์ใดๆ ก็ตาม ที่ผลักดันให้ร่างกายและจิตใจผิดปกติไปจากเดิม ทำให้ไม่สบายใจ วิตกกังวล ผิดลูกผิดนัง อารมณ์เสีย ไม่มีสมาธิ ไม่พอใจ บางคนเมื่อเกิดอารมณ์เครียด ก็แสดงออกทางกาย เช่น ปวดหัว นอนไม่หลับ กินไม่ได้ อ่อนเพลีย เป็นต้น โดยปกติความเครียดจะเกิดเพราะสาเหตุ 5 ประการ คือ

3.1.1 ความกดดัน ทุกวันนี้คนเราถูกกดดันจากสภาพแวดล้อม และบุคคลรอบข้าง เช่น เด็กถูกกดดันจากพ่อแม่ ให้เรียนหนังสือมากๆ ลูกน้องถูกกดดันจากหัวหน้าให้ทำงานตามสังคมส่วนใหญ่ โดยเฉพาะในสังคมเมือง ถูกกดดันด้วยเวลา จะทำอะไรก็ต้องรีบเร่ง แข่งขันกับคนอื่นไปเสียหมด หลายๆ คนต้องทำตนเอง ให้ได้มาตรฐานตามที่สังคมกำหนด โดยไม่เต็มใจ จึงทำให้เกิดความเครียด

3.1.2 ความวิตกกังวล คนที่ชอบคิดมาก กังวลกับอดีต วิตกกังวลกับอนาคต ย่อมไม่มีความสุขในชีวิต คนเหล่านี้จะนอนไม่หลับ อารมณ์หงุดหงิด รู้สึกผิด ซึมเศร้า อ่อนเพลีย เป็นต้น

3.1.3 ความคับข้องใจ โดยปกติคนเรามักจะมีเป้าหมายในชีวิตหรือการทำงาน แต่เมื่อถูกขัดขวางจะเกิดอาการเครียดได้ง่าย เช่น รถติดทำให้ไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางเสียที หรือไม่มีเงินทำให้ไม่สามารถซื้อของที่ตนเอง ต้องการได้ นอกจากนั้น ความผิดหวัง ความสูญเสีย ก็ทำให้เครียดได้เช่นกัน

3.1.4 การขัดแย้ง มีบ่อยครั้งที่เรามีการขัดแย้งในใจ เมื่อจำเป็นต้องตัดสินใจให้เลือกรายอย่างหนึ่งอย่างใดเพียงอย่างเดียว บางคนอยากได้เงินมากแต่ไม่ชอบทำงานมาก การที่ต้องทำอะไรด้วยความจำใจก็เป็นเหตุให้เกิดความเครียดได้

3.1.5 ความผิดปกติทางด้านร่างกายของตนเอง เช่น ความพิการ ความผิดปกติของอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย หรือป่วยเป็นโรคเรื้อรัง และโรคประจำตัวที่ไม่มีทางรักษาให้หายขาดได้ จึงทำให้เกิดความเครียดขึ้นตลอดเวลา

นอกจากนี้ความเครียด ยังอาจเกิดจากอุปนิสัยหรือวิธีการดำเนินชีวิต ของคนบางคนที่มีลักษณะต่อไปนี้

- ก) คนที่ชอบแข่งขันสูง ชอบท้าทาย ซึ่งดีชิงเด่นเอาชนะ
- ข) คนที่เข้มงวด เอาจริงเอาจังกับทุกอย่างไม่มีการผ่อนปรน
- ค) คนที่พยายามทำอะไรหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน
- ง) คนที่มีอารมณ์รุนแรงอัดแน่นในใจเป็นประจำ
- จ) คนที่ใจร้อน จะทำอะไรต้องให้ได้ผลทันทีไม่ชอบรอนาน

3.2 ประเภทของความเครียด

ความเครียดมีหลายประเภท มีทั้งช่วงระยะสั้นๆ และเป็นระยะยาวนานหรือเรื้อรัง อาจจะเป็นด้านร่างกายหรือด้านจิตใจก็ได้

3.2.1 ความเครียดช่วงสั้น

ความเครียดช่วงสั้นเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทันทีทันใด เช่น เมื่อตกใจหรือช็อกจากสาเหตุบางอย่าง สภาพความเครียดแบบนี้จะเป็นช่วงสั้นๆ เพราะร่างกายจะปรับตัวเข้าสู่สภาวะปกติได้โดยอัตโนมัติ อาการของความเครียดช่วงสั้น จะมีอาการตื่นกลัว ตื่นเต้น ชีพจรเต้นเร็ว รู้สึกปั่นป่วนในท้อง จิตใจอ่อนไหวไม่มั่นคง

บางครั้งความเครียดอาจมีพื้นฐานทางด้านจิตใจมากกว่าทางร่างกาย เช่น ความเครียดจากคำพูดที่ไม่น่าพอใจของบุคคลใกล้ชิด หรือการได้ทราบข่าวร้ายบางอย่าง เป็นต้น ความเครียดบางอย่างสามารถจัดการออกไปได้อย่างง่ายดายเพียงแต่ บุคคลรู้จักคิดถึงสาเหตุแล้วยุติเหตุนั้นเสีย ความเครียดก็จะหมดไป

3.2.2 ความเครียดระยะยาว

ความเครียดบางอย่างเรื้อรัง เกิดจากปัญหาความไม่ลงรอยไม่เข้าใจกันในรอบครัว ปัญหาการเงิน รายได้ไม่พอกับรายจ่าย หรือมีปัญหาคลุ้มใจในเรื่องการทำงาน ความเครียดเหล่านี้จัดการออกได้ยาก มักจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์และบุคลิกภาพ

อาการของความเครียดแบบนี้จะรุนแรงกว่า คือ มีความวิตกกังวลที่หาสาเหตุไม่ได้ นอนไม่หลับ จิตไม่เป็นสมาธิ ระบบการย่อยอาหารผิดปกติ ความดันโลหิตสูง และที่สำคัญคืออาจทำให้เกิดโรคแผลในกระเพาะอาหาร และโรคหัวใจ ซึ่งแต่ละคนจะมีอาการแตกต่างกันไป หากมีอาการมากต้องไปพบแพทย์ จิตแพทย์ หรือนักจิตวิทยา เพื่อให้คำแนะนำ และบำบัดรักษาได้อย่างถูกต้อง

3.3 ผลจากความเครียด

ความเครียดเกิดขึ้นได้กับทุกคน ทุกสถานภาพ มากน้อยตามแต่สาเหตุของความเครียดนั้นๆ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าคนเราไม่มีความเครียดเสียเลย ชีวิตคงจะขาดรสชาติ ร่างกายอ่อนแอเพราะไม่ได้ใช้พลังงานในการแก้ปัญหาใดๆ จิตใจจะขาดความภาคภูมิใจจากผลสำเร็จที่เกิดภายหลัง การห้ามไม่ให้เกิดความเครียดเลยนั้นคงไม่ได้ เพียงแต่เมื่อเรามีความเครียดแล้วเราจะดำเนินการหรือมีวิธีการแก้ไขอย่างไร เพื่อเป็นการลดความเครียดหรือขจัดความเครียด ถ้าปล่อยให้ความเครียดคงดำเนินไปเรื่อยๆ โดยไม่แก้ไข โดยเฉพาะความเครียดระยะยาว อาจจะทำให้เกิดโรคต่างๆ ได้ดังนี้

1. โรคแผลในกระเพาะอาหารและลำไส้ เนื่องจากเมื่อคนเรามีความเครียด ร่างกายจะหลั่งสารที่เรียกว่า อะดรีนาลีน ออกมา สารตัวนี้จะไปกระตุ้นให้ผนังลำไส้ขับกรดออกมามากกว่าปกติ ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดโรคกระเพาะอาหารและลำไส้

2. โรคขาดสารอาหาร คนที่มีความเครียดมักจะรับประทานอาหารไม่ได้ ไม่อยากอาหาร นอกจากนี้ความเครียด จะไปกระตุ้นต่อมไทรอยด์ให้ทำงานผิดปกติและจะสลายอาหารทั้งโปรตีน ไขมัน วิตามิน และสารอาหารอื่นๆ มากกว่าปกติ ถ้าร่างกายทดแทนให้ไม่ทันก็จะเกิดภาวะการขาดสารอาหารได้

3. โรคอ้วน บางคนเมื่อเกิดอาการเครียดจะหาทางคลายเครียดโดยการรับประทานอาหารเพื่อแก้ปัญหาและขจัดความเครียด แต่ผลที่ตามมาคือโรคอ้วน ผลจากการเป็นโรคอ้วน อาจจะทำให้เป็นโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง โรคหัวใจและโรคมะเร็งได้

4. โรคความดันโลหิตสูง ความเครียดที่เนื่องมาจากความวิตกกังวล และความโกรธ จะทำให้หัวใจเต้นเร็ว เมื่อมีอาการอย่างนั้นบ่อยๆ อาจส่งผลให้เกิดภาวะความดันโลหิตสูงได้

5. โรคติดเชื้ออื่นๆ ความเครียดที่อยู่ในร่างกายเรานานๆ จะมีผลกระทบต่อกระบวนการทางเคมีในร่างกาย ทำให้ระบบภูมิคุ้มกันในร่างกายลดลง เนื่องจากความเครียดไปบั่นทอนความสามารถของร่างกายในการบำรุงและซ่อมแซมตัวเอง รวมทั้งการทำงานของต่อมน้ำเหลืองผิดปกติไปด้วย เนื่องจากความเครียด จะไปยับยั้งการสังเคราะห์และการแบ่งตัวของเซลล์ในต่อมน้ำเหลือง จึงทำให้ร่างกายมีภูมิต้านทานโรคต่ำ

6. โรคต่อมไทรอยด์เป็นพิษ จากการศึกษพบว่า ความเครียดเป็นสาเหตุสำคัญของโรคนี้ได้เช่นกัน

7. คอเลสเตอรอลหรือกรดไขมันในเลือดสูง คอเลสเตอรอลเป็นสารที่ร่างกายสร้างขึ้น เมื่อร่างกายเกิดความเครียดก็จะจับคอเลสเตอรอล เพื่อให้ร่างกายได้ใช้เป็นพลังงานในการต่อสู้กับปัญหาที่เผชิญอยู่ และคอเลสเตอรอลจะลดลงสู่ระดับปกติเมื่อร่างกายคลายความเครียด แต่ถ้าความเครียดยังคงอยู่ในร่างกายเป็นเวลานานคอเลสเตอรอลจะอยู่ในร่างกายระดับสูงด้วย และจะพอกพูนในเส้นเลือด ซึ่งจะทำให้เกิดภาวะความดันโลหิตสูงได้ เนื่องจากการไหลเวียนของโลหิตไม่สะดวก

3.4 การลดความเครียด

วิธีลดความเครียดมีหลายวิธี

3.4.1 วิธีแก้ไขที่ปลายเหตุ ได้แก่ การใช้ยา เช่น ยาหม่อง ยาต้ม ยาแก้ปวด ยาลดกรดในกระเพาะ ยากล่อมประสาท แต่วิธีการดังกล่าวไม่ได้แก้ไขความเครียดที่ต้นเหตุ อาจทำให้ความเครียดนั้นเกิดขึ้นได้อีก วิธีที่ดีที่สุดคือ

3.4.2 วิธีแก้ไขที่ต้นเหตุ ได้แก่

- ก) แก้ไขเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตที่เอื้ออำนวยให้เกิดความเครียด เช่น งานอดิเรกที่ชอบ ฝึกออกกำลังกาย บริหารร่างกายแบบง่ายๆ เป็นต้น
- ข) เปลี่ยนแปลงนิสัยและทัศนคติต่อการดำเนินชีวิต เช่น ลดการแข่งขัน ผ่อนปรน ลดความเข้มงวด ในเรื่องต่างๆ

- ค) หากมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโภชนาการ เช่น รู้ว่าอาหาร เครื่องดื่มบางประเภท ช่วยส่งเสริมความเครียด
- ง) สำรวจและเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อตัวเองและผู้อื่น เช่น มองตัวเองในแง่ดี มองผู้อื่นในแง่ดี
- จ) สำรวจและปรับปรุง สัมพันธภาพต่อคนในครอบครัวและสังคมภายนอก
- ฉ) ฝึกผ่อนคลายโดยตรง เช่น การฝึกหายใจให้ถูกวิธี การฝึกสมาธิ การออกกำลังกายแบบง่ายๆ การฝึกผ่อนคลายกล้ามเนื้อ การนวด การสำรวจ ทำนั้ง นอน ยืน เดิน การใช้จินตนาการ นึกภาพที่รื่นรมย์

4. หอพัก

4.1 ความเป็นมาของหอพักนักศึกษา

การจัดหอพักเพื่อการศึกษาพบในมหาวิทยาลัยของยุโรป โดยเริ่มเมื่อศตวรรษที่ 12 มหาวิทยาลัยออกซฟอร์ดและมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ นับได้ว่าเป็นต้นแบบของการจัดหอพักนิสิตนักศึกษา เพื่อเป็นเครื่องมือทางการศึกษา ต่อมาได้มีอิทธิพลแผ่ขยายไปยังสหรัฐอเมริกา นับตั้งแต่เริ่มก่อตั้งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดในปี ค.ศ. 1636 เป็นต้นมา อย่างไรก็ตามแนวคิดเกี่ยวกับหอพักของมหาวิทยาลัยในเยอรมัน เชื่อว่าหอพักไม่ใช่ภาระของสถาบัน ดังนั้นในช่วงครึ่งแรกของศตวรรษที่ 19 หอพักจึงถูกมองว่าเป็นเพียงสวัสดิการที่พักอาศัยมิใช่เป็นเครื่องมือทางการศึกษา ด้วยอิทธิพลของแนวคิดตามแบบของเยอรมันส่งผลให้เกิดหอพักขององค์กรอิสระที่เรียกหอพักประเภทนี้ว่า Fraternities และ Sororities (มนตรียัมเมกสิกร, 2542)

4.2 ความเป็นมาของหอพัก นักศึกษาในประเทศไทย

กิจการหอพักได้เริ่มเข้ามามีบทบาทต่อการจัดการศึกษาของไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 (มนตรียัมเมกสิกร, 2542) ดังพบได้จากหลักฐานว่ากรมพระานุพันธวังษ์วรเดช มีจดหมายลงวันที่ 3 มีนาคม รศ. 114 ถึงพระองค์เจ้ากิติยากรวรลักษณ์ (อธิบดีกรมศึกษาธิการ) เรื่องการให้คำแนะนำของมิสเตอร์คาเตอร์ นอกจากนั้นรายงานความเห็นที่มีอิทธิพลต่อการจัดการการศึกษาไทยมากที่สุดในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้แก่รายงานของพระยาวิสุทธิสุริยศักดิ์ที่ได้ศึกษาระบบการศึกษาของอังกฤษมาอย่างละเอียดและส่งมาทูลเกล้าฯ ถวายเมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2441 โดยมีการกล่าวถึงการจัดโรงเรียนแบบพับบลิคสกูล (Public School) แบบอังกฤษด้วย โรงเรียนแบบพับบลิคสกูลได้มีการจัดตั้งครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2539 คือโรงเรียนฝึกหัดครูฝั่งตะวันตก ต่อมาเปลี่ยนเป็นโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ และภายหลังใช้ชื่อว่าโรงเรียนราช

วิทยาลัยเด็กของพระอรรคชายาเธอพระองค์เจ้าสายสวลีภิรมย์ โดยมีการเปิดสอนเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม ร.ศ.123 และมีหอพัก

“มีห้องเรียนห้องอ่านหนังสือ ห้องนอน (ซึ่งแบ่งเป็นห้องเล็กๆ อีกที ห้องนี้สำหรับนักเรียนนอนห้องละ 8 คน) โรงฝึกหัดกายภาพ โรงครัว โรงรับประทานอาหาร ห้องซักเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ และมีสนามสำหรับนักเรียนเล่นต่างๆ มีตึกหลังหนึ่งต่างหากเป็นโรงพยาบาลนักเรียนป่วย อาจารย์ร้องกับแม่เรือนมีที่อาศัยในบริเวณโรงเรียนในห้กนอนของนักเรียน มีอาจารย์รองนอนประจำอยู่เสมอ”

หอพักสำหรับนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา เริ่มต้นจัดครั้งแรกให้กับนักเรียนพยาบาลศิริราช ในปี พ.ศ.2451 ซึ่งปัจจุบันคือ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และในปี พ.ศ.2465 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งหอพักเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของนิสิตนักศึกษายาวเรียกว่า หอวัง

ในปีพ.ศ. 2498 ฯพณฯ พลเอกมังกรพรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ก่อตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ซึ่งถือว่าเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ตั้งนอกกรุงเทพมหานครแห่งแรกของประเทศไทย (ปัจจุบัน คือ มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี) ผู้ที่มาเรียนมักจะมาจากจังหวัดต่างๆทั่วประเทศ ทางวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสนจึงจัดให้มีหอพักนิสิต มีอาจารย์ปกครองดูแลแยกระหว่างหอพักนิสิตชายและหอพักนิสิตหญิง มีการจัดบริการอาหารในวิทยาลัยครบทั้งสามมื้อ มีกิจกรรมภายในหอพัก เน้นการฝึกระเบียบวินัยการพัฒนาบุคลิกภาพของนิสิต จนกระทั่งปัจจุบันหอพักของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาก็ยังคงจัดบริการนิตต่ออย่างต่อเนื่อง แต่มีข้อจำกัดที่ว่าจำนวนนิสิตปัจจุบันมีมากกว่าความจุของหอพักที่มีอยู่ จึงกำหนดให้นิสิตชั้นปีที่1 ได้สิทธิ์การอยู่อาศัยในหอพักมหาวิทยาลัยก่อน

รัฐได้มีทัศนคติว่า “การก่อสร้างหอพักเป็นภาระต่อรัฐบาลในการลงทุนที่ไม่ใช่ด้านการศึกษาโดยตรง” และมีความเห็นว่า “ควรที่จะได้มีการทบทวนอัตราการจัดเก็บค่าหอพักทุกๆแห่งในอัตราที่เหมาะสม เพราะอัตราที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบันต่ำกว่าความเป็นจริง และไม่ส่งเสริมให้เอกชนสนใจที่จะเข้ามาลงทุน” นอกจากนั้นรัฐได้มองเห็นปัญหาของนิสิตนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักเอกชนนอกสถาบันการศึกษา มีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม จึงได้ตราพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และต่อมาได้มีการขยายการบังคับใช้ออกไปยังส่วนภูมิภาค

4.3 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดหอพักนิสิต

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดหอพักนิสิต แบ่งเป็น 3 แนวคิด ดังนี้ (นฤมล ประภัศสร, 2547)

4.3.1 แนวคิดที่ถือว่าหอพักเป็นศูนย์กลางการศึกษา นิสิตนักศึกษายู่ภายใต้การดูแลของอาจารย์ ภายใต้กฎระเบียบ มีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมๆ กับการศึกษาในมหาวิทยาลัย ดังพบได้ในมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ดและมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์

4.3.2 แนวคิดที่ถือว่ากิจการหอพักนิสิต เป็นเรื่องทีนิสิตต้องดูแลกันเอง มหาวิทยาลัยไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ นิสิตนักศึกษาต้องมึระบบบริหารจัดการกันเอง อันมีผลให้เกิดการจัดการหอพักในลักษณะที่เรียกว่า Fraternities และ Sororities

4.3.3 แนวคิดที่ถือว่าจัดการโปรแกรมการศึกษาด้านสังคมถือเป็นหลักสูตรในหอพัก จัดรูปแบบหอพักให้เป็นประโยชน์สนับสนุนการเรียนการสอนมากที่สุด ซึ่งเป็นที่มาของการจัดการหอพักแบบมีนิสิตนักศึกษาชายและหญิงพักอาศัยอยู่ในบริเวณเดียวกัน

มนตรี แยมกสิกร(2542) กล่าวถึง นโยบายการจัดและบริการหอพักนิสิตว่าอย่างน้อยต้องประกอบด้วยหลักการ 3 ประการดังนี้

1. การจัดหอพักให้มีความปลอดภัย
2. การจัดหอพักให้มีความสะดวกสบายต่อการพักอาศัย
3. การจัดหอพักให้มีความสะอาดและถูกสุขลักษณะ

4.4 วัตถุประสงค์ของหอพักนิสิตนักศึกษา

หอพักนิสิตนักศึกษา อาจมีความแตกต่างกันตามปรัชญาการศึกษาของอุดมศึกษาของแต่ละสถาบัน แต่มีลักษณะโดยสรุปดังนี้(มนตรี แยมกสิกร. 2542 : 8)

- ก) เพื่อให้บริการด้านที่พักอาศัยที่สะดวกและปลอดภัยแก่นิสิตนักศึกษที่มาจากภูมิลำเนาอื่น
- ข) เพื่อให้บริการอาหารที่มีคุณภาพถูกสุขลักษณะและมีราคาถูกแก่นักศึกษา
- ค) เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนการสอนภายนอกชั้นเรียนให้แก่นักศึกษาและให้ความสะดวกแก่นักศึกษาในการศึกษาเล่าเรียน
- ง) เพื่อช่วยเสริมสร้างทักษะทางสังคมแก่นักศึกษา
- จ) เพื่อเสริมสร้างความรู้และทักษะด้านประชาธิปไตยให้แก่นักศึกษา
- ฉ) เพื่อช่วยให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการนันทนาการ การเล่นเกม เพื่อสุขภาพอนามัยและพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกาย
- ช) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาให้ร่วมกันทำกิจกรรมที่เสริมสร้างและพัฒนานักศึกษาในด้านการปรับตัวเองเข้ากับชีวิตประจำวันและเสริมสร้างคุณธรรมแก่นักศึกษา
- ซ) เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสได้รับการพัฒนาในเป็นบุคคลที่สมบูรณ์

4.5 ประเภทหอพัก

หอพักนักศึกษาในต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา มีหอพักหลายประเภท แต่ละประเภทก็มีรูปแบบในการบริหารงานและความเป็นอยู่ของนักศึกษาผู้พักอาศัยแตกต่างกัน ประเภท

ของหอพักนักศึกษาที่เป็นแบบอย่างของหอพักนักศึกษาในประเทศต่างๆ มีดังต่อไปนี้(สำเนาฯ พรศิลป์, 2537 ; มนตรี แยมกสิกร, 2542)

4.5.1 คอรัมทอรี (dormitory) เป็นหอพักรุ่นแรกที่มีการสร้างหอพักทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกาและในประเทศไทย หอพักประเภทนี้เป็นหอพักที่มีขนาดเล็ก สถาบันอุดมศึกษาได้จัดสร้างขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการนักศึกษาในด้านที่พัก อาหาร และการอบรม ระเบียบวินัยนักศึกษา

4.5.2 เรสิเดนซ์เฮลลฮอลล์ (residential hall) เป็นหอพักนิสิตนักศึกษายาวนานใหญ่ สามารถรับนักศึกษาเข้าพักอาศัยได้มากกว่า 1,000 คน หอพักประเภทนี้มีบุคลากรซึ่งรับผิดชอบดำเนินงานหอพักสองฝ่ายคือ ฝ่ายจัดการด้านที่พักและอาหาร และฝ่ายที่ปรึกษา ซึ่งมีหน้าที่ดูแลให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักศึกษา จึงทำให้การพัฒนานักศึกษาในหอพักได้ผลดี

4.5.3 แฟรเทอนิตี (fraternity) เป็นหอพักนักศึกษายาว ซึ่งได้เริ่มก่อตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1776 ซึ่งเป็นปีที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ประกาศอิสรภาพในวันที่ 4 กรกฎาคม ต่อมาในวันที่ 5 ธันวาคม ผู้ปกครองของนักศึกษากลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้มีฐานะดีได้รวบรวมเงินจัดตั้งหอพักนักศึกษายาวขึ้นหลังหนึ่งที่วิทยาลัยวิลเลียมและแมรี (William and Mary College)

4.5.4 เซอโรริตี (sorority) เป็นหอพักที่มีลักษณะการก่อตั้งและวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับ แฟรเทอนิตี แต่เป็นหอพักสำหรับนักศึกษาหญิงซึ่งตั้งขึ้นแห่งแรกที่มหาวิทยาลัยเวอร์มอนท์ (the University of Vermont) ในปี ค.ศ. 1875

4.5.5 หอพักประเภทช่วยเหลือกันเอง (cooperative housing) เป็นหอพักประเภทประหยัดที่นักศึกษาต้องช่วยกันดำเนินการของหอพักเองทั้งหมด นักศึกษาจึงมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมาก นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักประเภทนี้ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่ยากจนหรือนักศึกษาที่ต้องทำงานช่วยเหลือตัวเอง

4.5.6 หอพักสหศึกษา (coeducational housing) เป็นหอพักที่นักศึกษายาวและนักศึกษายาว พักอาศัยอยู่ในหอเดียวกัน ซึ่งมี 3 รูปแบบคือ

- ก) เป็นหอพักขนาดใหญ่ที่มีสองอาคาร โดยมีห้องอาหารอยู่ระหว่างกลาง นักศึกษายาวและนักศึกษายาว พักอาศัยอยู่ในแต่ละอาคาร แต่ใช้ห้องอาหารร่วมกัน
- ข) นักศึกษายาวและนักศึกษายาว พักอยู่ในอาคารเดียวกัน แต่อยู่คนละชั้นของอาคาร โดยใช้ห้องอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักร่วมกัน
- ค) นักศึกษายาวและนักศึกษายาว พักอยู่ในชั้นเดียวกัน แต่พักอยู่คนละห้อง และใช้ห้องอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆร่วมกัน

4.5.7 ศูนย์ศึกษาและอาศัย (living learning center) เป็นหอพักประเภทที่เน้นการส่งเสริมการศึกษา ตัวอาคารมีขนาดใหญ่ซึ่งแยกออกเป็นสองส่วนสำหรับเป็นที่พักของนักศึกษายาว ส่วนหนึ่งและนักศึกษายาวอีกส่วนหนึ่ง โดยมีห้องอาหารอยู่ระหว่างกลาง ภายในอาคารมีชั้นเรียนหลายชั้น มี

ห้องปฏิบัติการ และห้องทำงานของอาจารย์ มหาวิทยาลัยแห่งรัฐมิชิแกน (Michigan State University) ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกที่น่าเอาแนวความคิดเรื่องศูนย์ศึกษาและอาศัยมาใช้ มหาวิทยาลัยแห่งรัฐมิชิแกนตั้งอยู่ภาคเหนือของประเทศสหรัฐอเมริกา ในฤดูหนาวมีหิมะมากและอากาศหนาวเย็นมาก แนวความคิดที่จัดที่พักอาศัยและชั้นเรียนอยู่ภายในอาคารเดียวกัน ก็เพื่อช่วยให้นักศึกษาในศูนย์ที่พักและอาศัย ซึ่งมีจำนวนมากได้เข้าชั้นเรียนด้วยความสะดวกสบาย นอกจากเรื่องการศึกษาแล้ว หอพักประเภทนี้ยังจัดโปรแกรมเพื่อพัฒนานักศึกษาในรูปแบบต่างๆ อีกมากมาย

4.5.8 หอพักสำหรับผู้เรียนประจำ (residential college) เป็นหอพักที่ได้รับแนวความคิดที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ที่ได้ผู้เรียนอยู่ประจำจากประเทศอังกฤษ เป็นหอพักที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งอาจเป็นอาคาร 2-4 หลังติดกัน ภายในอาคารมีที่ทำการของคณะวิชา ชั้นเรียน ห้องทำงานของ อาจารย์ ห้องสมุด ที่พักอาศัยของอาจารย์ และของนักศึกษา หอพักประเภทนี้มุ่งให้การศึกษาอบรมแก่นักศึกษาทั้งทางด้านการศึกษาวิชาชีพ ทักษะในสังคมและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

4.5.9 ห้องเช่าในวิทยาเขต (University Apartments) เป็นอาคารที่มีลักษณะเป็นห้องแถวสองชั้น สร้างขึ้นในบริเวณวิทยาเขตเพื่อให้นักศึกษาที่มีครอบครัว เช่าพักอาศัย และได้ศึกษาเล่าเรียนอย่างสะดวกสบาย โดยมหาวิทยาลัยคิดค่าเช่าห้องพักรวมค่าหอพักเอกชน

4.5.10 หอพักภายนอกวิทยาเขต (off campus housing) อาจเป็นหอพักหรือบ้านเช่าของเอกชน ซึ่งตั้งอยู่ภายนอกวิทยาเขต สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหอพักเอกชนที่อยู่ใกล้เคียงไว้บริการแก่นักศึกษา

4.6 หอพักนิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถือกำเนิดจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร เมื่อปี พ.ศ. 2492 ต่อมาได้ยกฐานะเป็น “วิทยาลัยวิชาการศึกษา” เมื่อปี พ.ศ. 2496 และในปี พ.ศ. 2517 ได้ยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีภารกิจหลักในการผลิตบัณฑิต วิจัย และบริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการผลิตบัณฑิตนั้น ในระยะต้นมหาวิทยาลัยได้จัดการเรียนการสอนทางด้านศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ พลศึกษา และสังคมศาสตร์ เป็นสำคัญ ต่อมาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 6-7 (พ.ศ. 2530-2539) มหาวิทยาลัยได้ปรับทิศทางการผลิตบัณฑิตจากเดิมเป็นมุ่งเน้นด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยใช้พื้นที่ ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก เป็นพื้นที่หลักในการขยายการผลิตบัณฑิตในสาขาดังกล่าว ภายใต้การดำเนินงานตามโครงการพัฒนาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540 : 2)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ได้เปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นมา โดยคณะแรกที่ทำการเปิดสอนคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีนิสิต 992 คน และในปีการศึกษา

2541 ได้เปิดการเรียนการสอนอีก 3 คณะ คือ คณะเภสัชศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ ในส่วนของการผลิตครูวิทยาศาสตร์ และคณะพลศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในปัจจุบันได้ทำการเปิดการเรียนการสอนทั้งหมด 11 คณะด้วยกันคือ 1) คณะวิศวกรรมศาสตร์ 2) คณะแพทยศาสตร์ 3) คณะเภสัชศาสตร์ 4) คณะสหเวชศาสตร์ 5) คณะทันตแพทยศาสตร์ 6) คณะวิทยาศาสตร์ 7) คณะสังคมศาสตร์ 8) คณะมนุษยศาสตร์ 9) คณะศิลปกรรมศาสตร์ 10) คณะพลศึกษา 11) คณะศึกษาศาสตร์ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2541 : 3)

เนื่องจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรนี้ ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลองครักษ์ จังหวัดนครนายก ระยะการเดินทางประมาณ 2 กิโลเมตร จากมหาวิทยาลัยไปยังอำเภอองครักษ์ ไม่สะดวกในการเดินทาง เพราะมีรถประจำทางน้อย และไม่ปลอดภัยต่อบุคลากรและนิสิตพรรคประกอบกับพื้นที่โดยรอบของมหาวิทยาลัยเป็นพื้นที่ของการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ในการนี้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงได้จัดตั้งหอพักนักศึกษาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษาในนิสิตได้มีโอกาสแสวงหาประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งเป็นการบริการและสวัสดิการแก่นิสิต ซึ่งมีที่พักอาศัยอยู่ห่างจากหอพักของมหาวิทยาลัย ตลอดจนต้องการฝึกฝนนิสิตรู้จักการร่วมกันเคารพสิทธิของผู้อื่น มีน้ำใจ ความสามัคคี มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม รวมทั้งส่งเสริมในนิสิตจัดกิจกรรมนิสิตประเภทต่างๆ เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของนิสิตในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย จิตใจ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2539 : 2)

หอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรนี้ ปัจจุบันมี 10 หอพักด้วยกัน ประกอบด้วย

1. หอพักชาย ประกอบด้วย อาคารหอพักที่ 2, 3 และ 4
2. หอพักหญิง ประกอบด้วย อาคารหอพักที่ 1, 5, 6, 7, 8, 9 และ 10

จำนวนผู้อยู่อาศัยต่อห้อง อาคารหอพักที่ 1 และ 2 อยู่อาศัยได้ไม่เกิน 5 คนต่อห้อง ส่วนอาคารหอพักที่ 3-10 อยู่อาศัยได้ไม่เกิน 4 คน ต่อห้อง

4.7 ข้อควรปฏิบัติและข้อห้ามประพฤติปฏิบัติของนิสิตหอพัก²

4.7.1 ข้อควรปฏิบัติของนิสิตหอพัก

นิสิตต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และประกาศต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และสำนักงานบริหารกิจการหอพักอย่างเคร่งครัด เชื่อฟังคำสั่ง และตักเตือนของผู้อำนวยการ หัวหน้าสำนักงาน อาจารย์ที่ปรึกษาประจำหอพัก และผู้ช่วยผู้ปกครองหอพักที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ

นิสิตต้องเข้า – ออก หอพักตามเวลาเปิด – ปิด คือ

เปิดหอพักเวลา 05.00 น. และปิดหอพัก เวลา 22.00 น.

¹ www.swu.ac.th

² www.swu.ac.th

หากนิสิตมีความจำเป็นไม่ว่ากรณีใดๆ ที่ทำให้การเข้าหอพักเกินกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองหอพัก หรืออาจารย์ที่ปรึกษาประจำหอพัก นิสิตที่ปฏิบัติหน้าที่ใน ชมรม สโมสรนิสิต หรือจัดกิจกรรมที่มีความจำเป็นต้องเข้าหอพักเกินกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ให้ชมรม สโมสรนิสิต ขออนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้อำนวยการหรือผู้ที่ผู้อำนวยการมอบหมายทั้งนี้ให้แนบ รายชื่อนิสิตคณะ ชั้นปี ด้วย

หากนิสิตเข้าหอพักเกินกำหนดเวลาที่กำหนดไว้โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จะถูกลงโทษ โดยการว่ากล่าว ตักเตือน แจ้งผู้ปกครอง ภาคทัณฑ์ และตัดสิทธิ์การเข้าอยู่หอพัก ตามลำดับความสำคัญของความผิดของนิสิต ให้มีการตรวจจำนวนนิสิตในแต่ละห้อง เวลา 22.30 น. โดยกรรมการนิสิตประจำ ชั้น แล้วรายงานต่อผู้ปกครองหอพักทุกคืน

นิสิตต้องระมัดระวังในการดูแลทรัพย์สินของตนเอง เก็บของมีค่าไว้ในตู้ปิดกุญแจ และ ปิด ล็อกประตูห้องทุกครั้งเมื่อออกจากห้องพัก

นิสิตต้องช่วยกันรักษาความสะอาดเรียบร้อยของหอพักทั้งในห้องพักและบริเวณ ส่วนกลาง เช่น ห้องน้ำ ห้องสุขา ห้องคูโทรศัพท์ ห้องอ่านหนังสือ เป็นต้น

นิสิตต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อยทุกครั้งเมื่อออกจากหอพัก หรือลงมาบริเวณชั้นล่างของ หอพัก

นิสิตต้องใช้ไฟฟ้าและน้ำประปาอย่างประหยัด

นิสิตต้องให้ความร่วมมือในกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และ ห่วงใย กิจกรรมต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อพัฒนานิสิต

นิสิตสามารถแจ้งเหตุการณ์ผิดปกติ หรือเหตุการณ์เจ็บป่วยฉุกเฉินได้ตลอด 24 ชั่วโมง ที่ ผู้ปกครองหอพักหรือผู้ช่วยผู้ปกครองหอพัก

4.7.2 ข้อห้ามประพฤติปฏิบัติของนิสิต

1. ห้ามนำทรัพย์สินมีค่าเกินที่จำเป็นมาใช้ หรือเก็บไว้ในหอพัก
2. ห้ามสับเปลี่ยนหรือโอนกรรมสิทธิ์ห้องพักให้แก่กัน
3. ห้ามดื่มสุรา สูบบุหรี่ หรือสิ่งเสพติดทุกชนิดบนหอพัก
4. ห้ามเล่นการพนันทุกชนิด
5. ห้ามจัดงานเลี้ยงสังสรรค์หรือก่อความรำคาญให้แก่ผู้อื่น เช่น จุดประทัด เล่นเครื่องดนตรี หรือวิ่งเล่นในหอพัก
6. ห้ามก่อการทะเลาะวิวาทในหอพัก หรือกระทำการใดๆ อันเป็นการก่อความ สงบสุขในหอพัก
7. ห้ามทำลายทรัพย์สินที่ทางราชการจัดไว้ให้บริการนิสิตโดยเด็ดขาด

8. ห้ามนำทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ หรือครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต เช่น หนังสือพิมพ์ โต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น
9. ห้ามนำสัตว์ทุกชนิดมาเลี้ยงในหอพัก
10. ห้ามนำบุคคลภายนอกเข้าพักโดยไม่ได้รับอนุญาต
11. ห้ามนำผู้ปกครองขึ้นห้องพักก่อนได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองหอพักหรือผู้ช่วยผู้ปกครองหอพัก
12. ห้ามเคลื่อนย้ายหรือดัดแปลงอุปกรณ์เครื่องใช้ประจำที่จัดไว้ภายในหอพัก
13. ห้ามนำเครื่องใช้ไฟฟ้ามาใช้ในหอพัก โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองหอพัก
14. ห้ามนำอาวุธ และวัตถุระเบิดเข้ามาในห้องพัก และในบริเวณหอพัก

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนข้อห้ามโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรจะถูกลงโทษโดยการว่ากล่าวตักเตือนแจ้งผู้ปกครอง ภาคทัณฑ์ และตัดสิทธิ์การเข้าอยู่หอพัก ตามลำดับความสำคัญของความผิดของนิสิตได้

สำเนา ขจรศิลป์ (2537) สรุปความสำคัญของหอพักในด้านที่มีต่อนิสิต คือ เป็นที่พักอาศัย เป็นที่อำนวยความสะดวกสบายและปลอดภัยแก่นิสิต ช่วยให้นิสิตประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย ช่วยให้นิสิตไม่เสียสุขภาพกายและสุขภาพจิต ช่วยด้านการศึกษาของนิสิต และช่วยส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ของนิสิต การศึกษาของ มนัส บุญประกอบ และ จันทนา ภาคบงกช (2543) เกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิต พบว่า หอพักเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิตนิสิตที่อยู่ห่างไกล จากการศึกษาพบว่า กว่าร้อยละ 90 ของนิสิตมีรายได้ส่วนใหญ่จากบิดามารดา รองลงมาคือการกู้ยืมเงินกองทุน (ร้อยละ 24) นิสิตมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 3,001-5,000 บาท และนิสิตส่วนใหญ่พักในหอพักของมหาวิทยาลัย รองลงมาคือพักบ้านของตนเอง นอกจากนี้ ยังพบว่า กิจกรรมที่นิสิตทำมากที่สุดเมื่อว่างจากการเรียน ได้แก่ ฟังวิทยุ รองลงมาคือ ดูโทรทัศน์ พักผ่อนที่หอพัก/บ้าน เล่นกีฬา/ออกกำลังกาย และ อ่านหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ

5. พฤติกรรมเสี่ยง

5.1 พฤติกรรม

พฤติกรรม³ หมายถึง กริยาอาการที่แสดงออก เมื่อเผชิญกับสิ่งเร้าจากภายนอก การแสดงออกนั้นอาจเกิดจากอุปนิสัยที่ได้สะสม หรือจากความเคยชินอันได้รับจากประสบการณ์ หรือการศึกษาบรม พฤติกรรมที่แสดงออกอาจเป็นไปในทางคล้อยตามหรือต่อต้าน และอาจเป็นไปในทางที่เป็นคุณหรือโทษต่อเจ้าของพฤติกรรมเอง หรือต่อสภาพแวดล้อมและเพื่อนร่วมงานได้ โดยธรรมชาติแล้วคนมีความต้องการอยู่เสมอ และจะแสวงหาวิถีทางที่จะบรรลุนั้น เมื่อได้รับการตอบสนองแล้วก็จะเกิด

³ www.aniserv.cmu.ac.th/question.php?id=9

ความต้องการใหม่ๆ ขึ้นอีกอย่างไม่มีที่สิ้นสุดความต้องการของมนุษย์นี่เองที่เป็นผลให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้น

5.2 พฤติกรรมเสี่ยง

พฤติกรรมเสี่ยง หรือ พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมายถึง พฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตราย หรือ ผลเสียต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม สิ่งแวดล้อม โดยที่ผู้กระทำอาจทราบถึงผลที่จะเกิดขึ้นหรือไม่ก็ได้

พฤติกรรมเสี่ยง สามารถจำแนกออกได้ตามประเภทของความเสี่ยงได้ดังนี้ (นิคยา กัทธิตระพันธุ์ , 2542 : 1)

5.2.1 พฤติกรรมเสี่ยงต่อความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สิน

5.2.1.1 พฤติกรรมการแต่งกาย จะมีระดับความรุนแรงแตกต่างกันระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง เช่นการใช้เครื่องประดับที่มีราคาแพงประเภทสร้อยทองคำ ต่างหู บางคนมีพฤติกรรมการแสดงออกที่เรียกร้องความสนใจ เช่นการเจาะหูข้างละหลายๆ รู การใช้นาฬิกาข้อมือราคาแพง กระเป๋าถือและรองเท้ายี่ห้อต่างประเทศราคาแพง การมีอุปกรณ์เครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัย เช่น โทรศัพท์มือถือ สิ่งของต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่วัยรุ่นมักจะพยายามอวดกัน หรือแข่งขันกันมีของยี่ห้อของนอก ราคาแพง ฟุ่มเฟือย เป็นที่ล่อตาแก่มิจฉาชีพ บางรายเป็นผลให้ตนเองถูกทำร้าย

การแต่งกายของวัยรุ่นมักชอบเลียนแบบนักร้องและดาราวัยรุ่นที่ได้พบเห็นในสื่อโฆษณา ละครและภาพยนตร์ สังเกตว่าจะแต่งตามแฟชั่นนิยมวัฒนธรรมตะวันตก เช่นการใช้เครื่องสำอาง บางคนแต่งกายรักรูปด้วยเสื้อรัดรูป เสื้อตัวสั้นและเล็ก โป๊มาก แต่งกายล่อแหลมเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม เสี่ยงต่อการเป็นเหยื่อการฉ้อโกง นอกจากนี้การแต่งกายไม่สุภาพ และการแสดงออกของท่าทางในลักษณะกวนสยาดของวัยรุ่นด้วยกันแต่ต่างกลุ่ม เป็นเหตุนำไปสู่การวิวาท

5.2.1.2 พฤติกรรมการใช้จ่ายและการมีอุปกรณ์เครื่องใช้ แสดงออกถึงความฟุ่มเฟือยที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการถูกกระทำจากบุคคลอื่น หรืออาจเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมาย เพราะบุคคลแต่ละคนมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสถานภาพทางสังคมต่างระดับกันในด้านฐานะทางสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจ และต่างกันในเรื่องของความสัมพันธ์ในครอบครัว พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ จึงอาจเกิดขึ้นได้เพราะสังคมในปัจจุบันเป็นสังคมที่แก่งแย่งเรื่องการทำมาหากิน ค่าครองชีพที่สูงมาก ทำให้เกิดพฤติกรรมการลักขโมย ฉกชิงวิ่งราวเกิดขึ้น

5.2.1.3 พฤติกรรมการเที่ยวเตร่ เป็นพฤติกรรมทำตามกันในกลุ่มเพื่อนฝูง เนื่องจากวัยรุ่นจำนวนหนึ่งอาศัยอยู่ตามหอพัก จะมีความเป็นอิสระจากครอบครัวค่อนข้างมาก เพราะพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีเวลาที่จะสอดส่องดูแลหรือให้ความใกล้ชิดได้ พวกเขาจะใช้ชีวิตอย่างอิสระ หรือแม้แต่กลุ่มที่อยู่กับครอบครัวโดยพ่อแม่ผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ตามใจ ไม่ใส่ใจว่าเด็กมีปัญหาใดๆ บ้าง พวกเขาจะรับเอาอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนวัยรุ่นด้วยกัน ชักชวนกันเที่ยวเตร่ เป็นการเพิ่มพฤติกรรมความเสี่ยงอื่นๆ ตามมา เช่น เสพสิ่งผิดกฎหมาย ยาเสพติด เพศสัมพันธ์ การทะเลาะวิวาท ความประมาทขาดสติ

5.2.2 พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพร่างกาย

5.2.2.1 การใช้สารเสพติด วัยรุ่นจะชักชวนกันลองสิ่งมีนเมาเพื่อความสนุกสนาน วัยรุ่นกลุ่มนี้มักเป็นกลุ่มที่ขาดความอบอุ่น พ่อแม่แยกทางกัน กับพวกที่อยู่ตามหอพัก หรือ บ้านญาติที่ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมอย่างใกล้ชิดได้ จึงถูกชักนำไปสู่การเสพยาบ้า เฮโรอีน และติดยาไปในที่สุด เมื่อเสพติดแล้วจะถูกบังคับให้เป็นผู้ขายด้วย บางคนก็เป็นคนขายเองเพราะต้องการเงินมาเที่ยวเตร่

อิทธิพลจากสื่อสารมวลชนก็มีผลอย่างยิ่งต่อการใช้สารเสพติด เช่น การโฆษณา เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ประเภท เหล้า เบียร์ ไวน์ โดยใช้กลุ่มวัยรุ่นเป็นแบบอย่างความสนุกสนานเฮฮา โฆษณาการสูบบุหรี่หรือ มีภาพของการสูบบุหรี่บ่อยครั้งในจอทีวีและในโรงภาพยนตร์ ลักษณะเช่นนี้เป็นแบบอย่างของพฤติกรรมเสี่ยงอย่างยิ่ง

5.2.2.2 การใช้รถใช้ถนน วัยรุ่นซึ่งเป็นผู้ขับขี่เกิดอันตรายจากการไม่เคารพกฎจราจร การไม่มีระเบียบวินัย ขับรถด้วยความถือคึกคะนอง ชอบเสี่ยง ชอบอวด รวมกับความประมาทของผู้ขับขี่ยานพาหนะคนอื่นบนถนน หรือเกิดจากการขาดความระมัดระวัง และการขับที่รวดเร็ว ตลอดจนความไม่เข้มงวดกวดขันของเจ้าหน้าที่ นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีความประมาทอื่นๆ อีกเช่น ไม่ชอบสวมหมวกนิรภัย และชอบซ้อนท้ายจักรยานยนต์มากกว่าหนึ่งคน ข้อสังเกตคือ พฤติกรรมเสี่ยงเหล่านี้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นชายมากกว่าวัยรุ่นหญิง หรือเป็นพวกที่มีฐานะทางการเงินค่อนข้างดี

พฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ ที่เป็นอันตรายต่อวัยรุ่นผู้ใช้บริการรถประจำทาง คือชอบยื่นห้อยโหนเกาะอยู่ที่ราวบันได ซึ่งไม่ปลอดภัยเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย หรือในกรณีพนักงานขับรถไม่มีความรับผิดชอบต่อผู้โดยสาร และขับรถโดยไม่เคารพกฎจราจร ขับรถเร็วหรือหยุดรถอย่างกะทันหัน ไม่จอดตรงตามป้ายจอดที่กำหนด ทำให้ต้องกระโดดลงจากรถขณะวิ่ง เหล่านี้เป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุได้ทั้งสิ้น และเด็กวัยรุ่นมักมีความประมาทเลินเล่อ

5.2.2.3 การเล่นกีฬา วัยรุ่นชายมักชอบเล่นกีฬารุนแรง ดังนั้นอุบัติเหตุจึงเกิดขึ้นบ่อยๆ ประกอบกับอุปกรณ์การกีฬางานชนิดอยู่ในสภาพที่ใช้การไม่ได้ดีเท่าที่ควร ผู้ควบคุมดูแลไม่เพียงพอที่จะดูแลให้ทั่วถึงได้ โดยเฉพาะวัยรุ่นชายที่ชอบเล่นฟุตบอล ก็จะเล่นกันตลอดเวลาที่มีเวลาว่าง ดังนั้นการเสี่ยงอุบัติเหตุจากการเล่นกีฬาที่มีบ้าง เช่น หกล้ม แขนหัก ฟกช้ำดำเขียว เป็นต้น

5.2.2.4 พฤติกรรมการทะเลาะวิวาท มีสาเหตุมาจากสภาวะอารมณ์ของวัยรุ่นที่แปรปรวนได้ง่าย ไม่ค่อยระงับอารมณ์ บางคนชอบแสดงอำนาจ พกพาอาวุธ ทำการบุกรุกกระรานกลุ่มอื่น หากอยู่ในภาวะมีนเมาจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ก็จะยิ่งขาดสติยับยั้ง การได้รับแรงกระตุ้นยุยงจากคนรอบข้าง การยึดถือสถาบันเป็นใหญ่ ก็เป็นเหตุให้มีการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่ม มีทั้งกระทำโดยเจตนาและไม่เจตนา ส่วนมากจะเป็นกลุ่มนักเรียนชาย แต่ส่วนกลุ่มนักเรียนหญิงอาจไม่ถึงการทำร้ายร่างกาย เพียงแต่มีปากเสียงได้เถียง หรือพูดจาเสียสติ หยาบคายต่อกัน แล้วเลิกรากันไป สาเหตุอื่นที่นำไปสู่การทะเลาะวิวาทหรือถูกทำร้ายร่างกาย และมีท่าทีว่าจะมีมากขึ้นและรุนแรงขึ้น ได้แก่ การพนัน โดยบอล ที่นำ

สังเกตคือ เดิมพันของการพนันใดก็ตามค่อนข้างสูง ส่วนเรื่องการขกพวกตีกันกับต่างโรงเรียนเพราะจัดผลประโยชน์กัน

5.2.3 พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดศีลธรรมจรรยาและวินัย

การรับอิทธิพลจากสื่อสารมวลชนประเภทต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น วิดีโอ โฆษณาและแผ่นพับใบปลิวต่างๆ บางประเภทมีการเร้าอารมณ์และขู่ยออารมณ์ทางเพศ ซึ่งเป็นเรื่องล่อแหลมต่อพฤติกรรมวัยรุ่นมาก พิธีกรหรือดาราบางคนมีกิริยาท่าทางและใช้คำไม่สุภาพ ละเลยวัฒนธรรมที่ดีงามแบบไทยๆ วันรุ่นก็จะรับอย่างรวดเร็วและลอกเลียนพฤติกรรมจากสื่อได้ง่าย เช่น การแต่งกาย การพูดจา กิริยามารยาท และจะยึดมาเป็นพฤติกรรมส่วนตัวแสดงกิริยามารยาทที่ไม่เหมาะสม ตลอดจนไม่เชื่อฟังพ่อแม่ ครู อาจารย์ ไม่ค่อยสนใจเรื่องบาปบุญคุณโทษ พูดจาโกหก ไม่ยอมรับความจริง

5.2.3.1 พฤติกรรมการทำลาย

วัยรุ่นจะไม่ค่อยรักษาทรัพย์สินของสาธารณะ มักจะทำลายให้เสียหายเป็นประจำ การเล่นเกมก็อาจเป็นอีกลักษณะหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นทำความเสียหายให้กับส่วนรวมได้

5.2.3.2 พฤติกรรมเสี่ยงต่อการศึกษา

วัยรุ่นมีพฤติกรรมการเล่นพนันหลายชนิด หลายรูปแบบ และเล่นได้ตลอดเวลา แม้ในเวลาเรียน การเล่นเกมของวัยรุ่นเองก็เป็นการพนัน เช่น พนันฟุตบอล ซึ่งทำให้เด็กเสียเงินเป็นจำนวนมากๆ เกิดผลกระทบตามมามากมาย

5.3 ผลของพฤติกรรมเสี่ยง

เด็กที่อยู่ห่างไกลพ่อแม่ ได้รับการอบรมสั่งสอนโดยตรงจากพ่อแม่ลดลง มีการติดต่อกับเพื่อนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการใช้เวลาส่วนใหญ่ของเด็กจึงไม่อยู่ในการดูแลของผู้ปกครอง แรงยึดเหนี่ยวด้านจิตใจและความอบอุ่นระหว่างพ่อแม่กับลูกลดน้อยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อลูกออกจากบ้านขณะอายุยังน้อย สิ่งที่ตามมาก็คือ เมื่ออยู่นอกสายตาพ่อแม่ผู้ปกครอง ลูกก็ไม่ได้อยู่ในความดูแลอย่างใกล้ชิด ความรู้สึกที่ลูกจะรัก ผูกพัน เกรงใจพ่อแม่ ก็ลดน้อยลง มีความรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง เป็นอิสระมากขึ้น โดยที่อาจจะตัดสินใจบางอย่างได้โดยไม่มีการปรึกษาพ่อแม่ แม้ว่าครอบครัวจะมีหน้าที่อบรมสั่งสอนในเรื่องต่างๆ แต่กลับพบว่าเพื่อนมีอิทธิพลในเรื่องต่างๆ อย่างมาก เช่น เรื่องของการดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ ฯลฯ

สื่อสารมวลชนในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในยุคเป็นโลกที่ไร้พรมแดน โลกในยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้ทุกคนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วทุกมุมโลก ดังนั้น เด็กจึงสามารถรับรู้ข่าวสารต่างๆ ได้จากทั่วทุกมุมโลก การมีการสื่อสารกันแบบเครือข่าย ก็ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสีย คือ การได้รับรู้ข่าวสารที่ทันสมัย และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน กับการได้รับข่าวสารเหล่านี้และทำให้มีส่วนกระตุ้นให้ปัญหาของเยาวชนมีความรุนแรงเพิ่มมากยิ่งขึ้น เช่น การเสนอข่าวเกี่ยวกับค่านิยมบริโภคสินค้า

ราคาแพง ก็สามารถก่อให้เกิดการทำตามของวัยรุ่นในปัจจุบัน ซึ่งเด็กก็จะทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าราคาแพงเหล่านั้น

เด็กที่พักอาศัยอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย จะใกล้ชิดกลุ่มเพื่อนค่อนข้างมาก ซึ่งเพื่อนก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในหอพักนิสิต ทั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ ฯลฯ การดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดผลกระทบตามมา เช่น อุบัติเหตุต่างๆ บนท้องถนน การมีเพศสัมพันธ์ การฆ่าตัวตาย เนื่องจากเมื่อเวลาดื่มแอลกอฮอล์แล้วทำให้ความกลัวและความยับยั้งชั่งใจลดลงหรือเสียไป เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ จึงเกิดเรื่องขึ้นเป็นปัญหาสังคมตามมา (สมชาย เกียรตินัยศิลป์, 2545 : 10)

นักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักเอกชน หรือเช่าบ้านอยู่รวมกันที่ประพัตดินไม่เหมาะสมนั้น น่าจะมีเพียงร้อยละ 5-10 เท่านั้น และข้อเสียของการพักในที่ดังกล่าวคือความใกล้ชิดกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักศึกษามาก อาจชักนำไปสู่สิ่งไม่ดี เช่น สูบบุหรี่ ดื่มสุรา เสพยาเสพติด มีพฤติกรรมชู้สาว มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การลักขโมย การจับกลุ่มสังสรรค์ การไปเที่ยวเตร่ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม สาเหตุที่นักศึกษามีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์นั้น เกิดจาก 1) ความพึงพอใจตามธรรมชาติ 2) คิดว่าตัวเองโตแล้ว 3) พ่อแม่ติดตามไม่ได้ หรือไม่ได้ติดตาม 4) คิดว่าเป็นเรื่องธรรมดา เรื่องส่วนตัว 5) ประหยัดค่าหอพัก และช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน 6) คาดว่าจะใช้ชีวิตร่วมกันหลังจบการศึกษา 7) ผู้หญิงจะยึดถือผู้ชายคนเดียวเป็นแฟน และกลัวจะเสียผู้ชายจึงยอมไปอยู่ด้วย (พระครูอาทรประชานาถ และคณะ, 2544) ส่วนสาเหตุหลักที่นักศึกษาต้องก้าวเข้าสู่ธุรกิจค้าบริการทางเพศ พบว่าเกิดจาก 1) ปัญหาเศรษฐกิจ 2) รสนิยมและค่านิยมของวัยรุ่น และ 3) กลุ่มเพื่อน (ศิริพร สะโครบานันต์ และ คณะ, 2544)

เห็นได้ชัดว่า ปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อการมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่น (Gerard & Buehler, 1999) ในประเทศไทยนั้นพบว่า ความยากจนเป็นเหตุผลอันดับหนึ่งของการมีอาชีพหึงบริการ (เพ็ญพร ชีระสวัสดิ์ และ นพวรรณ จงวัฒนา, 2536) เนื่องจากมีรายได้โดยไม่ต้องใช้วิชาความรู้ จึงน่าเป็นห่วงวัยรุ่นที่พักหอพักอยู่ห่างไกลจากการการดูแลของพ่อแม่ผู้ปกครอง หากการจนเจือค่าใช้จ่ายให้วัยรุ่น จากครอบครัวไม่เพียงพอแล้ว วัยรุ่นเหล่านั้นอาจมีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ได้มาก

ผู้ให้บริการส่วนใหญ่ มักเป็นผู้ที่เคยอยู่กินกับผู้ชายมาก่อน (เพ็ญพร ชีระสวัสดิ์ และ นพวรรณ จงวัฒนา, 2536) ดังนั้น จึงมีโอกาเป็นไปได้ที่วัยรุ่นหญิงที่อยู่ห่างไกลจากผู้ปกครอง และอยู่ด้วยกันและไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต เช่น เรียนไม่จบ ท้อง เลิกร้างกัน อาจตัดสินใจหารายได้โดยการเป็นหญิงบริการ ทั้งนี้ก็เพราะห่างไกล หรือขาดการติดต่อกับครอบครัวไปนานจนความสัมพันธ์กับครอบครัวจืดจางลงไป ประกอบกับมีการพึ่งพาตนเองมากขึ้น วัยรุ่นเหล่านี้จึงอาจตัดสินใจไม่เหมาะสมได้

6. บุหรี่

บุหรี่⁴ หมายถึง ยาเส้นหรือยาเส้นปรุง ไม่ว่าจะมียาแห้งหรือยาอัดเจือปนหรือไม่ ซึ่งมวนด้วยกระดาษหรือวัตถุที่ทำขึ้นใช้แทนกระดาษหรือยาแห้งหรือยาอัด การติดบุหรี่แบ่งเป็น 1) สูบบุหรี่เป็นประจำ หมายถึง มีปฏิกิริยาในการสูบบุหรี่และสูบบุหรี่สม่ำเสมอเป็นประจำทุกวัน วันที่มีกิจธุระหรือเจ็บป่วย อาจมีการงดสูบบุหรี่ชั่วคราว 2) สูบบุหรี่นานๆ ครั้ง หมายถึง การสูบบุหรี่ที่มีลักษณะการสูบบุหรี่ไม่สม่ำเสมอ กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนไม่ได้

6.1 ประเภทของบุหรี่

6.1.1 บุหรี่ของผลิตในประเทศ โดยโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ ชนิดมีก้นกรองและชนิดไม่มีก้นกรอง ชนิดมีก้นกรอง ได้แก่ กรุงทอง 90 กรองทิพย์ 90 สามิต 90 รยส. 90 สายฝน 90 เกร็ดทอง 90 กรองทิพย์ไลท์ สายฝนไลท์ กรองทิพย์ทอง กรองทิพย์รสอเมริกัน รอยัล 90 เดอลุกซ์ กรองทิพย์ 90 เดอลุกซ์ และกรองทิพย์สมุนไพร TIGER EYE รสอเมริกัน TIGER EYE รสเมนทอล TIGER EYE รสไลท์ TIGER EYE อุดรไลท์ ชนิดไม่มีก้นกรองหรือบุหรี่สั้น ได้แก่ พระจันทร์ 33 เกร็ดทอง 33 สามิต 33 กรุงทอง 33 และรวงทิพย์ 33

6.1.2 บุหรี่ของผลิตจากต่างประเทศ ได้แก่ บุหรี่ที่ผลิตในต่างประเทศและมีการนำเข้ามาในประเทศที่รู้จักกันทั่วไป ได้แก่ มาร์ลโบโร วินสตัน มอร์ตัน ฮิลล์ ลัคกี้สไตรค์ เป็นต้น

6.1.3 บุหรี่มวนเองหรือบุหรี่ที่ไม่ได้ผลิตจากโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ได้แก่ บุหรี่ที่มวนเองโดยใช้วัสดุที่หาง่ายในท้องถิ่น อาจเป็นกระดาษ ใบตอง ใบจาก ใบมะกา เป็นต้น

6.1.4 อื่นๆ ในที่นี้ ได้แก่ บุหรี่ซิการ์ และไปป์ ฯลฯ โดยที่บุหรี่ยิการ์ ในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 หมายถึง ยาแห้งหรือยาอัดซึ่งมวนด้วยยาแห้งหรือยาอัด บุหรี่ยิการ์ที่มีจำหน่ายในประเทศส่วนใหญ่ผลิตจากประเทศอเมริกาและประเทศแถบยุโรป ได้แก่ ประเทศเคนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ และอังกฤษ เป็นต้น ไปป์ เป็นกล่องสูบบุหรี่ที่มีเบ้าสำหรับใส่ยาเส้น ไปป์ส่วนมากทำมาจากเหง้าของต้นไม้ที่แข็งและทนความร้อนได้ อาจทำจากขงข้าวโพด หรือทำด้วยพลาสติกที่ทนความร้อนได้ดี

6.2 สารประกอบในบุหรี่

ในบุหรี่ 1 มวน มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

⁴ www.nso.go.th/nso/knowledge/knowledge/smoke.

⁵ www.nso.go.th/nso/knowledge/knowledge/smoke.

⁶ www.kkh.go.th/hed/smoking.

6.2.1 นิโคติน (Nicotine)

เป็นสารที่ทำให้คนติดบุหรี่ ออกฤทธิ์โดยตรงต่อสมองทั้งเป็นตัวกระตุ้นและกดประสาทส่วนกลาง ถ้าได้รับสารนี้ขนาดน้อยๆ เช่น การสูบบุหรี่ 1-2 มวนแรก อาจกระตุ้นทำให้รู้สึกกระปรี้กระเปร่า แต่ถ้าสูบบ่อยหลายมวนก็จะกดประสาทส่วนกลาง ทำให้ความรู้สึกลดลง ซ้ำลง สารนิโคตินร้อยละ 95 จะไปจับอยู่ที่ปอด บางส่วนจับอยู่ที่เยื่อหุ้มริมฝีปาก และบางส่วนถูกดูดซึมเข้าสู่กระแสเลือดมีผลโดยตรงต่อมหมวกไต ก่อให้เกิดการหลั่งอิพิเนฟริน (EPINEPHRINE) ทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น หัวใจเต้นเร็วกว่าปกติ และไม่เป็นจังหวะ หลอดเลือดที่แขนและ ขาหดตัว เพิ่มไขมันในเส้นเลือด บุหรี่ 1 มวนจะมีนิโคติน 0.8-1.8 มิลลิกรัม (ค่ามาตรฐานสากลกำหนดไว้ 1 มิลลิกรัม) และสำหรับบุหรี่มีก้นกรองนั้นก็ไม่ได้ทำให้ปริมาณนิโคตินลดลงได้

6.2.2 ทาร์หรือน้ำมันดิน (Tar)

ประกอบด้วยสารหลายชนิด เกาะกันเป็นสีน้ำตาล ทาร์เป็นสารก่อให้เกิดมะเร็งได้ เช่น มะเร็งปอด มะเร็งหลอดลม มะเร็งหลอดอาหาร มะเร็งไต มะเร็งกระเพาะปัสสาวะ และอื่นๆ ซึ่งร้อยละ 50 ของทาร์จะไปจับที่ปอด ทำให้เกิดการระคายเคือง อันเป็นเหตุของการไอเรื้อรังมีเสมหะ ในคนที่สูบบุหรี่วันละซอง ปอดจะรับน้ำมันทาร์เข้าไปประมาณ 30 มิลลิกรัมต่อมวน หรือ 110 กรัมต่อปี บุหรี่ไทยมีสารทาร์อยู่ระหว่าง 12-24 มิลลิกรัมต่อมวน

6.2.3 คาร์บอนมอนอกไซด์ (Carbon monoxide)

เป็นก๊าซที่ทำให้ลายคุณสมบัติในการเป็นพาหะนำออกซิเจนของเม็ดเลือดแดง ทำให้เม็ดเลือดแดงไม่สามารถจับออกซิเจนได้เท่ากับเวลาปกติ ผลที่ตามมาคือ เกิดการขาดออกซิเจน ทำให้มีนั่งงัดสันใจช้าและเหนื่อยง่าย ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของโรคหัวใจ

6.2.4 ไฮโดรเจนไซยาไนด์ (Hydrogen cyanide)

เป็นก๊าซพิษที่ทำลายเยื่อหุ้มเซลล์หลอดลมส่วนต้น ทำให้มีอาการไอเรื้อรัง มีเสมหะเป็นประจำโดยเฉพาะในตอนเช้าจะมีมากขึ้น

6.2.5 ไนโตรเจนไดออกไซด์ (Nitrogen dioxide)

เป็นก๊าซพิษที่ทำลายเยื่อหุ้มหลอดลมส่วนปลาย และถุงลมทำให้ผนังถุงลมบางโป่งพอง ถุงลมเล็กๆ หลายอันแตกรวมกันเป็นถุงลมใหญ่ ทำให้มีถุงลมจำนวนน้อย การยืดหยุ่นในการหายใจเข้าออกน้อยลง ทำให้เกิดโรคถุงลมโป่งพอง

6.2.6 แอมโมเนีย (Ammonia)

สารนี้มีฤทธิ์ระคายเคืองเนื้อเยื่อ ทำให้แสบตา แสบจมูก หลอดลมอักเสบ ไอและมีเสมหะมาก

6.2.7 สารกัมมันตรังสี (Radioactive agents)

ควันทูหรี่มีสาร โพลเนียม 210 ที่มีรังสีอัลฟาอยู่ เป็นสาเหตุการเกิดโรคมะเร็งปอด และควันทูหรี่ ยังเป็นพาหะที่ร้ายแรง ในการนำสารกัมมันตภาพรังสี ทำให้ผู้ที่อยู่รอบข้างที่ไม่สูบบุหรี่หายใจเอาอากาศที่มีสารพิษนี้เข้าไปด้วย

6.2.8 แคดเมียม (Cadmium)

เป็นสารที่ใช้ในอุตสาหกรรมโพลิเมอร์อิเล็กทรอนิกส์ และเป็นสารประกอบที่อยู่ในถ่านไฟฉายด้วย มีผลกระทบต่อตับ ไต และสมอง บุหรี่ 1 มวนมีแคดเมียม 1-2 ไมโครกรัม และ ร้อยละ 10 ของแคดเมียมจะถูกหายใจเข้าไปเวลาสูบ

6.2.9 สารหนู (Arsenic)

เป็นสารเคมีที่ประกอบอยู่ในจำพวกผลิตภัณฑ์ยาฆ่าหญ้า มีผลต่อระบบทางเดินอาหาร เมื่อรับเอาสารนี้เข้าไปจะเกิดอาการคลื่นไส้ อาเจียนและท้องร่วงอย่างแรง

6.2.10 ฟอมาลดีไฮด์ (Formaldehyde)

รู้จักกันดีเป็นสารที่ใช้ในการดองศพ คนที่สูบบุหรี่วันละ 20 มวน จะได้รับสารฟอมาลดีไฮด์ในประมาณ 1 มิลลิกรัมต่อวัน และยังเป็นสารก่อมะเร็งอีกด้วย

6.2.11 ตะกั่ว (Lead)

จะพบอยู่ตามโรงงานอุตสาหกรรมจำพวกแบตเตอรี่ หรือโรงถลุงโลหะ เหล็กต่างๆ เป็นสารก่อมะเร็ง มีผลต่อหลายระบบในร่างกาย เช่น ทางระบบประสาท จะทำให้การได้ยินผิดปกติ ระดับไอคิวต่ำ ผลต่อระบบเลือด คือ จะทำให้ความดันเลือดสูงมีผลต่อระบบไต และที่สำคัญมีผลต่อระบบสืบพันธุ์ในผู้ใหญ่ จะทำให้เป็นหมันในเพศชาย ซึ่งจะทำให้ตัวอสุจิ (sperm) ผิดปกติ และน้อยลง จึงทำให้เกิดสมรรถภาพทางเพศเสื่อมได้

6.2.12 อะซิโตน (Acetone)

เป็นสารประกอบสำคัญที่อยู่ในน้ำยาล้างเล็บ ซึ่งพบว่าอยู่ในบุหรี่ด้วยเช่นกัน

6.3 ผลเสียที่เกิดขึ้นจากการสูบบุหรี่⁷

บุหรี่ยังมีผลเสียในระยะสั้นกล่าวคือ ทำให้สมรรถภาพทางกายลดลง ทำให้หัวใจเต้นเร็วขึ้น และทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้นมากเมื่อเทียบกับคนปกติ ส่วนในระยะยาวนั้น ให้โทษกับระบบต่างๆ ของร่างกาย

⁷ www.school.net.th/library/crate_web/10000/general/10000_3876.htm.

การสูบบุหรี่⁸ นั้นนอกจากจะมีผลต่อผู้สูบโดยตรงแล้ว ยังทำให้ผู้อื่นที่อยู่ในระยะของควันบุหรี่สูดเอาพิษจากควันบุหรี่เข้าไปด้วย ทำให้เกิดอันตรายได้เช่นเดียวกับผู้สูบบุหรี่ ซึ่งผลกระทบของบุหรี่ที่มีผลต่อคนข้างเคียงพอสรุปได้ดังนี้

1. การสูบบุหรี่ของคนในครอบครัว ทำให้เด็กป่วยด้วยโรคหลอดลมอักเสบ ปอดบวม หอบหืด หูอักเสบเพิ่มมากขึ้น
2. หญิงมีครรภ์สูบบุหรี่ จะทำให้น้ำหนักตัวในขณะตั้งครรภ์เพิ่มน้อยกว่าปกติ และมีโอกาสแท้งคลอดก่อนกำหนด ตกเลือดในระหว่างคลอด และหลังคลอดมากเป็น 2 เท่าของหญิงตั้งครรภ์ที่ไม่ได้สูบบุหรี่ นอกจากนั้นยังทำให้เกิดภาวะรกเกาะต่ำ และรกลอกตัวก่อนกำหนดมากขึ้น ลูกที่คลอดจากแม่ที่สูบบุหรี่ อาจมีน้ำหนักและความยาวตัวน้อยกว่าปกติ พัฒนาการทางด้านสมองช้ากว่าเด็กปกติ อาจมีความผิดปกติทางด้านระบบประสาท ระบบความจำ
3. คู่สมรสของผู้สูบบุหรี่ มีโอกาสเป็นมะเร็งปอดมากกว่าคู่สมรสที่ไม่สูบบุหรี่เป็น 2 เท่า มีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคหัวใจ 3 เท่า และเสียชีวิตเร็วกว่าปกติถึง 4 ปี
4. คนทั่วไป บุคคลทั่วไป ที่อยู่ในบรรยากาศที่ผู้อื่นสูบบุหรี่อยู่ ควันบุหรี่จะทำให้เกิดอาการเคืองตา ปวดศีรษะ คัดจมูก น้ำมูกไหล โดยเฉพาะผู้ที่เป้นโรคหอบหืดอยู่แล้ว โรคหัวใจ โรคหลอดลมอักเสบมีอาการกำเริบเพิ่มมากขึ้น

7. แอลกอฮอล์/สุรา

สุรา⁹ หมายถึง เครื่องดื่มทุกชนิดที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ เช่น เหล้า เบียร์ บรั่นดี วิสกี้ ไวน์ น้ำตาลเมา กระแช่ เป็นต้น

ชนิดของแอลกอฮอล์	อัตราร้อยละของแอลกอฮอล์ที่มี
เบียร์	2 - 5 %
น้ำตาลเมา กระแช่ ไวน์	10 %
เหล้าโรง 28 ดีกรี	28 %
เหล้าผสม เช่น กวางทอง แม่โจง	35 %
เหล้าขาว	40 %
วิสกี้ บรั่นดี	40 - 50 %
แอลกอฮอล์ล้างแผล	70 %

⁸ www.thailabonline.com/tabacoal.htm.
⁹ www.eduhealth.moph.go.th/webcontest/042law.htm

7.1 การติดสุรา¹⁰

7.1.1 ติดเป็นนิสัย (Habituation) จะดื่มบ่อยและเป็นครั้งคราว มาเป็นบางครั้ง เป็นการติดทางใจ ไม่ใช่ติดเรื้อรัง สามารถเลิกได้ง่าย สุขภาพร่างกายไม่เสื่อมโทรมมากนัก

7.1.2 ติดเรื้อรัง (Physical dependence) จะดื่มมากและดื่มประจำทุกวัน ทำให้แอลกอฮอล์ไปทำอันตรายต่อระบบประสาทส่วนกลาง การติดสุราประเภทนี้คล้ายการติดสิ่งเสพติดชนิดร้ายแรง ทำให้เมื่อเลิกสุราทันทีจะมีอาการที่เรียกว่า ลงแดง มีผลให้สมองถูกทำลาย และนอกจากนี้ยังทำให้เกิดโรคมะเร็งที่ตับ หรือตับแข็งได้ง่าย ดังนั้นองค์การอนามัยโลกจึงได้จัดสุราให้เป็นสิ่งเสพติดชนิดหนึ่งด้วย

7.2 สาเหตุของการติดสุรา¹¹

7.2.1. อยากทดลอง ในสภาพแวดล้อมบางอย่าง เช่น เพื่อนฝูงชักชวน หรือเพื่อความโก้เก๋

7.2.2. มีความเชื่อหลงผิด เช่น เชื่อว่าสุราเป็นยาบำรุงกำลังและความรู้สึกทางเพศ ทำให้จิตใจเข้มแข็ง และกล้าตัดสินใจ หรือบางคนเชื่อว่าสุราเป็นเพื่อนปลอบใจตนเองยามผิดหวัง

7.2.3 สภาพแวดล้อมทางสังคมจิตใจ เช่น บางครอบครัวมีสุราไว้ประจำบ้าน หรือเพื่อนฝูงชักชวนแนะนำให้ดื่มสุรา โดยอ้างว่าเพื่อความสนุกสนาน

7.2.4 ใช้เป็นส่วนผสมยารับประทาน เช่น ยาคลองเหล้า

7.2.5 มีความเข้าใจผิดคิดว่าการดื่มสุราในงานสังคมต่างๆ จะทำให้เป็นที่ยอมรับของสังคมเพื่อนฝูง

7.3 อันตรายของสุรา¹²

7.3.1 เอทิลแอลกอฮอล์ (Ethyl alcohol) เป็นแอลกอฮอล์ที่ผสมอยู่ในเครื่องดื่มต่างๆ เช่น วิสกี้ ไวน์ เบียร์ เหล้า ฯลฯ

7.3.2 เมทิลแอลกอฮอล์ (Methyl alcohol) หรือวูดแอลกอฮอล์ เป็นแอลกอฮอล์ที่ใช้จุดไฟหรือผสมสี กินไม่ได้เพราะเป็นอันตรายต่อร่างกายมาก ทำให้คลื่นไส้ อาเจียน กระเพาะอาหารอักเสบ ตับอักเสบ และเป็นอันตรายต่อประสาทตา ทำให้ตาบอดได้

¹⁰ www.eduhealth.moph.go.th/webcontest/042law.htm.

¹¹ www.eduhealth.moph.go.th/webcontest/042law.htm.

¹² www.eduhealth.moph.go.th/webcontest/042law.htm.

7.4 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มสุรา¹³

7.4.1 เสียทรัพย์สิน

สุราเป็นเครื่องบริโภคส่วนเกินของชีวิตที่มีราคาแพงกว่าปัจจัยสี่ สินค้าอื่นๆ เมื่อเทียบในปริมาณเท่าๆ กันล้วนมีราคาถูกกว่าสุราทั้งสิ้น สาเหตุแห่งการมีหนี้สินและความยากจนของประชาชนส่วนหนึ่งมาจากการจ่ายเงินไปกับสุราแทนที่จะมาซื้อเครื่องยังชีพเลี้ยงตนเองและเลี้ยงครอบครัว รัฐบาลใดๆ ก็ตามเข้ามาปกครองประเทศแล้ววางนโยบายว่า จะกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนส่วนต่างๆ ของประเทศอย่างเป็นธรรม แต่รัฐบาลยังไม่เคยมีการตรวจสอบว่ารายได้ที่รัฐบาลกระจายไปนั้น จะไปสร้างความกินดีอยู่ดีให้แก่ประชาชน หรือกระจายลงขวดสุราประเภทต่างๆ กันแน่

7.4.2 เสียสุขภาพ

สุราบางชนิดแค่จิบเพียงเล็กน้อย ยังออกฤทธิ์รุนแรง ทำเอาผู้จิบหน้าตาบูดเบี้ยว เหมือนถูกยาพิษแสดงออกซึ่งความเจ็บป่วยอยู่นานกว่าจะปรับคืนปรับค้อมเป็นปกติได้ เมื่ออวัยวะต่างๆ ถูกทำลายด้วยพิษของสุราอย่างต่อเนื่อง สมรรถนะในการทำงานตามระบบธรรมชาติก็ลดลงตามลำดับ บางส่วนถึงกับเสียหาย เช่น ดับแข็งจนไม่สามารถทำงานต่อไปได้ เมื่ออวัยวะต่างๆ อยู่ในสภาพอ่อนแอ ภูมิคุ้มกันก็ด้อยสมรรถนะลง เมื่ออวัยวะทุกส่วนถูกกัดกร่อนรวนเรไปหมด การรักษาาก็ทำได้ยาก ด้วยเหตุนี้จึงพบว่าผู้ดื่มสุรามักมีอายุสั้น

7.4.3 เสียสติสัมปชัญญะ

สุราทำลายสติสัมปชัญญะให้ค่อยๆ หดไป จนเมื่อปริมาณของสุราเพิ่มมากขึ้นจนสุดจะทนได้ สติสัมปชัญญะก็จะขาดหายไปสนิท พฤติกรรมแสดงออกต่อจากนั้นก็ขาดการควบคุมโดยสติสัมปชัญญะ แต่ฤทธิ์สุราจะเข้ามาควบคุมพฤติกรรมที่สร้างความเสียหายแก่ตนเองและผู้อื่นก็จะแสดงออกมากที่สุดในช่วงนี้

7.4.4 เสียชีวิตและความอบอุ่นในครอบครัว

หากพ่อบ้าน แม่บ้านดื่มสุราจนเมาขาดสติ มักก่อการทะเลาะวิวาททุบตีกัน บางทีทรัพย์สินต้องสูญเสียไปเพราะฤทธิ์สุรา สร้างความเจ็บปวดทั้งกายและใจ ในที่สุดก็ตัดสินใจแยกทางกัน เดี๋ยวลูกที่เกิดมาก็ต้องพลอยรับทุกข์ ขาดความรัก ขาดการศึกษา ขาดความอบอุ่น หมดอนาคต ในที่สุดกลายเป็นปัญหา และปัญหาของสังคมอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

จากการศึกษาและการทบทวนวรรณกรรมพบว่าปัญหาการดื่มสุราเป็นปัญหาที่สำคัญมากเพราะว่าก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา เช่น อุบัติเหตุ พฤติกรรมทางเพศ อาชญากรรม การทะเลาะวิวาท เป็นต้น การการสำรวจขององค์การอนามัยโลกพบว่ามีผู้เสียชีวิตและพิการทั่วโลกเพราะการดื่มแอลกอฮอล์ประมาณร้อยละ 4 ของจำนวนทั้งหมด (ม.น., 2547:18)

¹³ พระมหาจรรยา สุทธิญาณิโน.

นอกจากแอลกอฮอล์จะทำลายสุขภาพแล้วยังส่งผลต่อสติปัญญาและสุขภาพจิตใจซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมาตามากมายดังที่กล่าวไป ในประเทศไทยเองแม้ว่าจะมีการณรงค์ให้เลิกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กันมากเท่าไรก็เหมือนเป็นการขยับมากขึ้นเท่านั้น สาเหตุหนึ่งที่ทำให้อัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทยมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ นั่นก็คือ เรื่องของค่านิยมผิดๆ ที่มองว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติในสังคม และมีการดื่มได้อย่างเสรี นอกจากนี้แอลกอฮอล์ยังถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสานสัมพันธ์ไมตรีระหว่างกัน ทั้งในระดับบุคคลและในระดับชาติ ทำให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลายเป็นปัจจัยประกอบหลักของงานเลี้ยงสังสรรค์จะขาดไปเสียไม่ได้ นอกจากนี้การดื่มแอลกอฮอล์ก็ยังกลายมาเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นลูกผู้ชาย ถ้าหากไม่ดื่มก็จะถูกมองว่าเป็นคนขี้แพ้ ใจไม่ถึง ไม่เป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ ส่วนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยรุ่นหญิงเองก็มีแนวโน้มที่มากขึ้น บ้างก็คิดว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการแสดงถึงความเท่าเทียมและเสมอภาคระหว่างเพศหญิงและเพศชาย อาจจะเนื่องมาด้วยบทบาทของเพศหญิงเปลี่ยนแปลงไปจากแต่ก่อน ที่ต้องทำงานบ้านงานเรือนอยู่กับบ้าน แต่ในปัจจุบัน ผู้หญิงจำนวนมากได้ออกมาทำงานนอกบ้าน และพยายามเรียกร้องความเสมอภาคกันระหว่างหญิงชาย มีการแสดงออกในรูปแบบต่างๆ หนึ่งในนั้นก็คือการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ค่านิยมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมบุคคลในการกระทำต่างๆ โดยบุคคลจะเลือกปฏิบัติในสิ่งที่มีผลสำคัญกับตน ตามความเชื่อและรสนิยมของชีวิตและทำตามมาตรฐานทางจิตวิทยาซึ่งเป็นแบบฉบับบุคคลทั้งสิ้น

พฤติกรรมของพ่อแม่หรือญาติๆ ในครอบครัวก็มีส่วนไม่น้อยต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเด็กวัยรุ่น จากการศึกษาของหลายสถาบันพบว่า เด็กที่เติบโตมาในครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่ หรือคนใกล้ชิดที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะมีแนวโน้มที่จะลองดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจำนวนที่ค่อนข้างสูง โดยบุคคลที่เด็กยึดเอาเป็นแบบอย่าง หรือมีพฤติกรรมเลียนแบบ “พ่อ” มากที่สุด

สื่อเองก็มีส่วนสำคัญต่อพฤติกรรมการบริโภคของเด็กวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการปลุกฝังค่านิยมในการดื่มว่าถ้าหากใครดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วจะเป็นคนทันสมัย หรือว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของต่างประเทศแล้วจะไม่เมา เป็นต้น

8. ยาเสพติด

ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ยาเสพติดให้โทษ หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดย รับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใดๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องการเพิ่มขนาดการเสพเรื่อยๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพ ทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ตามที่

รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความถึง ยาสามัญประจำบ้านบางตำรับ ตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่

8.1 ประเภทของยาเสพติด

ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 135 (พ.ศ. 2539) ยาเสพติดให้โทษแบ่งเป็น 5 ประเภท เรื่องระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ดังนี้

ยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ได้แก่ เฮโรอีน แอลเอสดี แอมเฟตามีน และอนุพันธ์ ทั้งสิ้น 15 ชนิด เป็นต้น ตัวที่สำคัญคือ เมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) เมทิลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน หรือ MDMA (ยาอี) และเมทิลีนไดออกซีแอมเฟตามีน หรือ MDA (ยาเลิฟ) เนื่องจากกำลังแพร่ระบาดอย่างรุนแรงในปัจจุบัน มีบทลงโทษสูงสุดสำหรับ ผู้เสพ จำหน่าย ครอบครอง นำเข้าและส่งออก ยาเสพติดให้โทษประเภทนี้ ไม่ใช้ประโยชน์ทางการแพทย์แต่อย่างใด

ยาเสพติดให้โทษประเภท 2 เช่น ผีนมร้อฟัน โคเคนและไบโคคา โคเคอีน และเมทาโดน เป็นต้น ยาเสพติดให้โทษประเภทนี้ สามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ได้แต่มีโทษมาก ดังนั้น ต้องใช้ภายใต้ความควบคุมของแพทย์และเฉพาะกรณีที่เป็นเท่านั้น

ยาเสพติดให้โทษประเภท 3 คือ ยาสำเร็จรูปที่ผลิตขึ้นตามทะเบียนตำรับที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงสาธารณสุขแล้ว มีจำหน่ายตามร้านขายยา ได้แก่ ยาแก้ไอที่มีตัวยาโคเคอีน หรือยาแก้ท้องเสียที่มีตัวยาไดเฟนออกซิน ยาฉีดระงับปวดต่างๆ เช่น มอร์ฟีน เพทิดีน ซึ่งสกัดมาจากฝิ่น ยาแก้ปวดที่มี โคเคอีน ผสมอยู่ เป็นต้น ยาเสพติดให้โทษประเภท 3 มีประโยชน์ทางการแพทย์ การนำไปใช้เพื่อจุดประสงค์อื่น หรือเพื่อเสพยาเสพติด จะมีบทลงโทษกำกับไว้

ยาเสพติดให้โทษประเภท 4 คือ สารเคมีที่นำมาใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 และ 2 เช่น น้ำยาเคมี อะเซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic anhydride) และอะเซทิลคลอไรด์ (Acetyl chloride) ซึ่งใช้ในการเปลี่ยนมอร์ฟีนเป็นเฮโรอีน สารเออร์โกเมทรินหรือคลอซูโดอีเฟดริน ซึ่งใช้ผลิตยาบ้าได้ และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอีก 12 ชนิด ที่ใช้ผลิตยาอีและยาบ้าได้ เป็นต้น ยาเสพติดให้โทษประเภทนี้ไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการบำบัดรักษาโรคแต่อย่างใด มีบทลงโทษกำกับไว้เช่นเดียวกัน

ยาเสพติดให้โทษประเภท 5 ได้แก่ ทุกส่วนของพืชกัญชา ซึ่งให้สาร Tetrahydrocannabinol ทุกส่วนของพืชกระท่อม ซึ่งให้สาร Alkaloid ของ Mitragynine พืชฝิ่นที่ให้สาร Alkaloid ของ Morphine และ Codeine และเห็ดขี้ควาย (Psilocybe cubensis) ซึ่งให้สาร Psilocin หรือ Psilocybin เป็นต้น

ทั้งนี้สิ่งเสพติดประเภท เครื่องดื่มมีเมา บุหรี่ สารระเหย ยานอนหลับ ยาแก้ปวดประสาทที่แพทย์ควบคุมการใช้ เป็นสิ่งเสพติดที่ให้โทษต่อร่างกาย แต่ไม่ผิดกฎหมาย

ประเภทของยาเสพติดหากจำแนกตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท แบ่งเป็น 4 ประเภท

1. ประเภทกดประสาท ได้แก่ ผื่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยานอนหลับ ยาระงับประสาท ยากล่อมประสาทเครื่องดืมเนินมา ทุกชนิด รวมทั้ง สารระเหย เช่น ทินเนอร์ แล็กเกอร์ น้ำมันเบนซิน กาว เป็นต้น มักพบว่าผู้เสพติดมี ร่างกายซูบซีด ผอมเหลือง อ่อนเพลีย ฟุ้งซ่าน อารมณ์ เปลี่ยนแปลงง่าย

2. ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ ยาบ้า ยาอี กระท่อม โคเคน มักพบว่าผู้เสพติดจะมีอาการ หงุดหงิด กระวนกระวาย จิตสับสนหวาดระแวง บางครั้งมีอาการคลุ้มคลั่ง หรือทำในสิ่งที่คนปกติ ไม่กล้าทำ เช่น ทำร้ายตนเอง หรือฆ่าผู้อื่น เป็นต้น

3. ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี และเห็ดขี้ควาย เป็นต้น ผู้เสพติดจะมีอาการประสาทหลอน ผันเพื่องเห็นแสงสีวิจิตรพิสดาร หูแว่ว ได้ยินเสียง ประหลาดหรือเห็นภาพหลอนที่น่าเกลียดน่ากลัว ควบคุมตนเองไม่ได้ ในที่สุดมักป่วยเป็นโรคจิต

4. ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน คือทั้งกระตุ้นกดและหลอนประสาทร่วมกัน ได้แก่ ผู้เสพติดมักมีอาการหวาดระแวง ความคิดสับสนเห็นภาพลวงตา หูแว่ว ควบคุมตนเองไม่ได้และป่วยเป็นโรคจิตได้

8.2 สาเหตุของการใช้และโทษของการติดยาเสพติด

จากการศึกษาสาเหตุการติดยาเสพติดพบว่า นักเรียนมักติดยาเสพติดด้วยสาเหตุดังต่อไปนี้ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, (2542) ; จิรพันธ์ ไตรทิพจรัส, (2545)

8.2.1 เหตุจากการถูกชักชวนนี้ อาจเกิดขึ้นจากเพื่อนฝูงที่กำลังติดยาเสพติดแล้ว อยากให้เพื่อนติดบ้าง เหตุดังกล่าวอาจจะเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการที่เป็นไปตามวัย คือ ชักชวนให้เพื่อนเป็นอย่างตนเพราะเมื่อติดด้วยกันแล้ว จะได้ขอเงินกันไปซื้อยาเสพติด เป็นการแบ่งเบาภาระทางการเงินไปบ้าง โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น เป็นกลุ่มที่มีพลังสำคัญในการที่จะชักชวนสมาชิกในกลุ่มให้เสพติดได้ เพราะกลุ่มนี้ถ้าหากพฤติกรรมใดที่กลุ่มหรือกลุ่มเพื่อนฝูงยอมรับนิยมปฏิบัติ ก็มักจะยอมรับและปฏิบัติไปด้วย นอกจากนี้ผู้ที่อยู่ในแหล่งซื้อขายยาเสพติดนั้น อาจจะได้รับการชักจูงโดยบอกถึงคุณภาพของยาเสพติดว่าดีต่างๆ นานา ทำให้สมองปลอดโปร่งเหมาะแก่การเรียนการทำงาน การถูกชักจูงจะเกิดขึ้นในขณะที่มึนเมาสุราหรือเที่ยวเตร่กันจึงเกิดการติดยาได้

8.2.2 เหตุจากการอยากทดลอง ความอยากรู้อยากเห็นอยากทดลองอยากรู้รสชาติอยากสัมผัสเป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ ผู้ติดยาเสพติดที่อยากรู้อยากเห็นอยากทดลองจะคิดว่าจะไม่ติดง่าย แต่เมื่อทดลองแล้วมักจะติดเพราะยาเสพติดในปัจจุบัน เช่น เฮโรอีน ติดง่ายมากเพียงเสพไม่กี่ครั้งก็ติดแล้ว โดยเฉพาะวัยรุ่นไม่เกรงกลัวอะไรต้องการแสดงความเก่งกล้า อดทนเพื่อน ขาดความยับยั้งชั่งใจกันเสพยาเสพติดจนติดยาในที่สุด

8.2.3 เหตุจากถูกหลอกลวง ยาเสพติดมีรูปร่างๆ ทำให้ผู้รับไม่ทราบว่าเป็นสิ่งอันตรายได้รับเป็นยาเสพติดให้โทษร้ายแรงคิดว่าเป็นยาธรรมดาไม่มีพิษร้ายแรงตามที่ผู้ให้หลอกให้เสพผลสุดท้ายกลายเป็นผู้เสพติดไป

8.2.4 เหตุทางกาย ความเจ็บป่วยทางกาย เช่น ต้องถูกผ่าตัดหรือเป็นโรคปวดศีรษะ เป็นโรคประสาท เป็นหืดได้รับความทรมานทางกายมาก ผู้ป่วยต้องการบรรเทา พยายามช่วยตนเองมานานแต่ไม่หายจึงหันเข้าหายาเสพติดจนติดยาในที่สุด

8.2.5 เหตุเพราะสิ่งแวดล้อม สถานที่ที่อยู่อาศัยแออัดหรือเป็นแหล่งมั่วสุม ภาวะทางเศรษฐกิจบีบบังคับ ปัญหาทางครอบครัว เช่น สภาพบ้านแตก สมาชิกในครอบครัวขาดความเข้าใจซึ่งกันและกันขาดความอบอุ่นจากพ่อแม่และปัญหาอื่นๆ นับว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลผลักดันให้ติดยาเสพติดได้อย่างหนึ่งและยังเป็นอุปสรรคขัดขวางมิให้เลิกการใช้ยาเสพติดแม้แต่จะรักษาให้หายขาดก็ไม่ได้ เพราะเมื่อผู้ติดยาที่ได้รับการบำบัดรักษาจนหายแล้วแต่กลับไปอยู่สภาพแวดล้อมเก่าๆ ก็จะต้องกดดันให้กลับไปใช้ยาเสพติดอีก

8.3 ขั้นตอนของการติดยา¹⁴

ขั้นตอนสู่การติดยา แบ่งออกเป็น 4 ระยะคือ

8.3.1 ระยะเริ่มต้นใช้ยา

อาจเริ่มใช้ยาเป็นครั้งคราว ในโอกาสพิเศษ เช่น มีกิจกรรมสังสรรค์กับเพื่อนฝูงที่ใช้ยา หรือ ใช้เพราะเหตุผลบางอย่าง เช่น ลดน้ำหนัก ลดอาการเศร้า หรือไม่ให้่วงนอน สมุนไพรใช้เหตุผลยังคงตัดสินใจให้ใช้ยา เพื่อตอบสนองเหตุผลบางอย่างที่ตนคิด

8.3.2 ระยะคงการใช้ยา

จะมีการใช้ยาเพิ่มขึ้นและเริ่มใช้เป็นประจำ เช่น ใช้ทุกสัปดาห์หรือทุกเดือน ในระยะนี้สมองส่วนนอกยังคงควบคุมความคิดได้ พฤติกรรมยังคงถูกควบคุมโดยเหตุผลแต่ สมองส่วนคิดเริ่มบังคับตนเองได้น้อยลง ขณะที่สมองส่วนควบคุมความอยากมีพลังมากขึ้น ทำให้การตัดสินใจเริ่มเอนเอียงไปในทางใช้ยาต่อไป แม้ผลเสียจากการใช้ยาเริ่มมีมากขึ้น

8.3.3 ระยะหมกมุ่นใช้ยา

ในระยะนี้ผลทางลบที่กระทบต่อชีวิตผู้ใช้ยา เช่น ปัญหาสุขภาพ ปัญหาสัมพันธภาพ หรือกฎหมาย มีผลต่อผู้เสพติดจนที่จุดนี้บางคนสามารถหยุดยาได้โดยใช้เหตุผล แต่บางคนจะทำไม่ได้ เพราะสมองส่วนอยากมีอำนาจเหนือสมองส่วนคิดแล้ว จึงไม่สามารถควบคุมตนเองได้และก้าวเข้าสู่สภาพของการเสพติด ทั้งที่ผู้ติดยายังมีความคิดถึงผลเสียที่เกิดขึ้น และตระหนักว่าตนควรเลิกเสพยา

8.3.4 ระยะวิกฤต

¹⁴ www.thaigoodview.com/library/studentshow/st2545/5-5/no.13/brain.htm.

แม้ในระยะนี้ผลเสียจากการใช้ยาที่เกิดกับผู้เสพจะรุนแรงชัดเจน แต่ผู้เสพยาก็ยังคงการใช้ยาอย่างต่อเนื่อง เพราะการตัดสินใจที่ใช้เหตุผลและสติจากสมองส่วนควบคุมความคิดอ่านไม่เพียงพอที่จะขัดขวางความรู้สึกที่เกิดขึ้นในสมองที่ควบคุมการตอบสนองความอยาก (Limbic System) จึงทำให้หมกมุ่นกับการเสพยาอย่างรุนแรง

8.4 ผลกระทบของการเสพยาเสพติด¹⁵

การติดยาเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว เริ่มต้นจากการใช้เป็นครั้งคราวสู่การใช้ถี่ขึ้นจนใช้ทุกวัน และวันละหลายครั้ง การใช้ยาเสพติดมีผลต่อสมอง 2 ส่วนคือ

1. สมองส่วนนอกที่เป็นส่วนคิด (Cerebral Cortex)
2. สมองส่วนที่อยู่ชั้นใน (Limbic System) เป็นสมองส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์และความอยาก

สมองส่วนคิดทำหน้าที่ควบคุมสติปัญญา ใช้ความคิดแบบมีเหตุผล ขณะที่สมองส่วนอยากเป็นศูนย์ควบคุมอารมณ์ ความรู้สึก ยาบ้าจะกระตุ้นปลายประสาทในสมองให้ส่งโดปามีนซึ่งเป็นสารเคมีชนิดหนึ่งออกมาเป็นปริมาณมาก ๆ สารนี้ทำให้เกิดความรู้สึกสบาย สมองจึงมีการปรับตัวด้วยการลดการหลั่งสารเคมีนั้นลง เมื่อหมดฤทธิ์ยาบ้า จึงเสมือนว่าร่างกายมีอาการขาดสารโดปามีน ทำให้มีอาการหงุดหงิดหรือซึมเศร้า ส่งผลให้ผู้เสพยาพยายามแสวงหายามาใช้ซ้ำ ในขณะเดียวกันเมื่อใช้ยาบ่อยครั้ง จะทำให้สมองส่วนนอกซึ่งเป็นส่วนคิดถูกทำลาย การใช้ความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลจะเสียไปผู้ที่ใช้ยาบ้าจึงมักแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม มีอารมณ์ก้าวร้าว หงุดหงิด ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ จึงทำให้มีการใช้ยาเสพติดบ่อยขึ้น ผลสุดท้ายจะเกิดความสูญเสียอย่างรุนแรงในด้านต่างๆ ของชีวิต โดยที่ผู้เสพยาไม่สามารถควบคุมตนเองได้ด้วยสติปัญญาหรือความคิด

8.5 โทษที่เกิดขึ้นจากการใช้สารเสพติด¹⁶

8.5.1 โทษที่เกิดขึ้นในทันทีทันใด เมื่อยาเริ่มออกฤทธิ์ จะมีอาการใจสั่น เจ็บแน่นหน้าอก กระวนกระวาย หัวใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตสูง อาจทำให้เส้นเลือดในสมองแตกเป็นอัมพาตหรือเสียชีวิต

8.5.2 โทษเรื้อรัง การเสพยาเป็นระยะเวลานาน ทำให้สุขภาพทรุดโทรม เนื่องจากประสาทตึงเครียด นอนไม่หลับ พฤติกรรมก้าวร้าว สมองเสื่อม เป็นโรคจิต ควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ ความคิดสับสน หลงว้าว มีอาการประสาทหลอน หวาดกลัว มักคิดว่าจะมีคนมาทำร้ายและฆ่าตนเอง จึงมักจะปกป้องตนเองด้วยการขึ้นที่สูงๆ เพื่อไม่ให้คนเข้าใกล้ หรืออาจจับผู้อยู่รอบข้างเป็นตัวประกัน เพื่อให้ตนเองรู้สึกปลอดภัย จิตรา เฝ้าทรัพย์, (2520) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาทัศนคติของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดา มารดา พบว่ากลุ่มที่ติดยาส่วนใหญ่อายุ 18-20 ปี อยู่ในชั้น

¹⁵ www.thaigoodview.com/library/studentshow/st2545/5-5/no.13/brain.htm.

¹⁶ www.thaigoodview.com/library/studentshow/st2545/5-5/no.13/brain.htm.

มัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มที่บิดามารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษาจะคิดอย่างมาก พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการคิดยาเสพติด แม้บิดามารดาจะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการคิดยาเสพติด แม้บิดามารดาจะมีความแตกต่างกันทางด้านเศรษฐกิจและสังคม สถานภาพสมรส อาชีพ ยกเว้นกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยที่บิดามีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมต่างกันจะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

9. การพนัน

พฤติกรรมการเล่นการพนันมีหลายรูปแบบ เช่น การเล่นพนันเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ต้องการหารายได้พิเศษ เพื่อนๆ ชักชวน นิยชอบเล่นการพนันเพื่อเอาเดิมพันสิ่งของและทรัพย์สิน สื่อสนับสนุน ดังนั้น สาเหตุในการเล่นการพนันของคนแต่ละคนจึงไม่เหมือนกัน ซึ่งส่งผลให้พฤติกรรมการเล่นการพนันของนิสิตที่ต้องการศึกษานั้นมีความเป็นไปได้ว่าจะมาจากสาเหตุเดียวกัน ยิ่งโดยเฉพาะการพนันฟุตบอล ในปัจจุบันถือว่าเป็นสิ่งที่พบได้บ่อยมาก เนื่องจากเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมากขึ้นสามารถชมการแข่งขันฟุตบอลได้ผ่านทางโทรทัศน์ช่องต่างๆ สามารถแทงพนันกันได้โดยไม่ต้องเดินทางไปเชียร์รับแทงโดยตรง รูปแบบการเล่นก็มีความสนุกสนานและได้ลุ้นมากกว่ารวมถึงเพราะถือว่าเป็นกีฬาชนิดหนึ่ง มีการแข่งขันเกือบทุกวันซึ่งทำให้ผู้ที่ต้องการแสวงหาโชคเลือกที่จะเล่นการพนันประเภทนี้เนื่องจากมีความเสี่ยงน้อยกว่า (มงคล พัชรดำรงกุล และสุมาลี ศิริโชติ, 2544 : 1)

9.1 ผลกระทบจากพฤติกรรมการเล่นการพนัน (คัทลียา. 2532 : 67)

9.1.1 ผู้ที่มีพฤติกรรมการเล่นพนันหากคิดเป็นนิสัยอาจจะทำให้เด็กและเยาวชนเติบโตขึ้นมาอย่างบุคคลที่ขาดความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนหรือในการประกอบอาชีพการงาน

9.1.2 เป็นการมอมเมาประชาชน ทำให้คนยิ่งจนลง โดยให้ผลประโยชน์แก่บุคคลฝ่ายหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว

9.1.3 ศีลธรรมเสื่อมโทรมลง เนื่องจากผู้ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการเป็นผู้รับแทงพนันต่างๆ มักจะเป็นคนที่มีจิตใจเข้มแข็งถึงขั้นโหดเหี้ยมเพื่อที่จะได้คุมลูกหนี้ได้และจะได้ต้นทุนคืน

9.1.4 เกิดปัญหาอาชญากรรมต่างๆ เช่น การโกง การขูดรีด การปล้น การฆาตกรรม ฯลฯ ตามมาภายหลัง เนื่องจากในการเล่นการพนันนั้นมีเทคนิคการโกงมากมาย รวมถึงหากผู้ที่ไม่สามารถใช้นี้ได้ตามกำหนดจะถูกขู่และทำร้ายได้ ซึ่งก็จะนำมาซึ่งการต้องไปจำคุก ปล้น หรือ ขโมยเงินหรือของมีค่าจากคนอื่น

9.1.5 ในด้านเศรษฐกิจ พบว่า มีคนจำนวนไม่น้อยที่ออกเดินทางไปเล่นการพนันที่ต่างประเทศที่มีการเปิดให้เล่นการพนันได้อย่างเสรี เช่น ลาสเวกัส ในประเทศสหรัฐอเมริกา, ชายแดนเขมร เป็นต้น ซึ่งเท่ากับว่าเงินของประเทศได้ไหลออกไปสู่ต่างประเทศ และทำให้เป็นส่วนหนึ่งให้เกิดการขาดดุลได้

9.1.6 ผู้เล่นต้องเสียเวลาไปกับเรื่องที่ไม่ได้ประโยชน์ เช่น ใช้เวลาในการดูหนังสือไปคู่มือเพื่อเล่นพนันฟุตบอล

9.1.7 พฤติกรรมของคนที่เล่นการพนันบางคนจะเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากหมกมุ่นอยู่กับการพนันและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการพนัน

9.1.8 เกิดเป็นปัญหาสังคม เนื่องจากผู้ที่เล่นการพนันเมื่อถูกทำร้ายก็จะกลายเป็นคดีความกัน หรือหากเสียชีวิตครอบครัวก็ต้องขาดผู้นำหรือคนที่รักไป

9.1.9 มูลค่าของเงินออมที่สูญเสียไปกับการเล่นพนัน กล่าวคือแทนที่จะมีเงินนำมาเก็บออมกลับต้องนำเงินไปเล่นการพนัน

9.1.10 ค่าเสียโอกาสในการศึกษาเล่าเรียน เนื่องจากเด็กบางคนติดการพนันจนไม่เป็นอันเรียนหนังสือ

9.1.11 มูลค่าที่ใช้ไปเพื่อการจัดหาข้อมูลและติดต่อสื่อสารในการเล่นพนัน เช่น การโทรศัพท์เพื่อไปแทงหวยใต้ดิน หรือการหาข้อมูลเรื่องฟุตบอลว่าทีมใดจะมีโอกาสชนะสูง เป็นต้น

9.1.12 เสียสุขภาพ เนื่องจากการพนันส่วนใหญ่เป็นสิ่งผิดกฎหมายและจะทำการเล่นเมื่อเย็นหรือค่ำมืดแล้ว ส่งผลให้สุขภาพเสื่อมถอยลงในขณะที่ต้องตื่นในเวลาเดิม แต่นอนดึกขึ้น

9.1.13 เสียทรัพย์สินไปกับการพนันที่มีผู้ได้รับผลประโยชน์เพียงคนเดียวหรือกลุ่มเดียว ซึ่งบางครั้งอาจถึงขั้นหมดตัวเพราะการเล่นที่ไม่รู้จักประมาณตัวและความต้องการที่จะได้ทรัพย์สินที่เสียไปกับการพนันกลับคืนมา หรือบางคนหากคิดหนี้มากๆและไม่รู้จะหาเงินที่ไหนมาใช้โดยเฉพาะผู้หญิงที่บางคนอาจจะต้องขายตัวเพื่อใช้หนี้ และนำมาซึ่งปัญหาอื่นตามมาเช่น ติดโรคเอดส์

สื่อกับการเล่นการพนันก็เป็นอีกสิ่งที่มีพบได้บ่อย กล่าวคือ ในปัจจุบันสื่อต่างๆได้มีการรณรงค์ให้คนหันมาเล่นกีฬามากขึ้นและได้มีความพยายามในการนำกีฬาประเภทต่างๆมาให้ประชาชนได้ชมกันซึ่งในทางตรงกันข้ามพบว่า การมีรายการกีฬานั้นๆมากเกินไปทำให้เด็กเกิดความคิดที่จะลงมาเล่นการพนันเพื่อให้เกิดความสนุกสนานมากขึ้น เพราะอย่างกรณีการเล่นพนันฟุตบอลนั้น หากทีมที่ไม่ได้อยู่ในความสนใจของตนแข่งขันก็จะไม่ได้เชียร์ซึ่งทำให้หาทางแก้ด้วยการพนันเพื่อจะได้เชียร์ทีมใดทีมหนึ่งอันจะทำให้เกิดความสนุกสนานมากขึ้น

นอกจากนี้การพนันไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะสิ่งผิดกฎหมายเท่านั้นเพราะในปัจจุบันการพนันที่ถูกกฎหมายก็เกิดขึ้นมากมาย เช่น การพนันม้า การเล่นหวยบนดิน การซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล เป็นต้น ซึ่งทางภาครัฐเองไม่ได้ห้ามปรามประชาชนมาเล่นแต่เป็นการพลิกวิกฤตที่ประชาชนเล่นแล้วเสียพนันให้กับคนอื่นมาเป็นการเสียเงินให้กับภาครัฐแทนซึ่งทางภาครัฐก็อ้างว่าเพื่อหาเงินมาพัฒนาประเทศให้โอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาสในด้านต่างๆ แทนที่จะต้องเสียเงินไปให้กับบุคคลใดเพียงคนเดียวดังเช่นในอดีต

9.2 สำหรับข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาคือ

9.2.1 ให้รัฐบาลทำให้การพนันเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายให้อยู่ภายใต้การดูแลและควบคุมโดยภาครัฐ เช่นเดียวกับการจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาล เพื่อลดปัญหาสังคมที่เกิดจากการไม่มีเงินชำระหนี้พนัน

9.2.2 ภาครัฐควรมีการออกมาตรการที่เข้มงวด เค็ดขาด ในการลงโทษผู้ที่กระทำความผิด และส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบตามแหล่งที่คิดว่ามีพฤติกรรมเสี่ยงที่จะเล่นการพนันได้

9.2.3 ภาครัฐควรมีมาตรการลงโทษสื่อที่มีการนำเสนอข่าวสารที่เป็นการยั่วยุให้เกิดการเล่นพนัน

9.2.4 ผู้บริหารสถานศึกษาควรเข้ามามีส่วนร่วมในการรณรงค์ ปลุกฝังโทษของการเล่นการพนันให้นักเรียน-นักศึกษา ตระหนักถึงความเสียหายที่เกิดขึ้น

10. แนวคิดเรื่องเพศสัมพันธ์

บรรทัดฐานเรื่องเพศเปลี่ยนไปตามกาลเวลา ไม่ว่าบรรทัดฐานจะเปลี่ยนไปอย่างไรก็ตาม พฤติกรรมทางเพศก็ยังคงเป็นเรื่องที่กำหนดโดยครอบครัว (Schaefer & Lamm, 1992) การเพิ่มขึ้นของการอยู่ด้วยกันเกี่ยวข้องกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน (Schaefer & Lamm, 1992) ในระยะเพียง 1-2 ทศวรรษที่ผ่านมา เห็นได้ชัดว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของผู้ที่เรียนอยู่ในระดับวิทยาลัย เพิ่มขึ้นชัดเจน (Robinson & Jedlicka, 1985) แคชเปอร์ (Casper, 1992) ศึกษาเรื่องบรรทัดฐานของชุมชน และการอยู่ร่วมกัน และพบว่า ระดับบรรทัดฐานของชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการอยู่ด้วยกันและการแต่งงาน มีผลต่อพฤติกรรมการอยู่ด้วยกันของบุคคล ในสังคมอเมริกัน มีการเปลี่ยนแปลงทางครอบครัวอย่างมากในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาซึ่งประกอบด้วย การหย่าร้างเพิ่มขึ้น การเลื่อนอายุสมรส การลดภาวะเจริญพันธุ์ และการเพิ่มขึ้นของการอยู่ด้วยกัน ลักษณะเช่นนี้อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นในสังคมไทยที่นิยมเอาแบบอย่างจากโลกตะวันตก นอกจากนี้ แคชเปอร์ ยังให้ความเห็นว่า ถ้าสภาพการอยู่ด้วยกันของหญิงชายยังคงเพิ่มขึ้นเช่นนี้ คงจะเกิดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางครอบครัวอย่างมาก

การอยู่ด้วยกันเป็นสิ่งที่เกิดมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอเมริกา แคนาดา หรือประเทศแถบยุโรป (Helslin, 1993) ลักษณะเช่นนี้ถ่ายทอดสู่สังคมไทยผ่านสื่อต่างๆ จึงทำให้เกิดเอาแบบอย่าง แม้ว่า การอยู่ด้วยกันของชายหญิงที่ไม่ได้แต่งงานนั้น จะมีเหตุผลเบื้องต้นเพื่อความสะดวกในการทำงาน (Henslin, 1993) และเพื่อหลีกเลี่ยงการหย่าร้างหลังที่มีลูก แต่ก็พบว่า การเพิ่มขึ้นของการอยู่ด้วยกันไม่ได้ลดอัตราหย่าร้างลงไปได้ (Stark, 1994) แต่ในสังคมไทยก็ยังมีค่านิยมที่ว่าชายหญิงอยู่ด้วยกันต้องแต่งงานกันอย่างถูกต้อง

การอยู่ร่วมกันของชายหญิงนั้น บางครั้งเริ่มต้นจากการเสพของมีนเมา ก่อน เมื่อควบคุมสติไม่ได้ ก็ขาดการยับยั้งชั่งใจ ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยการดื่มแอลกอฮอล์นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เมื่อเหตุการณ์

เกิดขึ้น วัยรุ่นชายหญิงที่อยู่ตามลำพังและห่างไกลครอบครัวจึงอาจตัดสินใจอยู่ร่วมกัน บทบาทการดูแลลูกของพ่อแม่จึงมีส่วนในการค้ำเฝ้าลูกของลูก การดูแลลูกอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นปัจจัยสำคัญในการป้องกันการค้ำเฝ้าลูกของวัยรุ่น (Barnes et al., 2000) การอยู่ห่างไกลพ่อแม่ ทำให้ครอบครัวทำหน้าที่ไม่สมบูรณ์ จึงอาจเป็นหนทางนำไปสู่พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ดังกล่าว การดูแลลูก มีความสำคัญต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่น ซึ่งประกอบด้วยการใช้แอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด การประพฤติดัวเลวไหล (Barnes et al., 2000; Furstenberg, 2000)

นอกจากนี้จากการศึกษาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์กับวัยรุ่น เมนส์ และคณะ (Mensch et al., 1999) พบว่า ในประเทศเคนยานั้น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมีเพิ่มขึ้นพร้อมๆ กับการเข้ารับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของวัยรุ่นที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ยังพบว่า ทั้งโรงเรียนและบ้าน ไม่ได้ทำให้เด็กผู้ชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน แต่สำหรับผู้หญิงนั้น โรงเรียนที่มีอาจารย์ที่ให้ความเข้าใจ และการมีบ้านที่มีแบบอย่างของผู้หญิงที่ดีรวมทั้งการได้รับการดูแลจากพ่อแม่ จะช่วยลดความเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ข้อมูลเชิงประจักษ์ดังกล่าว ยืนยันได้ว่า ครอบครัวทำหน้าที่ในการป้องกันการประพฤติดัวเลวไม่เหมาะสมของลูกได้

การศึกษาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของหนุ่มสาว โดยปราโมทย์ ประสาทกุลและคณะ (Prasartkul et al., 1987) พบว่า การไม่ใส่ใจเรื่องความเสี่ยงในการตั้งครรภ์มีมากในหมู่วัยรุ่นชนบทมากกว่าวัยรุ่นในเมือง อย่างไรก็ตาม ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ ยังอยู่ในระดับต่ำทั้งคู่ ปัจจัยที่มุ่งใจให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในกลุ่มวัยรุ่นหญิงคือ การมีอายุเพิ่มขึ้น การอยู่ไกลจากผู้ปกครองหรือญาติ และการอยู่ในเขตเมือง ดังนั้น การย้ายเข้ามาศึกษาต่อในกรุงเทพมหานครของวัยรุ่นในชนบท อาจส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ได้มากขึ้น นอกจากนี้ความเป็นเมืองที่เพิ่มขึ้นและการเข้าเปิดรับสื่อที่ไม่เหมาะสมและไม่ถูกต้องที่เสนอเรื่องลามก มีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น (Parveen, 2000)

อัลกา (Alga, 2000) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในโรงเรียนในประเทศมองโกเลีย พบว่า จากการศึกษาวัยรุ่นอายุ 13-18 ปี ผู้ชายราวร้อยละ 16 และผู้หญิงเกือบร้อยละ 4 มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน นอกจากนี้ยังพบว่า ลักษณะเฉพาะของตัวเอง ครอบครัว และกลุ่มเพื่อน เช่น การเปิดรับสื่อ ความรู้เรื่องเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ การสื่อสารระหว่างพ่อแม่กับลูก การมีแฟนหลายคนในเวลาเดียวกัน การค้ำเฝ้าลูกของพ่อแม่ และพฤติกรรมทางเพศของเพื่อน มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในโรงเรียน การศึกษานี้ยังเปิดเผยว่า เพื่อนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

คาน (Khan, 2000) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และความรู้เรื่องเอชไอวีเอดส์ในกลุ่มเยาวชนไทย พบว่า เกือบร้อยละ 40 ของจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดซึ่งเป็นวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว อายุ รายได้ต่อปี การศึกษา และ อาชีพ มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่นไทย ส่วนที่อยู่อาศัย ก็มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของผู้หญิงเท่านั้น ผลการศึกษายังเปิดเผยว่า ผู้ชายผู้หญิงอายุ 20-24 ปี มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์

มากกว่าคนที่อายุน้อยกว่านี้ ผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองมีโอกาสมีก่อนแต่งงานมากกว่า ผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท ผู้ชายที่มีการศึกษาดำรงอาชีพ มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากที่สุด ผู้ชายที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมาก ส่วนผู้หญิงนั้น กลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากที่สุดคือผู้ที่มีการศึกษาน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ทั้งชายและหญิงที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาทต่อปี มีโอกาสมีก่อนแต่งงานมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า

วันทนี วาสิกะสิน (2544) สรุปว่า สื่อสารมวลชนมีส่วนกระตุ้นให้ปัญหาของเยาวชนรุนแรงเพิ่มมากยิ่งขึ้น การเสนอข่าวเกี่ยวกับค่านิยมบริโภคสินค้าราคาแพง สินค้าต่างประเทศ ข่าวทุจริตคอร์รัปชัน มีผลต่อทัศนคติของเยาวชน นอกจากนี้ ยังสรุปว่า กรณีที่นักศึกษาต้องมาอาศัยบ้านเช่าหรือหอพักระหว่างเรียนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นั้น น่าจะมีสาเหตุมาจากการที่นักศึกษามาอาศัยกันโดยลำพังในหอพักหรือบ้านเช่า ทำให้มีความใกล้ชิดกันมากขึ้น หญิงชายอาจมีเพศสัมพันธ์กันในวัยเรียน หรือแม้แต่ความสัมพันธ์ของเพศเดียวกันที่ไม่เหมาะสม กลุ่มเพื่อนอาจนำไปสู่การเสพยาของมึนเมา การใช้ชีวิตฟุ้งเฟ้อ และนำไปสู่การหารายได้ด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้ส่วนหนึ่งต้องนึกถึงคือวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง นอกจากนี้ การมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนิสิตนักศึกษานั้น ยังเป็นผลมาจากกระแสทางวัฒนธรรม ความคิดต่อเรื่องทางเพศอย่างคนตะวันตกอีกด้วย (สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และ อัญชลี ปิยะตานนท์ , 2544) นอกจากนี้ แนวโน้มของนิสิตผู้หญิงที่มองว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องผิดศีลธรรมนั้นลดลง (Robinson & Jedlicka, 1985) อันนี้อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่วัยเรียนมากขึ้น

11. การทะเลาะวิวาท

การทะเลาะวิวาทกัน มีปรากฏอยู่ตามข่าวค่อนข้างบ่อย เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่พบความก้าวร้าวรุนแรงได้สูงและมีพฤติกรรมต่อต้านสังคมได้บ่อยกว่าวัยอื่นๆ วัยรุ่นบางคนจะมีอารมณ์รุนแรงพลุ่งพล่าน และแสดงความก้าวร้าวรุนแรงได้เมื่อคับข้องใจ เช่น เศร้า หงุดหงิด ทำลายของ ต่อสู้กันเป็นกลุ่ม วัยรุ่นที่มีการกระทำเช่นนี้โดยมากมาจากความโกรธแค้นจึงแสดงออกด้วยการทำลาย ประกอบกับสังคมมีตัวอย่างความรุนแรงก้าวร้าวและทำลายให้เห็นบ่อยๆ ให้วัยรุ่นมีความตึงเครียดภายในที่ไม่สามารถระบายออกในทางที่เหมาะสมได้จึงแสดงความก้าวร้าวรุนแรง การทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นของวัยรุ่นมักเกิดจากความอึดอัดและจากลักษณะของวัยรุ่นที่มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายและรุนแรง ชอบท้าทาย วัยรุ่นบางคนมีความเชื่อในค่านิยมเรื่องสถาบันรุนแรง ทั้งนี้สาเหตุการทะเลาะวิวาทอาจมาจากหลายสาเหตุร่วมกัน ดังเช่น รักพวกพ้องหรือติดเพื่อน การต้องการความยุติธรรมจากสังคม ครู โรงเรียน หรือเพื่อนร่วมวัย การหาอุดมการณ์ทางสังคม ความกดดันทางจิตใจจากทางบ้านและโรงเรียน ความต้องการเป็นคนเด่น เป็นวีรบุรุษ การหาความรักความนิยมชมชื่นจากเพื่อน การแสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ ตื่นเต้นเร้าใจ ความต้องการแก้แค้น ความต้องการรักศักดิ์ศรีแห่งกลุ่ม การเลียนแบบจากรุ่นพี่หรือเพื่อน จากเรื่องราวที่พบเห็นได้ในโทรทัศน์ วิดีโอ และหนังสือ ความต้องการพิสูจน์ศักดิ์ศรีความเป็นชาย

จากงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเยาวชนในช่วงปี 2504-2533 สรุปได้ว่า ครู และผู้ปกครอง ตลอดจนประชาชนทั่วไป เห็นว่าส่วนใหญ่แล้วพฤติกรรมของเยาวชนในช่วง 25 ปีมานี้ ยังคงอยู่ในภาวะที่สามารถควบคุมได้ เป็นพฤติกรรมที่มีปัญหาเล็กๆ น้อย ๆ ไม่ร้ายแรง มีเยาวชนส่วนน้อยเท่านั้นที่มีพฤติกรรมขัดต่อสังคมอย่างรุนแรง พฤติกรรมที่ครูเห็นว่ามีความผิดคือ การหนีโรงเรียน ลักขโมย ดินยาเสพติด ขกพวกตีกัน ซึ่งเกิดจากพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่ม

12. การกู้ยืมเงิน

จากการศึกษาของ ทวี ทองสว่าง (2522-2523) เกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษา และผลกระทบต่อสังคมกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่ย้ายถิ่นมาจากต่างจังหวัดมีเงินไม่พอใช้จ่ายถึงร้อยละ 35 ซึ่งมีจำนวนมากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร การมีเงินไม่พอใช้ของนิสิตนักศึกษา

12.1 ความหมายของการกู้ยืมเงิน

การกู้ยืมเงิน คือ สัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่า “ผู้กู้” ได้ขอยืมเงินจำนวนหนึ่งตามที่ได้กำหนดไว้จากบุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่า “ผู้ให้กู้” เพื่อผู้กู้จะได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้สอยตามที่ประสงค์และผู้กู้ตกลงว่าจะคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่ผู้ให้กู้ตามเวลาที่กำหนดไว้โดยผู้กู้ยินยอมเสียดอกเบี้ยให้แก่ผู้ให้กู้ตามอัตราที่ตกลงกันไว้เป็นการตอบแทน

12.2 หลักฐานในการกู้ยืมเงิน

การกู้ยืมเงินเกินกว่า 50 บาท จะต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือที่แสดงข้อความว่าได้มีการกู้เงินกันจริงโดยต้องลงลายมือชื่อของผู้กู้เป็นสำคัญ หากผู้กู้ไม่สามารถเขียนหนังสือได้ก็ต้องมีลายนิ้วมือของผู้กู้ประทับในหนังสือดังกล่าวโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองลายพิมพ์นิ้วมือของผู้กู้อย่างน้อย 2 คน

หากไม่มีหลักฐานเป็นหนังสือดังกล่าวแล้ว ผู้ให้กู้จะฟ้องร้องต่อศาลให้บังคับให้ผู้กู้ชำระเงินตามสัญญาไม่ได้ (ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 653)

12.3 อัตราดอกเบี้ย

การกู้ยืมเงินนั้นกฎหมายได้กำหนดไว้ว่า ผู้ให้กู้คิดดอกเบี้ยจากผู้กู้ได้ไม่เกินร้อยละ 15 ต่อปีหรือในอัตราร้อยละ 1.25 ต่อเดือน

หากผู้ให้กู้คิดดอกเบี้ยเกินกว่าอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวแล้ว ผลก็คือดอกเบี้ยตกเป็นโมฆะทั้งหมด ผู้ให้กู้จึงเรียกให้ผู้กู้ชำระเงินต้นคืนให้แก่ตนได้เท่านั้น และผู้ให้กู้ยังต้องติดคุกเพราะมีความผิดทางอาญารัฐเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา อาจถูกจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ตาม พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. 2475 มาตรา 3)

แต่ในกรณีที่ไปกู้เงินจากธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่นๆ เช่น บริษัทหลักทรัพย์, บริษัทเงินทุน, ไร่ รับจำนำ ฯลฯ นั้นกฎหมายยินยอมให้ธนาคารและสถาบันทางการเงินดังกล่าวคิดดอกเบี้ยได้เกินกว่าอัตรา ร้อยละ 15 ต่อปี ตามอัตราดอกเบี้ยที่กระทรวงการคลังได้กำหนดไว้

12.4 ข้อควรปฏิบัติสำหรับผู้ยืมเงิน

1. จะต้องไม่เซ็นชื่อลงในกระดาษเปล่าให้แก่ผู้ให้กู้โดยเด็ดขาด
2. จำนวนเงินในช่องว่างในสัญญาผู้ยืมเงินนั้น จะต้องลงจำนวนเงินที่กู้กันจริงๆ เท่านั้น และ ต้องเขียนจำนวนเงินที่กู้กันนั้นเป็นตัวหนังสือกำกับตัวเลขจำนวนเงินดังกล่าวด้วยเสมอ เพื่อป้องกันมิให้ ผู้ให้กู้เติมตัวเลข ตัวอย่าง ข้าพเจ้าได้กู้เงิน 50,000 (ห้าหมื่นบาท) จากเจ้าแม่สมชาย
3. หนังสือสัญญาผู้ยืมเงินจะต้องทำขึ้นอย่างน้อย 2 ฉบับ โดยผู้ให้กู้ถือไว้ฉบับหนึ่ง และผู้กู้ถือไว้ อีก ฉบับหนึ่ง
4. ผู้กู้จะต้องนับเงินที่ตนกู้ให้เท่ากับจำนวนที่ตนได้กู้ไปตามสัญญาให้ครบถ้วนเสมอ หาก มิฉะนั้นแล้วก็จะเกิดปัญหาหากกล่าวคือหากได้เงิน ไม่ครบแต่ผู้กู้ได้ลงลายมือชื่อในสัญญาให้แก่ผู้ให้กู้แล้วให้ ผู้ให้กู้อ้าง โกงผู้กู้ในภายหลังว่าได้มอบเงินให้แก่ผู้กู้ไปจนครบถ้วนแล้ว
5. พยานในสัญญาผู้ยืมเงินนั้น ผู้กู้ควรให้พยานฝ่ายของตนร่วมลงลายมือชื่อในสัญญาผู้ยืม อย่าง น้อย 1 คนด้วย

12.5 ข้อควรปฏิบัติของผู้กู้ในการชำระเงินคืนแก่ผู้ให้กู้

1. ต้องเรียก ใบรับเงินชำระหนี้ ทุกครั้งที่ชำระ โดยให้ผู้ให้กู้ (เจ้าหนี้) ทำหนังสือลงลายมือชื่อ ผู้ให้กู้ ว่าได้รับเงินคืนแล้วเป็นจำนวนเท่าใด หรือได้รับคืนครบถ้วนแล้ว
2. กรณีที่ผู้กู้ได้ชำระเงินคืนให้แก่ผู้ให้กู้จนครบถ้วนแล้ว ผู้กู้จะต้องขอรับหนังสือสัญญาผู้ยืม เงินจากผู้ให้กู้มาทำลายเสีย
3. ในกรณีที่ผู้กู้ชำระเงินคืนเพียงบางส่วน นอกจากมิใบรับเงินแล้ว ผู้กู้จะต้องให้ผู้กู้บันทึกไว้ เป็นหลักฐานในหนังสือสัญญาผู้ยืมว่าได้มีการชำระเงินคืนไปแล้วเป็นจำนวนเท่าใด โดยผู้ให้กู้จะต้องลง ลายมือชื่อกำกับไว้เป็นหลักฐานพร้อมทั้งวันที่

หากผู้กู้ไม่ทำตามข้อ 1-3 แล้วหากมีการโต้เถียงกันว่าได้มีการคืนเงินกันแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด ผู้กู้ก็จะตกเป็นฝ่ายที่เสียเปรียบผู้กู้จะอ้างว่าได้ชำระเงินคืนให้แก่ผู้ให้กู้แล้วไม่ได้ หากเป็นคดีฟ้องร้องใน ศาล ผู้กู้จะแพ้คดี ผู้กู้จะต้องใช้เงินคืนให้แก่ผู้ให้กู้ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ผู้กู้จึงต้องระมัดระวังให้ดี จะอาศัยความ เชื่อใจอย่างเดียวไม่ได้ มิฉะนั้นจะต้องเสียใจที่เสียรู้คนและต้องเสียทั้งเงินซ้ำอีกครั้ง

12.6 อายุความในการฟ้องร้อง

เมื่อได้ทำสัญญากู้ยืมเงินดังกล่าว หากจะต้องมีการฟ้องร้องต่อศาลให้ชำระเงินคืนแล้วเจ้าหนี้จะต้องฟ้องภายใน 10 ปี นับจากวันที่ถึงกำหนดชำระตามสัญญา ถ้าพ้นกำหนดนี้แล้วคดีเป็นอันขาดอายุความ ผู้ให้กู้ (เจ้าหนี้) ไม่มีสิทธิจะฟ้องคดีต่อศาลได้

ในการกู้ยืมเงินมีปัญหาหนึ่งซึ่งมักเกิดขึ้นอยู่เสมอ คือกรณีที่ผู้ให้กู้คิดดอกเบี้ยในอัตราสูง ซึ่งเกินกว่าอัตราที่กฎหมายได้กำหนดไว้ดังได้กล่าวมาแล้ว ผู้ให้กู้ได้หลีกเลี่ยงกฎหมายโดยนำเอาดอกเบี้ยที่เกินกว่าที่กฎหมายได้กำหนดทั้งหมดมารวมกับเงินต้นแล้วนำเงินจำนวนดังกล่าวทั้งหมด (เงินต้นบวกดอกเบี้ย) มากำหนดเป็นเงินต้นในสัญญาที่ผู้กู้จะต้องชำระเงินคืนทั้งหมด จะมีผลบังคับทางกฎหมายเช่นใด

การคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 10 ต่อเดือน เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายตกเป็น โฆษะตาม พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. 2475 ถ้าเป็นคดีฟ้องร้องถึงศาล ลูกหนี้พิสูจน์ได้หรือนำพยานหลักฐานมาสืบให้ศาลเชื่อศาลจะพิพากษาให้จำนวนเงินดอกเบี้ยจำนวน 120,000 จึงตกเป็น โฆษะ เรียกจากลูกหนี้ไม่ได้

13. การลักทรัพย์ ชิงทรัพย์

การลักทรัพย์¹⁷ คือ การเอาทรัพย์ของผู้อื่นหรือที่ผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยไป โดยต้องการจะครอบครองทรัพย์นั้นไว้เพื่อตนเองเอาไปขายหรือให้กับบุคคลอื่นก็ตามแต่ ผู้ที่กระทำความผิดฐานลักทรัพย์จะต้องถูกระวางโทษไม่เกิน 3 ปี และปรับไม่เกิน 6 พันบาท

การลักทรัพย์นั้นถ้าผู้กระทำได้กระทำในเวลากลางคืนหรือในบริเวณที่มีเหตุเพลิงไหม้ การกระเบิดหรือในบริเวณที่มีอุบัติเหตุผู้ที่เข้าไปลักทรัพย์ในบริเวณดังกล่าวจะต้องถูกระวางโทษหนักขึ้นกว่าการลักทรัพย์ในเวลา สถานที่หรือเหตุการณ์ปกติ เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะเหตุการณ์ หรือช่วงเวลาดังกล่าวเจ้าของทรัพย์กำลังได้รับความเดือดร้อนไม่สามารถที่จะดูแลทรัพย์ของตนเองได้และการกระทำในเหตุการณ์หรือช่วงเวลาดังกล่าวเป็นการกระทำที่ซ้ำเติมเจ้าของทรัพย์ที่กำลังได้รับความเดือดร้อน

ชิงทรัพย์¹⁸ คือ การลักทรัพย์ที่ประกอบด้วยการใช้กำลังเข้าทำร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังเข้าทำร้ายในทันที ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ที่ครอบครองทรัพย์นั้นยินยอมให้ทรัพย์ไป หรือกระทำไปเพื่อให้เกิดความสะดวกในการนำทรัพย์นั้นไป เช่น ขณะที่นายเอกกำลังเดินเล่นอยู่ นายโท ก็เข้ามาบอกให้สร้อยทองให้ถ้าไม่ให้จะทำร้ายหรือจะเอาปืนยิงให้ตายจนนายเอกต้องยอมถอดสร้อยของตนให้ เป็นต้น

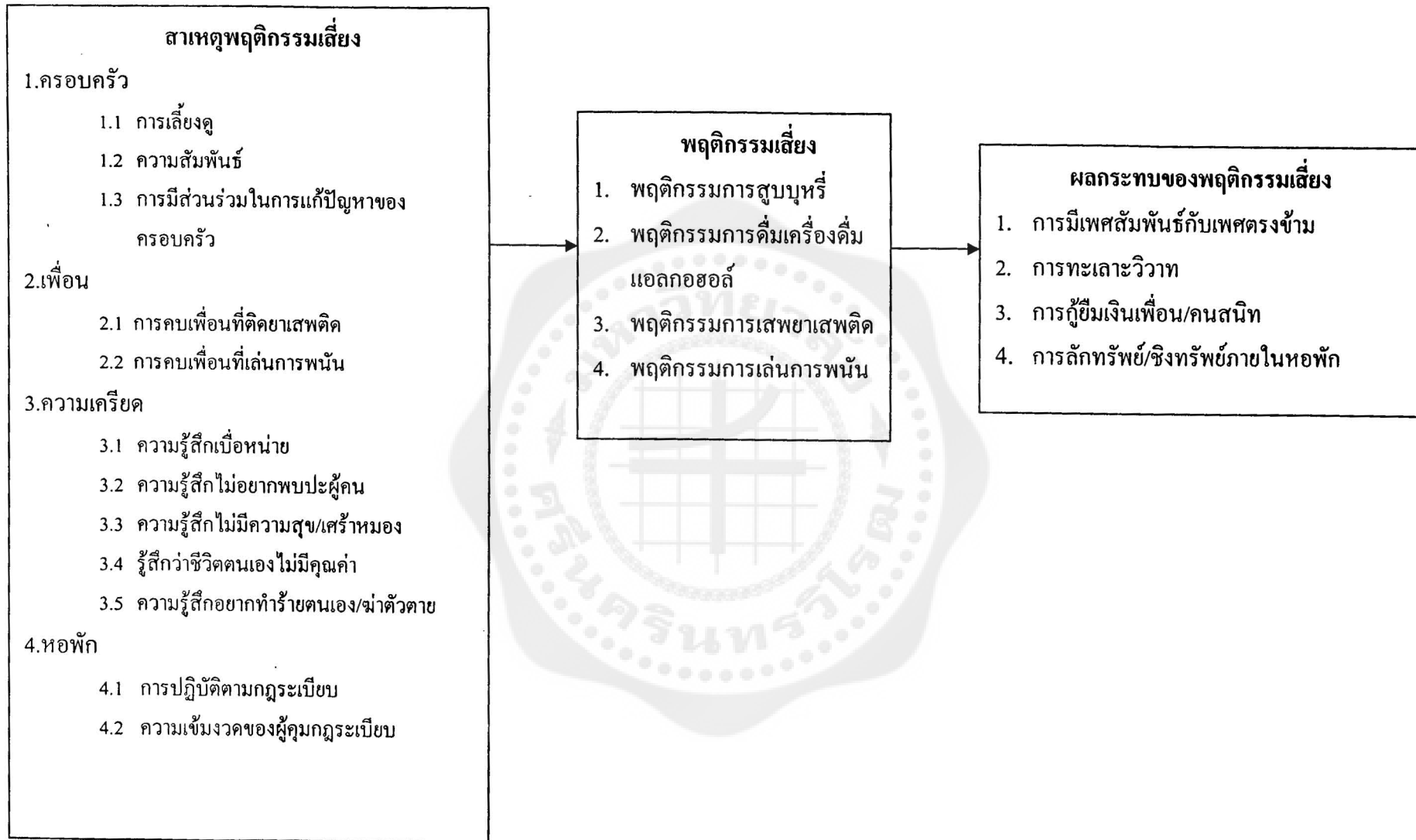
¹⁷ <http://www.nrru.ac.th/knowledge/laws001.asp>

¹⁸ <http://www.nrru.ac.th/knowledge/laws001.asp>

ความโลภ การอยากได้ของของบุคคลอื่นเป็นสิ่งที่พบเห็นโดยทั่วไปโดยเฉพาะวัยรุ่นซึ่งมีความชอบและรสนิยมในสินค้าราคาแพง การเห็นเพื่อนมีของสวยๆ แพงๆ ใ้ก็เกิดการอยากได้มาครอบครองเป็นของตนเอง ทำให้มีความคิดที่จะลงมือขโมยของของเพื่อนมาเป็นของเรา วัยรุ่นหลายคนคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องเล็กน้อย ถ้าของของเพื่อนหายไปเดี๋ยวพ่อแม่ของเขาก็ซื้อใหม่ให้ และนอกจากนี้ การขโมยของเพื่อนเอาไปขายโดยต้องการที่จะนำเงินไปเที่ยวมีให้พบเห็นอยู่บ่อยๆ ไม่แพ้กัน ถ้าหนักไปกว่านั้นวัยรุ่นที่ต้องการเงินมากไม่ว่าจะด้วยเหตุผลต้องการนำเงินไปเที่ยวหรือเสพยาก็อาจจะกระทำการที่รุนแรงขึ้นได้ เช่น การได้เงินจากรุ่นน้อง การชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ของผู้อื่น กฎหมายเล็งเน้นปัญหาข้อนี้ และเห็นว่าควรจะมีการลงโทษคนที่เอาของของผู้อื่นไป ทั้งนี้ เพื่อให้สังคมสงบสุขไม่วุ่นวายและป้องกันการติดตามเอาทรัพย์สินคืนจากเจ้าของที่แท้จริงซึ่งอาจทำให้เกิดความรุนแรงตามมาได้

กรอบแนวคิด

สมมติฐานการวิจัย

1. คุณลักษณะของนิสิตที่แตกต่างกันทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่างกัน
2. ครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต
3. เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์
นี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยการสุ่มตัวอย่าง โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ของนิสิตต่อครอบครัวและเพื่อน
ความเครียดที่เกิดจากการอาศัยอยู่ในหอพัก รวมถึงการรับสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ภายในหอพัก โดย
รายละเอียดในการศึกษามีดังนี้

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์องครักษ์ จำนวน 7,958 คน โดยแบ่งเป็น 12 คณะ

1. คณะมนุษยศาสตร์	2. คณะสหเวชศาสตร์
3. คณะศึกษาศาสตร์	4. คณะวิศวกรรมศาสตร์
5. คณะศิลปกรรมศาสตร์	6. คณะสังคมศาสตร์
7. คณะแพทยศาสตร์	8. คณะวิทยาศาสตร์
9. คณะพยาบาลศาสตร์	10. คณะทันตแพทยศาสตร์
11. คณะเกษตรศาสตร์	12. คณะพลศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่ใน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์องครักษ์ ในทุกชั้นปี จำนวนทั้งสิ้น 802 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง
จากนิสิตบริเวณอาคารเรียน โรงอาหาร และลานพักผ่อนตามจุดต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย โดยใช้วิธีการ
สุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เมื่อแบ่งข้อมูลไปตามจุดต่างๆ ก็จะมีการสุ่มแบบบังเอิญโดยพบ
ใครก็จะสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเองโดยแบ่ง
แบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ

ชั้นปี คณะ คณะนฤเลิศสะสม หอพักที่อาศัยอยู่ รายได้ และสาเหตุของการอาศัย ในหอพักของมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 เรื่องครอบครัวและการเลี้ยงดูของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ข้อมูลหอพัก

ตอนที่ 4 พฤติกรรมเสี่ยงและผลของพฤติกรรมเสี่ยง

ส่วนที่ 1 เรื่องพฤติกรรมเสี่ยง

ส่วนที่ 2 ความถี่ของพฤติกรรมนิสิต

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและทัศนคติที่เป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเสี่ยง

ส่วนที่ 4 ความถี่ของพฤติกรรมนิสิต ในหอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์อภัย

2. วิธีการดำเนินการเก็บข้อมูล

1. มีการแบ่งบริเวณการจัดเก็บข้อมูลเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.1 บริเวณโรงอาหารกลาง

1.2 อาคารเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์

1.3 อาคารเรียนรวม

2. ใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 1 วัน คือวันที่ 23 ธันวาคม 2547

3. จำนวนผู้เก็บข้อมูล 25 คน

กรรมวิธีทางข้อมูลและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น จะประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ตอน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไป 2) พฤติกรรมเสี่ยง 3) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยง 4) ผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยง และ 5) การทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1-4 จะใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการอธิบายข้อมูล สำหรับตอนที่ 5 การทดสอบคุณลักษณะนิสิตกับพฤติกรรมเสี่ยงนั้น ได้พิจารณาคุณลักษณะของนิสิตใน 5 ด้านคือ 1) เพศ 2) คณะ 3) ชั้นปี 4) คณะนฤเลิศ และ 5) รายได้

การทดสอบในกรณีที่มีกลุ่มตัวอย่างเดียวและแต่ละคุณลักษณะ (ทั้ง 5) มีหลายประเภทนั้น เมื่อต้องการทราบความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยโดยพิจารณาในแง่ของจำนวนหรือความถี่ จึงทำการทดสอบโดยใช้ Test goodness of fit หรือ χ^2 One Sample Test

- ข้อตกลงเบื้องต้น
1. ตัวแปรมีการวัดอยู่ในมาตรนามบัญญัติ โดยนับจำนวนหรือความถี่
 2. ไม่มีข้อตกลงเกี่ยวกับลักษณะของการกระจายข้อมูล

สมมติฐาน ความถี่ที่สังเกตได้เท่ากับความถี่ที่คาดหวัง

$$H_0 : O_i = E_i$$

$H_1 : H_0$ ไม่เป็นจริง ไม่เป็นไปตาม H_0

การทดสอบ ใช้สูตร
$$X^2 = \sum_{i=1}^k \frac{(O_i - E_i)^2}{E_i}$$

เมื่อ O_i คือ ความถี่ที่สังเกตได้ในกลุ่มที่ i

E_i คือ ความถี่ที่คาดหวังว่าจะเป็นในกลุ่ม i

i มีค่า 1 ถึง k เมื่อเป็นจำนวนกลุ่มย่อยในกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนการทดสอบสมมติฐานที่ 2 และ 3 ใช้การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยสหสัมพันธ์ (Corlation)

นิยามเชิงปฏิบัติการ (Opertional Difinition)

ครอบครัว หมายถึง ญาติของนิสิตที่อยู่อาศัยในครัวเรือนเดียวกันก่อนเข้ามาอยู่ในหอพัก อาจประกอบด้วย บิดา และ / หรือ มารดา พี่หรือน้อง ใช้ระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1) การเลี้ยงดู 2) ความสัมพันธ์ในครอบครัวและ 3) การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของครอบครัว

เพื่อน หมายถึง คนที่อยู่ในวัยเดียวกับนิสิต และคบกันด้วยความเข้าใจ ไว้วางใจ อาจเรียนอยู่ในสถานที่เดียวกัน หรือไม่ก็ได้ ใช้ระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1) การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมติดยาเสพติด 2) การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเล่นการพนัน

ความเครียด หมายถึง สภาพความรู้สึกของคนที่มีต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่ทำให้เกิดความหวั่นไหวต่อจิตใจ ซึ่งในการวิจัยนี้พิจารณาความเครียดของนิสิตจากความรู้สึกเบื่อหน่าย

ความรู้สึกไม่ชอบพบปะผู้คน ความรู้ไม่มีความสุข / เสรำหมอง ความรู้สึกที่ว่าชีวิต
ไม่มีคุณค่า และ ความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง /ฆ่าตัวตาย

หอพัก	หมายถึง หอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ จำนวน 10 หอพัก ประกอบด้วยหอพักหญิง 7 หอพัก และหอพักชาย 3 หอพัก ใช้ระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1) การปฏิบัติคัมภีร์ระเบียบของหอพัก และ 2) ความเข้มงวดของผู้คุมกฏระเบียบ
พฤติกรรมเสี่ยง	หมายถึง การกระทำของนิสิตที่อาจก่อให้เกิดอันตราย หรือผลเสียต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม สิ่งแวดล้อม โดยที่ผู้กระทำอาจทราบถึงผลที่จะเกิดขึ้นหรือไม่ก็ได้ พฤติกรรมเสี่ยงในการศึกษาวิจัยนี้ ได้แก่ การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเสพยาเสพติด และการเล่นการพนัน ใช้ระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1) พฤติกรรมการสูบบุหรี่ 2) พฤติกรรมการดื่มสุรา 3) พฤติกรรมการเสพยาเสพติด และ 4) พฤติกรรมการเล่นการพนัน
การสูบบุหรี่	หมายถึง พฤติกรรมของนิสิตที่สูบบุหรี่ / ยาเส้น หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน ใช้ระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1) การสูบบุหรี่ 2) การไม่สูบบุหรี่
การเครื่องดื่ม-แอลกอฮอล์	หมายถึง เครื่องดื่มทุกชนิดที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ เช่น เหล้า เบียร์ บรันดี วิสกี้ ไวน์ น้ำตาลเมา กระแช่ ใช้ระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2) การไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
การเสพยาเสพติด	หมายถึง พฤติกรรมการนำสารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ เสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยการรับประทาน ดม สูบ ฉีด แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ ใช้ระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1) การเสพยาเสพติด 2) การไม่เสพยาเสพติด
การเล่นการพนัน	หมายถึง พฤติกรรมการเสี่ยงโชค โดยมีผู้ได้รับผลประโยชน์และเสียประโยชน์ ใช้ระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1) การเล่นการพนัน 2) การไม่เล่นการพนัน

การมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม	หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ใช้ระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1) การมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม 2) การไม่มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม
การทะเลาะวิวาท	หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดจากการขัดแย้งของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ก่อให้เกิดความรุนแรง ซึ่งอาจเป็นการทำร้ายร่างกาย หรือจิตใจ และทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินได้ ใช้ระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1) การทะเลาะวิวาท 2) การไม่ทะเลาะวิวาท
การกู้ยืมเงิน	หมายถึง พฤติกรรมการขอยืมเงินจำนวนหนึ่งจากบุคคลอื่นเพื่อนำไปใช้สอย และตกลงว่าจะคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้ตามเวลาที่กำหนด โดยในการวิจัยนี้พิจารณาการกู้ยืมว่าอาจมีการเสียดอกเบี้ยเป็นการตอบแทนหรือไม่ก็ได้ ใช้ระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1) การกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิท 2) การไม่กู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิท
การลักทรัพย์	หมายถึง การเอาทรัพย์ของผู้อื่นไป โดยต้องการจะครอบครองทรัพย์นั้นไว้เพื่อตนเอง หรือเพื่อขาย หรือให้กับบุคคลอื่น ใช้ระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1) การลักทรัพย์ในหอพัก 2) การไม่ลักทรัพย์ในหอพัก
การชิงทรัพย์	หมายถึง การลักทรัพย์ที่ประกอบด้วยการใช้กำลังเข้าทำร้าย หรือขู่เชิญว่าจะใช้กำลังเข้าทำร้ายในทันที เพื่อให้ผู้ที่ครอบครองทรัพย์นั้นอยู่ยินยอมให้ทรัพย์ไป ใช้ระดับการวัดแบบแบ่งกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 1) การชิงทรัพย์ในหอพัก 2) การไม่ชิงทรัพย์ในหอพัก

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ตอน ประกอบด้วย 1) ข้อมูลทั่วไป 2) พฤติกรรมเสี่ยง 3) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยง 4) ผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยง และ5) การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ในตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปนั้นจะเป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เรียนศูนย์องค์กรฯ อำเภอองค์กรฯ จังหวัดนครนายก โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	334	41.9
หญิง	463	58.1
รวม	797	100.0

* คัดจากจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามและระบุเพศ (พบว่าไม่มีผู้ระบุเพศในแบบสอบถามจำนวน 5 คน)

จากตารางที่ 1 พบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นหญิงมีจำนวนมากกว่าชายโดยมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามผู้หญิงร้อยละ 58.1 ขณะที่จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามผู้ชายร้อยละ 41.9

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 ปีและต่ำกว่า	168	21.0
19 ปี	317	39.6
20 ปี	154	19.2
21 ปี	96	12.0
22 ปี	38	4.7
23 ปี	21	2.6
24 ปี	6	0.7
25 ปีหรือมากกว่า	1	0.1
รวม	801	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ ช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามที่มากที่สุด คือ อายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.6 รองลงมาได้แก่ กลุ่มอายุ 18 ปีและต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 21.0 กลุ่มอายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.2 กลุ่มอายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.0 กลุ่มอายุ 22 ปี ร้อยละ 4.7 กลุ่มอายุ 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.6 กลุ่มอายุ 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.7 และช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุด คือ อายุ 25 ปีหรือมากกว่า คิดเป็นร้อยละ 0.1

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ปี1	464	59.6
ปี2	119	15.3
ปี3	105	13.5
ปี4	70	9.0
สูงกว่า 4 ปี	20	2.6
รวม	778	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชั้นปี ชั้นปีที่มีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 59.6 รองลงมา ได้แก่ ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 15.3 ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 13.5 ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 9 และชั้นปีที่มีผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุด คือ ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
คณะมนุษยศาสตร์	80	10.0
คณะศึกษาศาสตร์	53	6.6
คณะศิลปกรรมศาสตร์	20	2.5
คณะแพทยศาสตร์	17	2.1
คณะพยาบาลศาสตร์	44	5.5
คณะเภสัชศาสตร์	29	3.6
คณะสหเวชศาสตร์	7	0.9
คณะวิศวกรรมศาสตร์	245	30.6
คณะสังคมศาสตร์	133	16.6
คณะวิทยาศาสตร์	93	11.6
คณะทันตแพทยศาสตร์	1	0.1
คณะพลศึกษา	79	9.9
รวม	801	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคณะ คณะที่มีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 30.6 รองลงมาได้แก่ คณะสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 16.6 คณะวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 11.6 คณะมนุษยศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 10.0 คณะพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 9.9 คณะศึกษาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 6.6 คณะพยาบาลศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 5.5 คณะเภสัชศาสตร์ ร้อยละ 3.6 คณะศิลปกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 2.5 คณะแพทยศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 2.1 คณะสหเวชศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 0.9 และคณะที่มีผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุด คือ คณะทันตแพทยศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 0.1

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามที่ตั้งหอพัก

แหล่งที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
หอพักในมหาวิทยาลัย	721	90.0
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	60	7.5
บ้าน	20	2.5
รวม	801	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า จำนวนของผู้ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามแหล่งที่พัก แหล่งที่พักที่ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ หอพักในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมาได้แก่หอพักนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 7.5 และน้อยที่สุด คือ บ้าน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาคารหอพักภายในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาคารหอพัก	จำนวน	ร้อยละ
อาคารหอพัก 1 (หญิง)	61	8.4
อาคารหอพัก 2 (ชาย)	76	10.47
อาคารหอพัก 3 (ชาย)	88	12.12
อาคารหอพัก 4 (ชาย)	116	15.98
อาคารหอพัก 5 (หญิง)	73	10.06
อาคารหอพัก 6 (หญิง)	85	11.71
อาคารหอพัก 7 (หญิง)	50	6.89
อาคารหอพัก 8 (หญิง)	51	7.01
อาคารหอพัก 9 (หญิง)	63	8.68
อาคารหอพัก 10 (หญิง)	63	8.68
รวม	726	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามพักอยู่อาคารหอพัก 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.98 รองลงมาได้แก่ อาคารหอพัก 3 คิดเป็นร้อยละ 12.12 อาคารหอพัก 6 คิดเป็นร้อยละ 11.71 อาคารหอพัก 2 คิดเป็นร้อยละ 10.47 อาคารหอพัก 5 คิดเป็นร้อยละ 10.06 อาคารหอพัก 8 และ อาคารหอพัก 9 คิดเป็น

ร้อยละ 8.68 อาคารหอพัก 1 คิดเป็นร้อยละ 8.4 อาคารหอพัก 8 คิดเป็นร้อยละ 7.01 และอาคารหอพักที่มีผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุด คือ อาคารหอพัก 7 คิดเป็นร้อยละ 6.89

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสาเหตุของการพักอาศัย ในหอพัก

สาเหตุของการพักอาศัยในหอพัก	จำนวน	ร้อยละ
เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง	307	38.9
ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย	215	27.2
ทำรายงานหรือค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม	180	22.8
ไม่ได้พักในหอพักของมหาวิทยาลัย	71	9.0
อื่นๆ	17	2.2
รวม	790	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า จำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสาเหตุของการอาศัยในหอพัก สาเหตุของการพักอาศัยในหอพักมากที่สุด คือ การเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมาได้แก่ ทำรายงานหรือค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 22.8 การพักอาศัยตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 27.2 นอกจากนี้ยังพบว่ามึนิสิตที่ไม่ได้พักในหอพักของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 9.0 ขณะที่มึนิสิตให้เหตุผลของการพักในหอพักว่าเป็นเหตุผลอื่นๆ อีกร้อยละ 2.2 ซึ่งได้แก่ การกลับบ้านแล้วรู้สึกเหงาและมีปัญหาครอบครัว

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนผู้พักอาศัยโดยเฉลี่ยต่อห้อง

จำนวนคน	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	3	0.4
2 คน	17	2.3
3 คน	109	15.0
4 คน	557	76.8
5 คน	39	5.4
รวม	725	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่พักในห้องที่อยู่จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 76.8 รองลงมาได้แก่ ห้องจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ห้องจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ห้องจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และนิสิตที่พักเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 0.4

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนวันที่อาศัยในหอพัก โดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์

จำนวนวัน	จำนวน	ร้อยละ
1 วัน	4	0.6
2 วัน	3	0.4
3 วัน	16	2.2
4 วัน	92	12.7
5 วัน	395	54.6
6 วัน	67	9.3
7 วัน	146	20.2
รวม	723	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่พักอาศัยในหอพัก 5 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 54.6 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่พัก 7 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 20.2 นิสิตที่พัก 4 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็น

ร้อยละ 12.7 นิสิตที่พัก 6 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 9.3 นิสิตที่พัก 3 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 2.2 นิสิตที่พักเพียง 1 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 0.6 และนิสิตที่พักอาศัย 2 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 0.4

ตารางที่ 10 ตารางแสดงร้อยละของเงินเดือนที่นิสิตได้รับกับความเพียงพอในการใช้จ่าย

เงินเดือนพอใช้กับ รายจ่าย	เงินเดือน (บาท)				
	น้อยกว่า 3,000	3,000-6,000	6,001-9,000	มากกว่า 9,000	รวม
พอใช้และเหลือเก็บ	2.6	24.9	3.6	0.9	32
พอใช้แต่ไม่เหลือเก็บ	12	45.6	3.6	0.5	61.7
ไม่พอใช้	1.6	3.8	0.8	0.1	6.3
รวม	16.2	74.3	8	1.5	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ (ร้อยละ 74.3) มีรายได้ต่อเดือนอยู่ 3,000-6,000 บาท และในจำนวนนิสิตกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 43.6) พอใช้แต่ไม่เหลือเก็บ รองลงมาเป็นนิสิตที่ได้เงินเดือนน้อยกว่า 3,000 บาท มีจำนวนร้อยละ 16.2 ของนิสิตทั้งหมด

ตารางที่ 11 ตารางแสดงค่าร้อยละของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเงินเดือนที่ได้รับ

การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	เงินเดือน (บาท)				
	น้อยกว่า 3,000	3,000-6,000	6,001-9,000	มากกว่า 9,000	รวม
ดื่ม	2.57	11.10	6.1	1.16	20.93
ไม่ดื่ม	13.68	61.05	4.17	0.17	79.07
รวม	16.25	72.15	10.27	1.33	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่า นิสิตที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด (ร้อยละ 13.11) เป็นนิสิตที่มีเงินเดือน 3,000-6,000 บาท รองลงมาคือ นิสิตกลุ่มที่มีเงินเดือน 6,001-9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.1

ตารางที่ 12 ตารางแสดงค่าร้อยละของนิสิตจำแนกตามค่าใช้จ่ายบุหรีและแอลกอฮอล์และเงินเดือน

ค่าใช้จ่ายบุหรีและ แอลกอฮอล์	เงินเดือน (บาท)				
	น้อยกว่า 3,000	3,000-6,000	6,001-9,000	มากกว่า 9,001	รวม
ไม่มี	12.4	48.8	4.9	0.5	66.6
น้อยกว่า 500 บาท	3.7	18.2	1.5	0.5	90.5
500-1,000 บาท	0.1	5.3	1.4	0.1	6.9
มากกว่า 1,000 บาท	0.1	1.8	0.3	0.4	2.6
รวม	41.1	74.1	8.1	0.24	

จากตารางที่ 12 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ร้อยละ 48.8 ไม่มีค่าใช้จ่ายบุหรีและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ขณะที่นิสิตที่มีค่าใช้จ่ายบุหรีและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 18.2) จ่ายเงินเพื่อซื้อบุหรีและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยกว่า 500 บาทต่อเดือน

ตารางที่ 13 ตารางแสดงจำนวนนิสิตกับค่าใช้จ่ายที่เป็นพฤติกรรมเสี่ยง

ค่าใช้จ่ายต่อเดือน	สุบบุหรี	การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	เสพยาเสพติด	เล่นการพนัน	รวม
ไม่มี	9	19	2	11	41
น้อยกว่า 500 บาท	29	59	4	14	106
500-1,000 บาท	27	35	2	10	74
มากกว่า 1,000 บาท	6	10	3	4	23
รวม	71	123	11	39	244

จากตารางที่ 13 พบว่า นิสิต 244 คน จากนิสิตทั้งหมด 802 คน มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง นิสิตส่วนใหญ่ 123 คน ใช้จ่ายเป็นค่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รองลงมาเป็นค่าบุหรี (71 คน) ค่าเล่นการพนัน (39 คน) และค่ายาเสพติด (11 คน)

ตารางที่ 14 ตารางแสดงความคิดเห็นของนิสิต

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
1. ความเครียด ความวิตกกังวลก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยง	1.86
2. เพื่อนมีส่วนให้นิสิตเกิดพฤติกรรมเสี่ยง	2.11
3. การทะเลาะวิวาทเป็นผลจากการไม่ปฏิบัติตามกฎของหอพัก	2.91
4. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติ	3.33
5. การมีความรู้เรื่องคุมกำเนิดทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์	2.69
6. การห่างเหินกับครอบครัวมีอิทธิพลทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยง	2.33
7. การได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชนก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยง	2.58
8. โฆษณาเกี่ยวกับแอลกอฮอล์ทำให้การดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น	2.72
9. ดารา นักร้องมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต	2.77
10. สื่อทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบต่อตัวนิสิต	2.47
11. สื่ออนาจารต่างๆ (ภาพยนตร์ นิตยสาร) มีผลทำให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศ	2.22
12. สิ่งของหายในหอพักเพราะถูกระเบียบของหอพักไม่เข้มงวด	2.66

จากตารางที่ 14 พบว่า พบว่า นิสิตมีความเห็นด้วยกับข้อความต่างๆ ในระดับปานกลาง โดยพบว่าข้อความที่นิสิตเห็นด้วยระดับที่สูงสุดได้แก่ “การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติ” โดยเห็นด้วยในระดับ 3.33 จากการวัดทัศนคติด้วยสเกล 1-5 ซึ่งหมายถึงค่อนข้างเห็นด้วย ขณะที่นิสิตเห็นด้วยกับข้อความ “การทะเลาะวิวาทเป็นผลจากการไม่ปฏิบัติตามกฎของหอพัก” ในระดับ 2.91 และนิสิตเห็นด้วยกับ “ดารา นักร้อง มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต” ระดับ 2.77 เป็นลำดับที่ 3

นิสิตเห็นด้วยกับข้อความ “ความเครียด ความวิตกกังวลก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยง” ในระดับต่ำสุด คือ 1.86 อยู่ในระดับค่อนข้างไม่เห็นด้วย

ตารางที่ 15 ตารางแสดงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนิสิตกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่

เหตุการณ์	สูบ		ไม่สูบ	
	ค่ากลาง	S.D.	ค่ากลาง	S.D.
1. บิดาเดินทางมาหาท่านที่หอพัก	1.42	0.581	1.41	0.647
2. มารดาเดินทางมาหาท่านที่หอพัก	1.46	0.700	1.41	0.625
3. ผู้ปกครองเดินทางมาหาท่านที่หอพัก	1.44	0.678	1.43	0.640
4. เกิดความเครียดจากการที่อยู่ร่วมกันหลายคนในหอพัก	1.60	0.736	1.56	1.148
5. พาเพื่อนมาจัดสังสรรค์ในห้องพัก	1.79	0.986	1.51	0.798
6. เข้า-ออกหอพักเกินเวลาที่หอพักกำหนด	2.28	1.131	1.79	0.924
7. ดื่มแอลกอฮอล์ภายในหอพัก	1.74	1.045	1.18	0.499
8. ท่านอยู่ในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทอันเนื่องมาจากการดื่มแอลกอฮอล์ภายในหอพัก	1.24	0.626	1.06	0.263

ตารางที่ 16 ตารางแสดงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนิสิตกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เหตุการณ์	ดื่ม		ไม่ดื่ม	
	ค่ากลาง	S.D.	ค่ากลาง	S.D.
1. บิดาเดินทางมาหาท่านที่หอพัก	1.43	0.660	1.40	0.639
2. มารดาเดินทางมาหาท่านที่หอพัก	1.47	0.746	1.40	0.609
3. ผู้ปกครองเดินทางมาหาท่านที่หอพัก	1.47	0.711	1.43	0.630
4. เกิดความเครียดจากการที่อยู่ร่วมกันหลายคนในหอพัก	1.64	0.871	1.56	1.157
5. พาเพื่อนมาจัดสังสรรค์ในห้องพัก	1.72	0.974	1.50	0.785
6. เข้า-ออกหอพักเกินเวลาที่หอพักกำหนด	2.30	1.124	1.74	0.894
7. ดื่มแอลกอฮอล์ภายในหอพัก	1.65	0.962	1.16	0.454
8. ท่านอยู่ในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทอันเนื่องมาจากการดื่มแอลกอฮอล์ภายในหอพัก	1.20	0.546	1.05	0.246

ตารางที่ 17 ตารางแสดงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนิสิตกับพฤติกรรมการเล่นการพนัน

เหตุการณ์	เล่น		ไม่เล่น	
	ค่ากลาง	S.D.	ค่ากลาง	S.D.
1. บิดาเดินทางมาหาท่านที่หอพัก	1.45	0.522	1.41	0.643
2. มารดาเดินทางมาหาท่านที่หอพัก	1.64	0.924	1.41	0.627
3. ผู้ปกครองเดินทางมาหาท่านที่หอพัก	1.64	1.027	1.43	0.636
4. เกิดความเครียดจากการที่อยู่ร่วมกันหลายคนในหอพัก	1.91	1.300	1.56	1.115
5. พาเพื่อนมาจัดสังสรรค์ในห้องพัก	2.45	1.293	1.52	0.805
6. เข้า-ออกหอพักเกินเวลาที่หอพักกำหนด	2.91	1.578	1.81	0.934
7. ดื่มแอลกอฮอล์ภายในหอพัก	2.91	1.640	1.21	0.524
8. ท่านอยู่ในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทอันเนื่องมาจากการดื่มแอลกอฮอล์ภายในหอพัก	1.45	0.934	1.07	0.295

ตารางที่ 18 ตารางแสดงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนิสิตกับพฤติกรรมการเล่นการพนัน

เหตุการณ์	เล่น		ไม่เล่น	
	ค่ากลาง	S.D.	ค่ากลาง	S.D.
1. บิดาเดินทางมาหาท่านที่หอพัก	1.33	0.530	1.41	0.647
2. มารดาเดินทางมาหาท่านที่หอพัก	1.36	0.668	1.42	0.630
3. ผู้ปกครองเดินทางมาหาท่านที่หอพัก	1.38	0.673	1.44	0.641
4. เกิดความเครียดจากการที่อยู่ร่วมกันหลายคนในหอพัก	1.51	0.823	1.57	1.132
5. พาเพื่อนมาจัดสังสรรค์ในห้องพัก	2.05	1.337	1.50	0.775
6. เข้า-ออกหอพักเกินเวลาที่หอพักกำหนด	2.74	1.272	1.78	0.909
7. ดื่มแอลกอฮอล์ภายในหอพัก	1.85	1.288	1.20	0.508
8. ท่านอยู่ในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทอันเนื่องมาจากการดื่มแอลกอฮอล์ภายในหอพัก	1.28	0.724	1.07	0.274

จากตาราง 15-18 พบว่า นิสิตที่มีพฤติกรรมเสี่ยง จะเข้า-ออกหอพักเกินเวลาที่หอพักกำหนด โดยทุกคนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงจะมีพฤติกรรมเช่นนี้ 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ซึ่งสูงกว่านิสิตที่ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงที่มีการเข้า-ออกหอพักเกินเวลาที่กำหนดประมาณ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ หรือไม่เคยเข้า-ออกเกินเวลาที่กำหนดโดยในกลุ่มที่นิสิตมีพฤติกรรมเสี่ยงนี้ นิสิตที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีการเข้า-ออกหอพักเกินเวลาที่กำหนด มากกว่ากลุ่มอื่น คือ ราว 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์

นอกจากนี้ยังพบว่า นิสิตทั้งที่มีพฤติกรรมเสี่ยงและไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ในระดับใกล้เคียงกันในด้านการมาเยี่ยมของบิดา มารดา และผู้ปกครอง ส่วนความเครียดจากการที่อยู่ร่วมกันหลายคนในหอพักพบว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยง มีจำนวนความเครียดเฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงในทุกด้าน

ด้านการพาเพื่อนมาจัดสังสรรค์ในห้องพักนั้น จำนวนครั้งในการพาเพื่อนเข้ามาสังสรรค์ที่ห้องของกลุ่มที่สูบบุหรี่กับกลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่ มีค่าใกล้เคียงกัน คือ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ เป็นค่าที่เป็นแนวทางเดียวกับกลุ่มที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งต่างจากกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงด้านการเสพยาเสพติดและการเล่นการพนัน ที่พบว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมเสพยาเสพติดพาเพื่อนมาสังสรรค์ในห้องพักบ่อยกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เสพยาเสพติด โดยผู้ที่เสพยาเสพติด พาเพื่อนเข้ามาสังสรรค์ในห้องพัก 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ขณะที่กลุ่มที่ไม่เสพยาเสพติด จัดสังสรรค์ในห้องพักสัปดาห์ละครั้ง หรือไม่ได้สังสรรค์เลย เป็นแนวทางเดียวกับเหตุการณ์ที่พบจากกลุ่มที่เล่นการพนัน คือผู้ที่เล่นพนัน จะมีพฤติกรรมพาเพื่อนเข้ามาสังสรรค์ในห้องพักบ่อยกว่าผู้ที่ไม่เล่นการพนัน โดยผู้ที่เล่นการพนันจะพาเพื่อนเข้ามาสังสรรค์ในห้องพัก 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ขณะที่ผู้ที่ไม่เล่นการพนันจะสังสรรค์กับเพื่อนในห้องพัก 0-1 ครั้งต่อสัปดาห์

นิสิตกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง จะมีดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ่อยกว่ากลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง กล่าวคือ กลุ่มที่สูบบุหรี่ กลุ่มที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะดื่มประมาณ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ หรือไม่ได้ดื่ม ขณะที่กลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่ และกลุ่มที่ตอบว่าไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตอบว่าส่วนใหญ่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเป็นแนวทางเดียวกับสิ่งที่พบในส่วนของการเล่นการพนันด้วย คือผู้ที่เล่นการพนัน ดื่มแอลกอฮอล์ บ่อยกว่าผู้ที่ไม่เล่นการพนันเล็กน้อย

ส่วนกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงด้านการเสพยาเสพติด ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ่อยกว่ากลุ่มที่ไม่เสพยาเสพติด นั่นคือ กลุ่มที่เสพยาเสพติด ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ ขณะที่กลุ่มที่ไม่เสพยาเสพติด ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประมาณ 1 ครั้งต่อสัปดาห์

ในด้านการอยู่ในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทอันเนื่องมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในหอพักนั้น นิสิตที่มีพฤติกรรมเสี่ยงด้านการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการเล่นการพนัน อยู่ในเหตุการณ์บ่อยกว่ากลุ่มที่ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงเล็กน้อย กล่าวคือ ผู้ที่ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง มักไม่ค่อยประสบเหตุการณ์นี้ (ค่า ~ 1.2) ขณะที่ผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงอยู่ในเหตุการณ์ประเภทนี้ไม่เกิน 1 ครั้งต่อสัปดาห์ (ค่า ~ 1.0) อย่างไรก็ตามพบว่าเฉพาะนิสิตกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยงด้านการเสพยาเสพติดมีความถี่

ที่จะอยู่ในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท บ่อยกว่ากลุ่มที่ไม่มีการเสพยาเสพติด แม้ว่าจะเป็นแนวทางเดียวกันกับสิ่งที่พบในกลุ่มอื่น แต่ระดับการอยู่ในเหตุการณ์ จะสูงกว่า (ค่า ~ 1.45) นิสิิตที่ไม่ได้เสพยา (ค่า ~ 1.0)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมเสี่ยง

พฤติกรรมเสี่ยง เป็นการเสนอข้อมูลของนิสิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยง โดยพฤติกรรมเสี่ยง สำหรับการวิจัยเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรนี้จะมุ่งเน้นในประเด็นของ 1) การสูบบุหรี่ 2) การดื่มแอลกอฮอล์ 3) การเสพยาเสพติด และ 4) การเล่นการพนัน

ตารางที่ 19 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต

พฤติกรรมเสี่ยง	จำนวน			ร้อยละ		
	มี	ไม่มี	รวม	มี	ไม่มี	รวม
สูบบุหรี่	71	730	801	8.9	91.1	100.0
ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	123	678	801	15.4	84.6	100.0
เสพยาเสพติด	11	790	802	1.4	98.6	100.0
เล่นการพนัน	39	762	802	4.9	95.1	100.0
รวม	244			30.6		

จากตารางที่ 19 พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตที่มากที่สุด คือ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 15.4 รองลงมาได้แก่ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 8.9 พฤติกรรมการเล่นการพนัน คิดเป็นร้อยละ 4.9 และพฤติกรรมที่น้อยที่สุด คือ พฤติกรรมการเสพยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของนิสิตชายจำแนกตามพฤติกรรมเสี่ยงและระดับการศึกษา

พฤติกรรมเสี่ยง	จำนวนนิสิตจำแนกตามระดับการศึกษา (ร้อยละ)				
	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4 (และสูงกว่า)	รวม
สูบบุหรี่	17 (33.3)	4 (7.8)	14 (2.7)	16 (31.4)	51 (31.9)
ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	26 (33.3)	11 (14.1)	18 (23.1)	23 (29.5)	78 (48.8)
เสพยาเสพติด	0 (0)	1 (20)	1 (20)	3 (60)	5 (3.1)
เล่นการพนัน	4 (15.4)	2 (7.7)	11 (42.3)	9 (34.6)	26 (16.2)
รวม	47 (29.4)	18 (11.2)	44 (27.5)	51 (31.9)	160 (100.0)

จากตารางที่ 20 พบว่า นิสิตชายส่วนใหญ่ จะมีพฤติกรรมเสี่ยงในด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.8 ของจำนวนนิสิตชายที่มีพฤติกรรมเสี่ยง รองลงมาได้แก่ การสูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 31.9 ของจำนวนนิสิตชายที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ส่วนใหญ่นิสิตชายที่มีพฤติกรรมเสี่ยงจะเป็นนิสิตชั้นปีที่ 4 และสูงกว่าชั้นปีที่ 4 คือร้อยละ 31.9 ขณะที่นิสิตชายชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมเสี่ยง คิดเป็นร้อยละ 29.4

ตารางที่ 21 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของนิสิตหญิงจำแนกตามพฤติกรรมเสี่ยงและระดับการศึกษา

พฤติกรรมเสี่ยง	จำนวนนิสิตจำแนกตามระดับการศึกษา (ร้อยละ)				
	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4 (และสูงกว่า)	รวม
สูบบุหรี่	10 (71.4)	4 (28.6)	0 (0)	0 (0)	14 (20.9)
ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	25 (58.1)	9 (23.7)	3 (7.9)	1 (2.6)	38 (56.7)
เสพยาเสพติด	2 (50)	1 (25)	0 (0)	1 (25)	4 (5.8)
เล่นการพนัน	6 (54.5)	2 (18.2)	1 (9.1)	2 (18.2)	11 (16.4)
รวม	43 (64.2)	16 (23.8)	4 (6.0)	4 (6.0)	67 (100.0)

จากตารางที่ 21 พบว่านิสิตหญิงส่วนใหญ่ จะมีพฤติกรรมเสี่ยงในด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ56.7 ของนิสิตหญิงที่มีพฤติกรรมเสี่ยง ส่วนใหญ่นิสิตหญิงที่มี

พฤติกรรมเสี่ยงจะเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 64.2 ของนิสิตหญิงที่มีพฤติกรรมเสี่ยง โดยในกลุ่มนิสิตหญิงที่มีพฤติกรรมเสี่ยง นิสิตหญิงชั้นปีที่ 1 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด จำนวนนิสิตหญิงชั้นปีที่ 1 ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 58.1 ของนิสิตหญิงชั้นปีที่ 1 ที่มีพฤติกรรมเสี่ยง หรือคิดเป็นร้อยละ 64.2 ของนิสิตหญิงที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทั้งหมด

ตารางที่ 22 ตารางแสดงพฤติกรรมการสูบบุหรี่กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

กลุ่มนิสิต		พฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			
พฤติกรรม การสูบบุหรี่	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		ดื่ม	ไม่ดื่ม	ดื่ม	ไม่ดื่ม
สูบบุหรี่	71	48	23	67.6	32.4
ไม่สูบบุหรี่	730	75	655	10.3	89.7
รวม	801	123	678	15.4	84.6

จากตารางที่ 22 พบว่า นิสิตที่สูบบุหรี่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 67.6 ส่วนนิสิตที่ไม่สูบบุหรี่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 10.3

ตารางที่ 23 ตารางแสดงพฤติกรรมการสูบบุหรี่กับพฤติกรรมการเสพยาเสพติด

กลุ่มนิสิต		พฤติกรรมเสพยาเสพติด			
พฤติกรรม การสูบบุหรี่	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		เสพยา	ไม่เสพยา	เสพยา	ไม่เสพยา
สูบบุหรี่	71	9	62	12.7	87.3
ไม่สูบบุหรี่	730	2	728	0.3	99.7
รวม	801	11	790	1.4	98.6

จากตารางที่ 23 พบว่า นิสิตที่สูบบุหรี่เสพยาเสพติดร้อยละ 12.7 ส่วนนิสิตไม่สูบบุหรี่เสพยาเสพติดร้อยละ 0.3

ตารางที่ 24 ตารางแสดงพฤติกรรมการสูบบุหรี่กับพฤติกรรมการเล่นการพนัน

กลุ่มนิสิต		พฤติกรรมการเล่นการพนัน			
พฤติกรรม การสูบบุหรี่	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		เล่น	ไม่เล่น	เล่น	ไม่เล่น
สูบบุหรี่	71	19	52	26.8	73.2
ไม่สูบบุหรี่	730	20	710	2.7	97.3
รวม	801	39	762	4.9	95.1

จากตารางที่ 24 พบว่า นิสิตที่สูบบุหรี่เล่นการพนันมากที่สุดร้อยละ 26.8 ส่วนนิสิตที่ไม่สูบบุหรี่เล่นการพนันร้อยละ 2.7

ตารางที่ 25 ตารางแสดงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับพฤติกรรมการเสพยาเสพติด

กลุ่มนิสิต		พฤติกรรมการเสพยาเสพติด			
พฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		เสพยา	ไม่เสพยา	เสพยา	ไม่เสพยา
เล่นการพนัน	39	8	115	6.5	93.5
ไม่เล่นการพนัน	762	3	675	0.4	99.6
รวม	801	11	790	1.4	98.6

จากตารางที่ 25 พบว่านิสิตที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เสพยาเสพติดร้อยละ 6.5 ส่วนนิสิตที่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์เสพยาเสพติดร้อยละ 0.4

ตารางที่ 26 ตารางแสดงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับพฤติกรรมการเล่นการพนัน

กลุ่มนิสิต		พฤติกรรมการเล่นการพนัน			
พฤติกรรม ดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		เล่น	ไม่เล่น	เล่น	ไม่เล่น
ดื่ม	123	25	98	20.3	79.7
ไม่ดื่ม	678	14	664	2.1	97.9
รวม	801	39	762	4.9	95.1

จากตารางที่ 26 พบว่า นิสิตที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เล่นการพนันร้อยละ 20.3 ส่วนนิสิตไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เล่นการพนันร้อยละ 2.1

ตารางที่ 27 ตารางแสดงพฤติกรรมการเสพยาเสพติดกับพฤติกรรมการเล่นการพนัน

กลุ่มนิสิต		พฤติกรรมการเล่นการพนัน			
พฤติกรรม เสพยาเสพติด	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		เล่น	ไม่เล่น	เล่น	ไม่เล่น
เสพยาเสพติด	11	10	1	90.9	9.1
ไม่เสพยาเสพติด	790	29	761	3.7	96.3
รวม	801	39	762	4.9	95.1

จากตารางที่ 27 พบว่า นิสิตที่เสพยาเสพติดเล่นการพนันร้อยละ 90.9 ส่วนนิสิตที่ไม่เสพยาเสพติดเล่นการพนันร้อยละ 3.7

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยง

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงเป็นการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ กับพฤติกรรมเสี่ยงโดยปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) ด้านครอบครัว 2) ด้านเพื่อน 3) ด้านความเครียด และ 4) ด้านหอพัก

ตารางที่ 28 ตารางแสดงปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่

ปัจจัยด้านครอบครัว	พฤติกรรมการสูบบุหรี่					
	จำนวน			ร้อยละ		
	สูบ	ไม่สูบ	รวม	สูบ	ไม่สูบ	รวม
1. ด้านการเลี้ยงดู						
ให้อิสระและดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด	63	662	725	8.7	91.3	100.0
แบบเข้มงวดกวดขัน	3	43	46	6.5	93.5	100.0
แบบปล่อยปละละเลย	2	11	3	15.4	84.6	100.0
อื่นๆ	2	12	4	14.3	85.7	100.0
รวม	70	728	798	8.8	91.2	100.0
2. ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว						
ดีต่อกันมาก ใกล้ชิดสนิทสนม	44	499	543	8.1	91.9	100.0
สัมพันธ์ปานกลาง	21	205	226	9.3	90.7	100.0
ค่อนข้างห่างเหิน	5	24	29	17.2	82.8	100.0
รวม	70	728	798	8.8	91.2	100.0
2. การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของครอบครัว						
สม่ำเสมอ	26	451	477	5.5	94.5	100.0
เป็นบางครั้ง	41	264	305	13.4	86.6	100.0
ไม่เคยเลย	3	13	16	18.8	81.3	100.0
รวม	70	728	798	8.8	91.2	100.0

จากตารางที่ 28 พบว่า ด้านการเลี้ยงดู นิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันสูบบุหรี่ย่อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.5 ของนิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้ นิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบให้อิสระและดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด สูบบุหรี่ย่อยละ 8.7 นิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบอื่นๆ สูบบุหรี่ย่อยละ 14.3 และนิสิต

ที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยสูงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของนิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้

ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว นิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ดีต่อกันมาก ใกล้เคียงสนิทสนมสูงหรือน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.1 ของนิสิตกลุ่มนี้ นิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวปานกลาง สูงหรือคิดเป็นร้อยละ 9.3 ส่วนนิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ค่อนข้างห่างเหินสูงหรือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.2 ของนิสิตกลุ่มนี้

ด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของครอบครัว นิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่ร่วมกันแก้ปัญหาอย่างสม่ำเสมอสูงหรือน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.5 ของนิสิตกลุ่มนี้ นิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่ร่วมกันแก้ปัญหาเป็นบางครั้ง สูงหรือร้อยละ 13.4 ส่วนนิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่ไม่เคยแก้ปัญหาของครอบครัวร่วมกันเลยสูงหรือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.8 ของนิสิตกลุ่มนี้

ตารางที่ 29 ตารางแสดงปัจจัยด้านกรอบครัวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจัยด้านกรอบครัว	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
	จำนวน			ร้อยละ		
	ดื่ม	ไม่ดื่ม	รวม	ดื่ม	ไม่ดื่ม	รวม
1. ด้านการเลี้ยงดู						
ให้อิสระและดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด	104	621	735	14.3	85.7	100.0
แบบเข้มงวดกวดขัน	9	31	46	19.6	80.4	100.0
แบบปล่อยปละละเลย	4	9	13	30.8	69.2	100.0
อื่นๆ	5	9	14	35.7	64.3	100.0
รวม	122	676	798	15.3	84.7	100.0
2. ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว						
ดีต่อกันมาก ใกล้ชิดสนิทสนม	79	464	543	14.5	85.5	100.0
ปานกลาง	34	192	226	15.0	85.0	100.0
ค่อนข้างห่างเหิน	9	20	29	31.0	69.0	100.0
รวม	122	676	798	15.3	84.7	100.0
3. การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของครอบครัว						
สม่ำเสมอ	56	421	477	11.7	88.3	100.0
เป็นบางครั้ง	62	243	305	20.3	79.7	100.0
ไม่เคยเลย	4	12	14	25.0	75.0	100.0
รวม	122	676	798	15.3	84.7	100.0

จากตารางที่ 29 พบว่า ด้านการเลี้ยงดู นิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบให้อิสระและดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.3 ของนิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้นิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 19.6 นิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 30.8 และนิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบอื่นๆ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.7 ของนิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้

ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว นิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ดีต่อกันมาก ใกล้ชิดสนิทสนม ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.5 ของนิสิตกลุ่มนี้ นิสิตที่อยู่ในครอบครัว

ที่มีความสัมพันธ์ปานกลาง คัมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ร้อยละ 15.0 ส่วนนิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ค่อนข้างห่างเหิน คัมเครื่องคัมแอลกอฮอล์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31 ของนิสิตกลุ่มนี้

ด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของครอบครัว นิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่ร่วมกันแก้ปัญหาอย่างสม่ำเสมอคัมเครื่องคัมแอลกอฮอล์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.7 ของนิสิตกลุ่มนี้ นิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่ร่วมกันแก้ปัญหาเป็นบางครั้ง คัมเครื่องคัมแอลกอฮอล์ร้อยละ 20.3 ส่วนนิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่ไม่เคยแก้ปัญหาของครอบครัวร่วมกันเลยคัมเครื่องคัมแอลกอฮอล์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25 ของนิสิตกลุ่มนี้

ตารางที่ 30 ตารางแสดงปัจจัยด้านกรอบครัวกับพฤติกรรมการเสพยาเสพติด

ปัจจัยด้านกรอบครัว	พฤติกรรมการเสพยาเสพติด					
	จำนวน			ร้อยละ		
	เสพ	ไม่เสพ	รวม	มี	ไม่เสพ	รวม
4. ด้านการเลี้ยงดู						
ให้อิสระและดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด	10	715	725	1.4	98.5	100.0
แบบเข้มงวดกวดขัน	1	45	45	2.2	97.8	100.0
แบบปล่อยปละละเลย	0	13	13	0	100.0	100.0
อื่นๆ	0	14	14	0	100.0	100.0
รวม	11	787	798	1.4	98.5	100.0
2. ด้านความสัมพันธ์						
ติดต่อกันมาก ใกล้ชิดสนิทสนม	4	539	543	0.7	99.1	100.0
ปานกลาง	6	220	226	2.7	97.3	100.0
ค่อนข้างห่างเหิน	1	28	29	3.4	96.6	100.0
รวม	11	787	798	1.4	98.5	100.0
5. การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของครอบครัว						
สม่ำเสมอ	3	474	478	0.6	99.2	100.0
เป็นบางครั้ง	6	299	305	2.0	98.0	100.0
ไม่เคยเลย	2	14	16	12.5	87.5	100.0
รวม	11	787	799	1.5	98.5	100.0

จากตารางที่ 30 พบว่า ด้านการเลี้ยงดู นิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบอิสระและดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เสพยาเสพติดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.4 ของนิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้ ส่วนนิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันเสพยาเสพติดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.2 ของนิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้

ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว นิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ติดต่อกันมาก ใกล้ชิดสนิทสนมเสพยาเสพติดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.7 ของนิสิตกลุ่มนี้ นิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์แบบปานกลางเสพยาเสพติดร้อยละ 2.7 ส่วนนิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ค่อนข้างห่างเหินเสพยาเสพติดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.4 ของนิสิตกลุ่มนี้

ด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของครอบครัว นิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่ร่วมกันแก้ปัญหาของครอบครัวอย่างสม่ำเสมอเสพหาเสพคติน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.6 ของนิสิตกลุ่มนี้ นิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่ร่วมกันแก้ปัญหาเป็นบางครั้งเสพหาเสพคตร้อยละ 2 ส่วนนิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่ไม่เคยแก้ปัญหาคือครอบครัวร่วมกันเสพหาเสพคตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.5 ของนิสิตกลุ่มนี้

ตารางที่ 31 ตารางแสดงปัจจัยด้านกรอบครีวกับพฤติกรรมการเล่นการพนัน

ปัจจัยด้านกรอบครีว	พฤติกรรมการเล่นการพนัน					
	จำนวน			ร้อยละ		
	เล่น	ไม่เล่น	รวม	เล่น	ไม่เล่น	รวม
1. ด้านการเลี้ยงดู						
ให้อิสระและดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด	34	691	725	4.7	95.2	100.0
แบบเข้มงวดกวดขัน	1	45	46	2.2	97.8	100.0
แบบปล่อยปละละเลย	2	11	13	15.4	84.6	100.0
อื่นๆ	2	12	14	14.3	85.7	100.0
รวม	39	759	798	4.9	95.0	100.0
2. ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว						
ติดต่อกันมาก ใกล้ชิดสนิทสนม	21	522	543	3.9	96.0	100.0
ปานกลาง	17	209	226	7.5	92.5	100.0
ค่อนข้างห่างเหิน	1	28	29	3.4	96.6	100.0
รวม	39	759	798	4.9	95.0	100.0
3. การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของครอบครัว						
สม่ำเสมอ	21	456	478	4.4	95.4	100.0
เป็นบางครั้ง	16	289	305	5.2	94.8	100.0
ไม่เคยเลย	2	14	16	12.5	87.5	100.0
รวม	39	759	799	5.0	95.0	100.0

จากตารางที่ 31 พบว่า ด้านการเลี้ยงดู นิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันเล่นการพนันน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.2 ของนิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้ นิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบให้อิสระและดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดเล่นการพนันร้อยละ 4.7 นิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบอื่นๆ เล่นการพนันร้อยละ 14.3 และนิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยเล่นการพนันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของนิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้

ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว นิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ค่อนข้างห่างเหินเล่นการพนันน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.9 ของนิสิตกลุ่มนี้ นิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ติดต่อกันมาก

ใกล้ชิดสนิทสนมเล่นการพนันร้อยละ 3.4 ส่วนนิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์แบบปานกลาง เล่นการพนันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.5 ของนิสิตกลุ่มนี้

ด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาในครอบครัว นิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่ร่วมกันแก้ปัญหาใน ครอบครัวอย่างสม่ำเสมอเล่นการพนันน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.4 ของนิสิตกลุ่มนี้ นิสิตที่อยู่ใน ครอบครัวที่ร่วมกันแก้ปัญหาของครอบครัวในบางครั้งเล่นการพนันร้อยละ 5.2 ส่วนนิสิตที่อยู่ใน ครอบครัวที่ไม่เคยแก้ปัญหาของครอบครัวร่วมกันเลยเล่นการพนันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.5 ของนิสิต กลุ่มนี้

ตารางที่ 32 ตารางแสดงปัจจัยด้านเพื่อนกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่

ปัจจัยด้านเพื่อน	พฤติกรรมการสูบบุหรี่					
	จำนวน			ร้อยละ		
	สูบ	ไม่สูบ	รวม	สูบ	ไม่สูบ	รวม
1. การคบเพื่อนติดยาเสพติด						
มี	11	37	48	8.0	92.0	100.0
ไม่มี	60	692	752	22.9	77.1	100.0
รวม	71	729	800	8.9	91.1	100.0
2. การคบเพื่อนเล่นการพนัน						
มี	34	178	212	6.3	93.7	100.0
ไม่มี	37	551	588	16.0	84.0	100.0
รวม	71	178	800	8.9	91.1	100.0

จากตารางที่ 32 พบว่า นิสิตที่คบเพื่อนที่ติดยาเสพติดสูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 8 ขณะที่นิสิตที่ไม่ มีเพื่อนที่ติดยาเสพติดสูบบุหรี่ร้อยละ 22.9

นิสิตที่คบเพื่อนเล่นการพนันสูบบุหรี่ร้อยละ 16 ขณะที่นิสิตที่ไม่มีเพื่อนเล่นการพนันจะสูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 6.3

ตารางที่ 33 ตารางแสดงปัจจัยด้านเพื่อนกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจัยด้านเพื่อน	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
	จำนวน			ร้อยละ		
	ดื่ม	ไม่ดื่ม	รวม	ดื่ม	ไม่ดื่ม	รวม
1. การคบเพื่อนติดยาเสพติด						
มี	16	32	48	14.2	85.8	100.0
ไม่มี	107	645	752	33.3	66.7	100.0
รวม	123	677	800	15.4	84.6	100.0
2. การคบเพื่อนเล่นการพนัน						
มี	56	156	212	11.4	88.6	100.0
ไม่มี	67	521	588	26.4	73.6	100.0
รวม	123	677	800	15.4	84.6	100.0

จากตารางที่ 33 พบว่า นิสิตที่คบเพื่อนที่ติดยาเสพติดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 14.2 ขณะที่นิสิตที่ไม่มีเพื่อนที่ติดยาเสพติดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 33.3

นิสิตที่คบเพื่อนเล่นการพนันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 11.4 ขณะที่นิสิตที่ไม่มีเพื่อนเล่นการพนันจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 26.4

ตารางที่ 34 ตารางแสดงปัจจัยด้านเพื่อนกับพฤติกรรมการเสพยาเสพติด

ปัจจัยด้านเพื่อน	พฤติกรรมการเสพยาเสพติด					
	จำนวน			ร้อยละ		
	เสพ	ไม่เสพ	รวม	เสพ	ไม่เสพ	รวม
1. การคบเพื่อนติดยาเสพติด						
มี	4	44	48	0.9	98.9	100.0
ไม่มี	7	745	752	8.3	91.7	100.0
รวม	11	789	800	1.4	98.5	100.0
2. การคบเพื่อนเล่นการพนัน						
มี	6	206	212	0.5	99.1	100.0
ไม่มี	5	583	588	2.8	96.7	100.0
รวม	11	789	799	1.4	98.5	100.0

จากตารางที่ 34 พบว่า นิสิตที่คบเพื่อนที่ติดยาเสพติดเสพยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 0.9 ขณะที่ นิสิตที่ไม่มีเพื่อนที่ติดยาเสพติดเสพยาเสพติดร้อยละ 8.3

นิสิตที่คบเพื่อนเล่นการพนันเสพยาเสพติดร้อยละ 0.5 ขณะที่นิสิตที่ไม่มีเพื่อนเล่นการพนันจะ เสพยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 2.8

ตารางที่ 35 ตารางแสดงปัจจัยด้านเพื่อนกับพฤติกรรมการเล่นการพนัน

ปัจจัยด้านเพื่อน	พฤติกรรมการเล่นพนัน					
	จำนวน			ร้อยละ		
	เล่น	ไม่เล่น	รวม	เล่น	ไม่เล่น	รวม
1. การคบเพื่อนติดยาเสพติด						
มี	11	37	48	3.7	96.1	100.0
ไม่มี	28	724	752	22.9	77.1	100.0
รวม	39	761	800	4.9	4.9	100.0
2. การคบเพื่อนเล่นการพนัน						
มี	27	185	212	2.0	98.0	100.0
ไม่มี	12	576	588	12.7	86.9	100.0
รวม	39	761	800	4.9	95.0	100.0

จากตารางที่ 35 พบว่า นิสิตที่คบเพื่อนที่ติดยาเสพติดเล่นการพนัน คิดเป็นร้อยละ 3.7 ขณะที่นิสิตที่ไม่มีเพื่อนที่ติดยาเสพติดเล่นการพนันร้อยละ 22.9

นิสิตที่คบเพื่อนเล่นการพนันจะเล่นการพนันร้อยละ 2 ขณะที่นิสิตที่ไม่มีเพื่อนเล่นการพนันจะเล่นการพนัน คิดเป็นร้อยละ 12.7

ตารางที่ 36 ตารางแสดงปัจจัยด้านความเครียดกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่

ปัจจัยด้านความเครียด	พฤติกรรมการสูบบุหรี่					
	จำนวน			ร้อยละ		
	สูบ	ไม่สูบ	รวม	สูบ	ไม่สูบ	รวม
1. ความรู้สึกเบื่อหน่าย						
ไม่มี	15	110	125	12.0	88.0	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	25	339	364	6.9	93.1	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	18	178	196	9.2	90.8	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	5	52	57	8.8	91.2	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	8	49	57	14.0	86.0	100.0
รวม	71	728	799	8.9	91.1	100.0
2. ความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน						
ไม่มี	31	299	330	9.4	90.6	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	29	314	343	8.5	91.5	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	10	81	91	11.0	89.0	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	0	19	19	0	100.0	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	1	15	16	6.3	93.8	100.0
รวม	71	728	799	8.9	91.1	100.0
3. ความรู้สึกไม่มีความสุข เสร้าหมอง						
ไม่มี	19	239	258	7.4	92.6	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	34	378	412	8.3	91.7	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	14	73	87	16.1	83.9	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	3	21	24	12.5	87.5	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	1	19	20	5.0	95.0	100.0
รวม	71	730	801	8.9	91.1	100.0

ตารางที่ 36 ตารางแสดงปัจจัยด้านความเครียดกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ (ต่อ)

ปัจจัยด้านความเครียด	พฤติกรรมการสูบบุหรี่					
	จำนวน			ร้อยละ		
	สูบ	ไม่สูบ	รวม	สูบ	ไม่สูบ	รวม
4. รู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่าต่อผู้อื่น	78	468	546	8.1	91.9	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	29	157	186	8.6	91.4	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	10	32	42	19.0	81.0	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	2	8	10	10.0	90.0	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	4	12	16	12.5	87.5	100.0
รวม	123	677	800	8.9	91.1	100.0
5. ความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง/ฆ่าตัวตาย ไม่มี	54	661	715	7.6	92.4	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	13	51	61	20.3	79.7	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	3	11	14	21.4	78.6	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	1	3	4	25.0	75.0	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	0	4	4	0	100.0	100.0
รวม	71	730	801	8.9	91.1	100.0

จากตารางที่ 36 พบว่า ด้านความรู้สึกเบื่อหน่าย นิสิตที่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่าสูบบุหรี่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.0 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย สูบบุหรี่คิดเป็นร้อยละ 12.0 ส่วนนิสิตที่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ และ 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์ สูบบุหรี่อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 9.2 และ 8.8 ตามลำดับ นิสิตที่เกิดความเบื่อหน่าย 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์สูบบุหรี่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.9

ด้านความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน นิสิตที่รู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์สูบบุหรี่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.0 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่ไม่มีความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 นิสิตที่มีความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์สูบบุหรี่คิดเป็นร้อยละ 8.5 และนิสิตที่ไม่อยากพบปะผู้คนจำนวน 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่าสูบบุหรี่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.3 ส่วนนิสิตที่ไม่อยากพบปะผู้คนจำนวน 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์ไม่พบว่ามีผู้ให้ข้อมูลคนใดสูบบุหรี่

ด้านความรู้สึกไม่เป็นสุขหรือเศร้าหมอง นิสิตที่เกิดความรู้สึกไม่เป็นสุขหรือเศร้าหมอง 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์สูบบุหรี่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.1 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่เกิดความรู้สึกไม่เป็นสุขหรือเศร้า

หมอง 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์ สูบบุหรืคิดเป็นร้อยละ 12.5 นิสิตที่เกิดความรู้สึกไม่เป็นสุขหรือเศร้าหมอง 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ สูบบุหรืคิดเป็นร้อยละ 8.3 นิสิตที่ไม่มีความรู้สึกเศร้าหมอง คิดเป็น ร้อยละ 7.4 และ นิสิตที่รู้สึกไม่เป็นสุขหรือเศร้าหมอง 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่าสูบบุหรืน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5

ด้านความรู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่า นิสิตที่รู้สึกชีวิตตนเองไม่มีคุณค่า 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ สูบบุหรืมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่คิดเช่นนั้น 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า คิดเป็นร้อยละ 12.5 นิสิตที่คิดว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่า 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์ 1-2 ต่อสัปดาห์และไม่เกิดความคิดเช่นนั้น คิดเป็นร้อยละ 10, 8.6 และ 8.1 ตามลำดับ

ด้านความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง/อยากฆ่าตัวตาย นิสิตที่คิดอยากทำร้ายตนเอง 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์สูบบุหรืมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่คิดอยากทำร้ายตนเองจำนวน 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ สูบบุหรืคิดเป็นร้อยละ 21.4 นิสิตที่คิดอยากทำร้ายตนเอง 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ สูบบุหรืคิดเป็นร้อยละ 20.3 และนิสิตที่ไม่คิดอยากทำร้ายตนเองสูบบุหรืน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.6 ส่วนนิสิตรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง 7 ครั้งต่อสัปดาห์ หรือมากกว่าไม่พบว่ามีผู้ให้ข้อมูลสนใจสูบบุหรื

ตารางที่ 37 ตารางแสดงปัจจัยด้านความเครียดกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจัยด้านความเครียด	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
	จำนวน			ร้อยละ		
	ดื่ม	ไม่ดื่ม	รวม	ดื่ม	ไม่ดื่ม	รวม
1. ความรู้สึกเบื่อหน่าย						
ไม่มี	19	106	125	15.2	84.8	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	45	319	364	12.4	87.6	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	36	160	196	18.4	81.6	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	10	47	57	17.5	82.5	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	13	44	57	22.8	77.2	100.0
รวม	123	676	799	15.4	84.6	100.0
2. ความรู้สึกไม่ยอมคบปะผู้คน						
ไม่มี	51	279	330	15.5	84.5	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	49	294	343	14.3	85.7	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	16	75	91	17.6	82.4	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	3	16	19	15.8	84.2	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	3	13	16	18.8	81.3	100.0
รวม	122	677	799	15.3	84.7	100.0
3. ความรู้สึกไม่มีความสุข เศร้าหมอง						
ไม่มี	39	219	258	15.1	84.9	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	53	359	412	12.9	87.1	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	23	64	87	26.4	73.6	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	4	20	24	16.7	83.3	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	4	16	20	20.0	80.0	100.0
รวม	123	678	801	15.4	84.6	100.0

ตารางที่ 37 ตารางแสดงปัจจัยด้านความเครียดกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ต่อ)

ปัจจัยด้านความเครียด	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
	จำนวน			ร้อยละ		
	ดื่ม	ไม่ดื่ม	รวม	ดื่ม	ไม่ดื่ม	รวม
4. รู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่าต่อผู้อื่น ไม่มี	78	468	546	14.3	85.7	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	29	157	186	15.6	84.4	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	10	32	42	23.8	76.2	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	2	8	10	20.0	80.0	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	4	12	16	25.0	75.0	100.0
รวม	123	677	800	15.4	84.6	100.0
5. ความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง/ฆ่าตัวตาย ไม่มี	101	614	715	14.1	85.9	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	14	50	64	21.9	78.1	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	5	9	14	35.7	64.3	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	1	3	4	25.0	75.0	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	2	2	4	50.0	50.0	100.0
รวม	123	678	801	15.4	84.6	100.0

จากตารางที่ 37 พบว่า ด้านความรู้สึกเบื่อหน่าย นิสิตที่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่าดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.8 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 18.4 นิสิตที่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 17.5 นิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 15.2 และนิสิตที่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.4

ด้านความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน นิสิตที่เกิดความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่าดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.8 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่เกิดความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นร้อยละ 17.6 ส่วนนิสิตที่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายจำนวน 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์ นิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน และนิสิตที่

เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายจำนวน 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์เครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์น้อยที่สุดในระดับที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 15.8, 15.5 และ 14.3 ตามลำดับ

ด้านความรู้สึกไม่มีความสุขหรือเศร้าหมอง นิสิตที่เกิดความรู้สึกไม่มีความสุขหรือเศร้าหมอง 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์เครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.4 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่เกิดความรู้สึกไม่มีความสุขหรือเศร้าหมอง 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่าเครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์ร้อยละ 20 นิสิตที่เกิดความรู้สึกไม่มีความสุขหรือเศร้าหมอง 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์เครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์ร้อยละ 16.7 นิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกเศร้าหมองเครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์ร้อยละ 15.1 และนิสิตที่เกิดความรู้สึกไม่มีความสุขหรือเศร้าหมอง 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์เครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.9

ด้านความรู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่า นิสิตที่เกิดความรู้สึกว่าชีวิตของตนเองไม่มีคุณค่า 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่าเครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่เกิดความรู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่า 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์เครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์ร้อยละ 23.8 นิสิตที่เกิดความรู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่า 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์เครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์ร้อยละ 20 และนิสิตที่เกิดความรู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่า 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์เครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์ร้อยละ 15.6 และนิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่าเครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 14.3

ด้านความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง/อยากฆ่าตัวตาย นิสิตที่เกิดความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่าเครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่เกิดความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์เครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์ร้อยละ 35.7 นิสิตที่เกิดความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์เครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์ร้อยละ 25 นิสิตที่เกิดความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์เครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์ร้อยละ 21.9 และนิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกอยากทำร้ายตนเองเครื่องมือเครื่องดัดแอลกอฮอล์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.1

ตารางที่ 38 ตารางแสดงปัจจัยด้านความเครียดกับพฤติกรรมการเสพยาเสพติด

ปัจจัยด้านความเครียด	พฤติกรรมการเสพยาเสพติด					
	จำนวน			ร้อยละ		
	เสพ	ไม่เสพ	รวม	เสพ	ไม่เสพ	รวม
1. ความรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่มี	2	123	125	1.6	98.4	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	4	360	364	1.1	96.9	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	3	193	196	1.5	98.0	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	2	55	57	3.5	96.5	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	0	57	57	0	100.0	100.0
รวม	11	788	799	1.4	98.5	100.0
2. ความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน ไม่มี	2	328	330	0.6	99.4	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	7	336	343	2.0	97.7	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	2	89	91	2.2	97.8	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	0	19	19	0	100.0	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	0	16	16	0	100.0	100.0
รวม	11	788	799	1.4	98.5	100.0
3. ความรู้สึกไม่มีความสุข เศร้าหมอง ไม่มี	3	255	258	1.2	98.5	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	4	408	412	1.0	99.0	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	4	83	87	4.6	95.4	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	0	24	24	0	100.0	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	0	20	20	0	100.0	100.0
รวม	11	790	801	1.4	98.5	100.0

ตารางที่ 38 ตารางแสดงปัจจัยด้านความเครียดกับพฤติกรรมการเสพยาเสพติด (ต่อ)

ปัจจัยด้านความเครียด	พฤติกรรมการเสพยาเสพติด					
	จำนวน			ร้อยละ		
	เสพ	ไม่เสพ	รวม	เสพ	ไม่เสพ	รวม
4. รู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่าต่อผู้อื่น ไม่มี	4	542	546	0.7	99.1	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	4	182	186	2.2	97.8	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	2	40	42	4.8	95.2	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	1	9	10	10.0	90.0	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	0	16	16	0	100.0	100.0
รวม	11	789	800	1.4	98.5	100.0
5. ความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง/ฆ่าตัวตาย ไม่มี	6	709	715	0.8	99.0	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	4	60	61	6.3	93.8	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	1	13	14	7.1	92.9	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	0	4	4	0	100.0	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	0	4	4	0	100.0	100.0
รวม	11	790	801	1.4	98.5	100.0

จากตารางที่ 38 พบว่า ด้านความรู้สึกเบื่อหน่าย นิสิตที่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์เสพยาเสพติดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.5 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย นิสิตที่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ และนิสิตที่เกิดความเบื่อหน่าย 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ เสพยาเสพติดน้อยที่สุดในระดับที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 1.6 1.5 และ 1.1 ตามลำดับ ส่วนนิสิตที่เกิดความเบื่อหน่ายจำนวน 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่าไม่พบว่ามีผู้ให้ข้อมูลคนใดเสพยาเสพติด

ด้านความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน นิสิตที่มีความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ และ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์เสพยาเสพติดมากที่สุดในระดับใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 2.2 และ 2.0 และ นิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คนเสพยาเสพติดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.6 ส่วนนิสิตที่เกิดความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์และ 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่าไม่พบว่ามีผู้ให้ข้อมูลคนใดเสพยาเสพติด

ด้านความรู้สึกไม่เป็นสุขหรือเศร้าหมอง นิสิตที่เกิดความรู้สึกไม่เป็นสุขหรือเศร้าหมอง 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์เสพยาเสพติดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.6 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกเศร้าหมอง และนิสิตที่เกิดความรู้สึกเศร้าหมอง 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์เสพยาเสพติดในระดับที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 1.2 และ 1.0 ตามลำดับ และนิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกไม่เป็นสุข 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์และ 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่าไม่พบว่ามีผู้ให้ข้อมูลคนใดเสพยาเสพติด

ด้านความรู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่าต่อผู้อื่น นิสิตที่เกิดความรู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่า 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์เสพยาเสพติดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่เกิดความรู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่า 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์เสพยาเสพติดร้อยละ 4.8 นิสิตที่เกิดความรู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่า 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์เสพยาเสพติดร้อยละ 2.2 และนิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่าเสพยาเสพติดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.7 ส่วนนิสิตที่เกิดความรู้สึก 1-2 ครั้งไม่พบว่ามีผู้ให้ข้อมูลคนใดเสพยาเสพติด

ด้านความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง/อยากฆ่าตัวตาย นิสิตที่เกิดความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์เสพยาเสพติดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.1 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่เกิดความรู้สึก 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ร้อยละ 6.3 นิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกอยากทำร้ายตนเองเสพยาเสพติดร้อยละ 0.8 และนิสิตที่เกิดความรู้สึก 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์เสพยาเสพติดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.9 ส่วนนิสิตที่เกิดความรู้สึก อยากทำร้ายตนเอง 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์และ 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่าไม่พบว่ามีผู้ให้ข้อมูลคนใดเสพยาเสพติด

ตารางที่ 39 ตารางแสดงปัจจัยด้านความเครียดกับพฤติกรรมการเล่นการพนัน

ปัจจัยด้านความเครียด	พฤติกรรมการเล่นการพนัน					
	จำนวน			ร้อยละ		
	เล่น	ไม่เล่น	รวม	เล่น	ไม่เล่น	รวม
1. ความรู้สึกเบื่อหน่าย						
ไม่มี	9	116	125	7.2	92.8	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	15	349	364	4.1	95.9	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	7	189	196	3.6	95.9	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	2	55	57	3.5	96.5	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	6	51	57	10.5	89.5	100.0
รวม	39	760	799	4.9	95.0	100.0
2. ความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน						
ไม่มี	15	315	330	4.5	95.5	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	17	326	343	4.9	94.8	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	6	858	91	6.6	93.4	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	0	19	19	0	100.0	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	1	15	16	6.3	93.8	100.0
รวม	39	760	799	4.9	95.0	100.0
3. ความรู้สึกไม่มีความสุข เศร้าหมอง						
ไม่มี	12	246	258	4.6	95.0	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	18	394	412	4.4	95.6	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	6	81	87	6.9	93.1	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	2	22	24	8.3	91.7	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	1	19	20	5.0	95.0	100.0
รวม	39	762	801	4.9	95.0	100.0

ตารางที่ 39 ตารางแสดงปัจจัยด้านความเครียดกับพฤติกรรมการเล่นการพนัน (ต่อ)

ปัจจัยด้านความเครียด	พฤติกรรมการเล่นการพนัน					
	จำนวน			ร้อยละ		
	เล่น	ไม่เล่น	รวม	เล่น	ไม่เล่น	รวม
4. รู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่าต่อผู้อื่น ไม่มี	20	526	546	3.7	96.2	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	12	174	186	6.5	93.5	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	5	37	42	11.9	88.1	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	1	9	10	10.0	90.0	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	1	15	16	6.3	93.8	100.0
รวม	39	761	800	4.9	95.0	100.0
5. ความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง/ฆ่าตัวตาย ไม่มี	29	686	715	4.1	95.8	100.0
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	9	55	64	14.1	85.9	100.0
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	1	13	14	7.1	92.9	100.0
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	0	4	4	0	100.0	100.0
7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่า	0	4	4	0	100.0	100.0
รวม	39	762	801	4.9	95.0	100.0

จากตารางที่ 39 พบว่า ด้านความรู้สึกเบื่อหน่าย นิสิตที่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือเล่นการพนันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.5 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายเล่นการพนันร้อยละ 7.2 และ นิสิตที่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์, 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ และ 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์เล่นการพนันน้อยที่สุดในระดับที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 4.1 3.6 และ 3.5 ตามลำดับ

ด้านความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน นิสิตที่เกิดความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ และ 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่าเล่นการพนันมากที่สุดในระดับที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 6.6 และ 6.3 ตามลำดับ นิสิตที่เกิดความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์และนิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกไม่อยากพบปะเล่นการพนันน้อยที่สุดในระดับที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 4.9 และ 4.5 ส่วนนิสิตที่เกิดความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์ ไม่พบว่ามีผู้ให้ข้อมูลคนใดเสพยาเสพติด

ด้านความรู้สึกไม่เป็นสุขหรือเศร้าหมอง การเกิดความรู้สึกไม่เป็นสุขหรือเศร้าหมอง 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์ในการเล่นการพนันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.3 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่เกิดความรู้สึกเศร้าหมอง 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ในการเล่นการพนันร้อยละ 6.9 นิสิตที่เกิดความรู้สึกเศร้าหมอง 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่าในการเล่นการพนันร้อยละ 5 ส่วนนิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกเศร้าหมองและนิสิตที่เกิดความรู้สึกเศร้าหมอง 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ในการเล่นการพนันน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.6 และ 4.5 ตามลำดับ

ด้านความรู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่าต่อผู้อื่น นิสิตที่เกิดความรู้สึกว่าชีวิตของตนเองไม่มีคุณค่า 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ในการเล่นการพนันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.9 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่เกิดความรู้สึกว่าชีวิตของตนเองไม่มีคุณค่า 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์ในการเล่นการพนันร้อยละ 10 นิสิตที่เกิดความรู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่า 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์และ 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่ามีระดับการเล่นการพนันที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 6.5 และ 6.3 ตามลำดับ และนิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่าในการเล่นการพนันน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.7

ด้านความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง/อยากฆ่าตัวตาย นิสิตที่เกิดความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ในการเล่นการพนันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.1 รองลงมาได้แก่ นิสิตที่เกิดความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ในการเล่นการพนัน คิดเป็นร้อยละ 7.1 และนิสิตที่ไม่เกิดความรู้สึกอยากทำร้ายตนเองในการเล่นการพนันน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.1 ส่วนนิสิตที่มีความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง 5-6 ครั้งต่อสัปดาห์และ 7 ครั้งต่อสัปดาห์หรือมากกว่าไม่พบว่ามีผู้ให้ข้อมูลคนใดเสพยาเสพติด

ตารางที่ 40 ตารางแสดงปัจจัยด้านหอพักกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่

ปัจจัยด้านหอพัก	พฤติกรรมการสูบบุหรี่					
	จำนวน			ร้อยละ		
	สูบ	ไม่สูบ	รวม	สูบ	ไม่สูบ	รวม
1. การปฏิบัติตามกฎระเบียบ						
ปฏิบัติเสมอ	14	305	319	4.4	95.6	100.0
ปฏิบัติบ่อยๆ	10	155	165	6.1	93.9	100.0
ปฏิบัติบางครั้ง	25	204	229	10.9	89.1	100.0
ไม่ปฏิบัติตาม	5	5	10	50.0	50.0	100.0
รวม	54	669	723	7.5	92.5	100.0
2. ความเข้มงวดของผู้คุมกฎระเบียบ						
เข้มงวดมาก	24	261	285	8.4	91.6	100.0
เข้มงวดปานกลาง	27	365	392	8.7	93.1	100.0
ค่อนข้างเข้มงวด	2	32	34	6.9	94.1	100.0
ไม่เข้มงวด	2	10	12	5.9	83.3	100.0
รวม	55	668	723	16.7	92.4	100.0

จากตารางที่ 40 พบว่า ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ นิสิตที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของหอพัก ต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 50 นิสิตปฏิบัติตามกฎระเบียบเป็นบางครั้งสูบบุหรี่ร้อยละ 10.9 นิสิตที่การปฏิบัติตามกฎระเบียบบ่อยๆ สูบบุหรี่ร้อยละ 6.1 และนิสิตที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเสมอสูบบุหรี่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.4

ด้านความเข้มงวดของผู้คุมกฎระเบียบ นิสิตที่อยู่หอที่ผู้คุมกฎระเบียบมีความเข้มงวดในระดับปานกลางและเข้มงวดมากสูบบุหรี่พอๆ กันคือ ร้อยละ 8.7 และ 8.4 ตามลำดับ ส่วนนิสิตที่อยู่ในหอพักที่ผู้คุมกฎระเบียบค่อนข้างเข้มงวดสูบบุหรี่ร้อยละ 6.9 ส่วนนิสิตที่อยู่ในหอพักที่ผู้คุมกฎระเบียบไม่เข้มงวดสูบบุหรี่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.9

ตารางที่ 41 ตารางแสดงปัจจัยด้านหอพักกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจัยด้านหอพัก	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
	จำนวน			ร้อยละ		
	ดื่ม	ไม่ดื่ม	รวม	ดื่ม	ไม่ดื่ม	รวม
1. การปฏิบัติตามกฎระเบียบ						
ปฏิบัติตามเสมอ	25	294	319	7.8	92.2	100.0
ปฏิบัติบ่อยๆ	19	146	165	11.5	88.5	100.0
ปฏิบัติบางครั้ง	50	179	229	21.8	78.2	100.0
ไม่ปฏิบัติตาม	7	3	10	70.0	30.0	100.0
รวม	101	622	723	14.0	86.0	100.0
2. ความเข้มงวดของผู้คุมกฎระเบียบ						
เข้มงวดมาก	39	246	285	13.7	86.3	100.0
เข้มงวดปานกลาง	53	339	392	13.5	86.5	100.0
ค่อนข้างเข้มงวด	7	27	34	20.6	79.4	100.0
ไม่เข้มงวด	2	10	12	16.7	83.3	100.0
รวม	101	623	724	14.0	86.0	100.0

จากตารางที่ 41 พบว่า ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ นิสิตที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70 นิสิตที่การปฏิบัติตามกฎระเบียบบางครั้งดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 21.8 นิสิตที่การปฏิบัติตามกฎระเบียบบ่อยๆ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 11.5 และนิสิตที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเสมอดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.8

ด้านความเข้มงวดของผู้คุมกฎระเบียบ นิสิตที่อยู่ในหอที่ผู้คุมกฎระเบียบค่อนข้างเข้มงวดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.6 นิสิตที่อยู่ในหอพักที่ผู้คุมกฎระเบียบไม่เข้มงวดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 16.7 ส่วนนิสิตที่อยู่ในหอพักที่ผู้คุมกฎระเบียบมีความเข้มงวดมากและเข้มงวดปานกลางดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยที่สุดในระดับที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 13.7 และ 13.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 42 ตารางแสดงปัจจัยด้านหอพักกับพฤติกรรมกาเสพติด

ปัจจัยด้านหอพัก	พฤติกรรมกาเสพติด					
	จำนวน			ร้อยละ		
	เสพติด	ไม่เสพติด	รวม	เสพติด	ไม่เสพติด	รวม
1. การปฏิบัติตามกฎระเบียบ						
ปฏิบัติตามเสมอ	3	316	319	0.9	99.1	100.0
ปฏิบัติตามบ่อย ๆ	1	164	165	0.6	99.4	100.0
ปฏิบัติตามบางครั้ง	3	226	229	1.3	98.7	100.0
ไม่ปฏิบัติตาม	3	7	10	30.0	70.0	100.0
รวม	10	713	723	1.4	98.6	100.0
2. ความเข้มงวดของผู้คุมกฎระเบียบ						
เข้มงวดมาก	6	279	285	2.1	97.9	100.0
เข้มงวดปานกลาง	3	289	392	0.8	99.2	100.0
ค่อนข้างเข้มงวด	0	34	34	0	100.0	100.0
ไม่เข้มงวด	1	11	12	8.3	91.7	100.0
รวม	10	713	723	1.4	98.6	100.0

จากตารางที่ 42 พบว่า ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ นิสิตที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเสพติดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30 ส่วนนิสิตที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบบางครั้ง ปฏิบัติตามเสมอ และการปฏิบัติตามบ่อยๆ ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมกาเสพติดน้อยที่สุดในระดับที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 1.3 0.9 และ 0.6 ตามลำดับ

ด้านความเข้มงวดของผู้คุมกฎระเบียบ นิสิตที่พักอยู่ในหอพักที่ผู้คุมกฎระเบียบไม่เข้มงวดเสพติดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.3 นิสิตที่อยู่ในหอพักที่ผู้คุมกฎระเบียบเข้มงวดมากเสพติดร้อยละ 2.1 นิสิตที่อยู่ในหอพักที่ผู้คุมกฎระเบียบมีความเข้มงวดปานกลางเสพติดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.8 และนิสิตที่อยู่ในหอพักที่ผู้คุมกฎระเบียบระดับค่อนข้างเข้มงวดไม่พบว่ามีผู้ให้ข้อมูลคนใดเสพติด

ตารางที่ 43 ตารางแสดงปัจจัยด้านหอพักกับพฤติกรรมการเล่นการพนัน

ปัจจัยด้านหอพัก	พฤติกรรมการเล่นการพนัน					
	จำนวน			ร้อยละ		
	เล่น	ไม่เล่น	รวม	เล่น	ไม่เล่น	รวม
1. การปฏิบัติตามกฎระเบียบ						
ปฏิบัติเสมอ	7	312	319	2.2	97.8	100.0
ปฏิบัติบ่อย ๆ	3	162	165	1.8	98.2	100.0
ปฏิบัติบางครั้ง	22	207	229	9.6	90.4	100.0
ไม่ปฏิบัติตาม	4	6	10	40.0	60.0	100.0
รวม	36	687	723	5.0	95.0	100.0
2. ความเข้มงวดของผู้คุมกฎระเบียบ						
เข้มงวดมาก	19	266	285	6.7	93.3	100.0
เข้มงวดปานกลาง	13	379	392	3.3	96.7	100.0
ค่อนข้างเข้มงวด	2	32	34	5.9	94.1	100.0
ไม่เข้มงวด	2	10	12	16.7	83.3	100.0
รวม	36	687	723	5.0	95.0	100.0

จากตารางที่ 43 พบว่า ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ นิสิตที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเล่นการพนันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 นิสิตที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเป็นบางครั้งร้อยละ 9.6 ส่วนนิสิตที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเสมอและการปฏิบัติตามกฎระเบียบบ่อยๆ เล่นการพนันน้อยที่สุดในระดับใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 2.2 และ 1.8

ด้านความเข้มงวดของผู้คุมกฎระเบียบ นิสิตที่อยู่ในหอพักที่ผู้คุมกฎระเบียบไม่เข้มงวดเล่นการพนันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.7 นิสิตที่อยู่ในหอพักที่ผู้คุมกฎระเบียบมีความเข้มงวดมากและค่อนข้างเข้มงวดเล่นการพนันในระดับใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 6.7 และ 5.9 และผู้ที่อยู่ในหอพักที่ผู้คุมกฎระเบียบมีความเข้มงวดปานกลางเล่นการพนันน้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 3.3

ตอนที่ 4 ผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยง

ตอนที่ 4 ผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยง เป็นการนำเสนอข้อมูลพฤติกรรมเกี่ยวกับผลที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นมาจากการมีพฤติกรรมเสี่ยง ซึ่งผลไม่พึงประสงค์หรือผลกระทบที่เกิดขึ้น ใน การศึกษาวิจัยนี้มองใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) การมีเพศสัมพันธ์ 2) การทะเลาะวิวาท 3) การกู้ยืมเงิน และ 4) การ ลักทรัพย์ / ชิงทรัพย์

ตารางที่ 44 ตารางแสดงพฤติกรรมการสูบบุหรี่กับการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม

กลุ่มนิสิต		การมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม			
พฤติกรรม การสูบบุหรี่	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
สูบบุหรี่	71	19	52	26.8	73.2
ไม่สูบบุหรี่	728	57	671	7.8	92.2
รวม	799	76	723	9.5	90.5

จากตารางที่ 44 พบว่า นิสิตที่สูบบุหรี่มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามร้อยละ 26.8 ส่วนนิสิตที่ไม่สูบบุหรี่มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามร้อยละ 7.8

ตารางที่ 45 ตารางแสดงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม

กลุ่มนิสิต		การมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม			
พฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
ดื่ม	123	28	95	22.8	77.2
ไม่ดื่ม	678	48	628	7.1	92.9
รวม	801	76	723	9.5	90.5

จากตารางที่ 45 พบว่า นิสิตที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามร้อยละ 22.8 ส่วนนิสิตที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามร้อยละ 7.1

ตารางที่ 46 ตารางแสดงพฤติกรรมกาเสพยาเสพติดกับการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม

กลุ่มนิสิต		การมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม			
พฤติกรรม การเสพยาเสพติด	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
เสพยา	11	6	5	54.5	45.5
ไม่เสพยา	790	70	718	8.9	91.1
รวม	801	76	723	9.5	90.5

จากตารางที่ 46 พบว่า นิสิตที่เสพยาเสพติดมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามร้อยละ 54.5 ส่วนนิสิตที่ไม่เสพยาเสพติดมีเพศสัมพันธ์ตรงข้ามร้อยละ 8.9

ตารางที่ 47 ตารางแสดงพฤติกรรมการเล่นการพนันกับการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม

กลุ่มนิสิต		การมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม			
พฤติกรรม การเล่นการพนัน	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
เล่น	39	12	27	30.8	69.2
ไม่เล่น	762	64	696	8.4	91.6
รวม	801	76	723	9.5	90.5

จากตารางที่ 47 พบว่า นิสิตที่เล่นการพนันมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามร้อยละ 30.8 ส่วนนิสิตที่ไม่เล่นการพนันมีเพศสัมพันธ์ตรงข้าม คิดเป็นร้อยละ 8.4

ตารางที่ 48 ตารางแสดงพฤติกรรมการสูบบุหรี่กับการทะเลาะวิวาท

กลุ่มนิสิต		การทะเลาะวิวาท			
พฤติกรรม การสูบบุหรี่	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		วิวาท	ไม่วิวาท	วิวาท	ไม่วิวาท
สูบบุหรี่	71	19	52	26.8	73.2
ไม่สูบบุหรี่	730	58	672	7.9	92.1
รวม	801	77	724	9.6	90.4

จากตารางที่ 48 พบว่า นิสิตที่สูบบุหรี่เกิดการทะเลาะวิวาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.8 ของจำนวนผู้สูบบุหรี่ทั้งหมด ขณะที่นิสิตไม่สูบบุหรี่เกิดการทะเลาะวิวาท คิดเป็นร้อยละ 7.9

ตารางที่ 49 ตารางแสดงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการทะเลาะวิวาท

กลุ่มนิสิต		การทะเลาะวิวาท			
พฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		วิวาท	ไม่วิวาท	วิวาท	ไม่วิวาท
ดื่ม	123	25	98	20.3	79.7
ไม่ดื่ม	678	52	626	7.7	92.3
รวม	801	77	724	9.6	90.4

จากตารางที่ 49 พบว่า นิสิตที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกิดการทะเลาะวิวาทร้อยละ 20.3 ส่วนนิสิตที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกิดการทะเลาะวิวาทร้อยละ 7.7

ตารางที่ 50 ตารางแสดงพฤติกรรมการเสพยาเสพติดกับการทะเลาะวิวาท

กลุ่มนิสิต		การทะเลาะวิวาท			
พฤติกรรม การเสพยาเสพติด	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		วิวาท	ไม่วิวาท	วิวาท	ไม่วิวาท
เสพยา	11	4	7	36.4	63.6
ไม่เสพยา	790	73	717	9.2	90.8
รวม	801	77	724	9.6	90.4

จากตารางที่ 50 พบว่า นิสิตที่เสพยาเสพติดเกิดการทะเลาะวิวาทร้อยละ 36.4 ส่วนนิสิตที่ไม่เสพยาเสพติดเกิดการทะเลาะวิวาทร้อยละ 9.2

ตารางที่ 51 ตารางแสดงพฤติกรรมการเล่นการพนันกับการทะเลาะวิวาท

กลุ่มนิสิต		การทะเลาะวิวาท			
พฤติกรรม การเล่นการพนัน	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		วิวาท	ไม่วิวาท	วิวาท	ไม่วิวาท
เล่นการพนัน	39	7	32	17.9	82.1
ไม่เล่นการพนัน	762	70	692	9.2	90.8
รวม	801	77	724	9.6	90.4

จากตารางที่ 51 พบว่านิสิตที่เล่นการพนันเกิดการทะเลาะวิวาทร้อยละ 17.9 ส่วนนิสิตที่ไม่เล่นการพนันเกิดการทะเลาะวิวาทร้อยละ 9.2

ตารางที่ 52 ตารางแสดงพฤติกรรมการสูบบุหรี่กับการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิท

กลุ่มนิสิต		การกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิท			
พฤติกรรม การสูบบุหรี่	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		กู้ยืม	ไม่กู้ยืม	กู้ยืม	ไม่กู้ยืม
สูบบุหรี่	71	51	20	71.8	28.2
ไม่สูบบุหรี่	730	408	321	56.0	44.0
รวม	801	459	341	57.4	42.6

จากตารางที่ 52 พบว่า นิสิตที่สูบบุหรี่มีการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิทร้อยละ 71.8 ส่วนนิสิตที่ไม่สูบบุหรี่มีการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิทร้อยละ 56

ตารางที่ 53 ตารางแสดงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิท

กลุ่มนิสิต		การกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิท			
พฤติกรรม การดื่ม แอลกอฮอล์	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		กู้ยืม	ไม่กู้ยืม	กู้ยืม	ไม่กู้ยืม
ดื่ม	123	85	38	69.1	30.9
ไม่ดื่ม	678	374	303	55.2	44.8
รวม	801	459	341	57.4	42.6

จากตารางที่ 53 พบว่า นิสิตที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิทร้อยละ 69.1 ส่วนนิสิตที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิทร้อยละ 55.2

ตารางที่ 54 ตารางแสดงพฤติกรรมการเสพยาเสพติดกับการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิท

กลุ่มนิสิต		การกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิท			
พฤติกรรม การเสพยาเสพติด	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		กู้ยืม	ไม่กู้ยืม	กู้ยืม	ไม่กู้ยืม
เสพยา	11	9	2	81.8	18.2
ไม่เสพยา	790	450	339	57.0	43.0
รวม	801	459	341	57.4	42.6

จากตารางที่ 54 พบว่า นิสิตที่เสพยาเสพติดมีการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิทร้อยละ 81.8 ส่วนนิสิตที่ไม่เสพยาเสพติดมีการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิทร้อยละ 57

ตารางที่ 55 ตารางแสดงพฤติกรรมการเล่นการพนันกับการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิท

กลุ่มนิสิต		การกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิท			
พฤติกรรม การเล่นการพนัน	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		กู้ยืม	ไม่กู้ยืม	กู้ยืม	ไม่กู้ยืม
เล่น	39	30	9	76.9	23.1
ไม่เล่น	762	429	332	56.4	43.6
รวม	801	459	341	57.4	42.6

จากตารางที่ 55 พบว่า นิสิตที่เล่นการพนันมีการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิทร้อยละ 76.9 ส่วนนิสิตที่ไม่เล่นการพนันมีการกู้ยืมเงินเพื่อน/คนสนิทร้อยละ 56.4

ตารางที่ 56 ตารางแสดงพฤติกรรมการสูบบุหรี่กับการลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ภายในหอพัก

กลุ่มนิสิต		การลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ในหอพัก			
พฤติกรรม การสูบบุหรี่	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
สูบบุหรี่	71	20	51	28.2	71.8
ไม่สูบบุหรี่	730	249	479	34.2	65.8
รวม	801	269	530	33.7	66.3

จากตารางที่ 56 พบว่า นิสิตที่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ในหอพักร้อยละ 28.2 ส่วน
นิสิตที่ไม่สูบบุหรี่มีพฤติกรรมลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ในหอพักร้อยละ 34.2

ตารางที่ 57 ตารางแสดงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ภายใน
หอพัก

กลุ่มนิสิต		การลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ในหอพัก			
พฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
ดื่ม	123	38	85	30.9	69.1
ไม่ดื่ม	678	231	445	34.2	65.8
รวม	801	269	530	33.7	66.3

จากตารางที่ 57 พบว่า นิสิตที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีพฤติกรรมลักทรัพย์ชิงทรัพย์ในหอพัก
ร้อยละ 30.9 ส่วนนิสิตที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีพฤติกรรมลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ในหอพักร้อยละ 34.2

ตารางที่ 58 ตารางแสดงพฤติกรรมการเสพยาเสพติดกับการลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ภายในหอพัก

กลุ่มนิสิต		การลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ในหอพัก			
พฤติกรรม การเสพยาเสพติด	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
เสพยา	11	7	4	63.6	36.4
ไม่เสพยา	790	262	526	33.2	66.8
รวม	801	269	530	33.7	66.3

จากตารางที่ 58 พบว่า นิสิตที่เสพยาเสพติดมีพฤติกรรมลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ร้อยละ 63.6 ส่วนนิสิตที่ไม่เสพยาเสพติดมีพฤติกรรมลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ในหอพักร้อยละ 33.2

ตารางที่ 59 ตารางแสดงพฤติกรรมการเล่นการพนันกับการลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ภายในหอพัก

กลุ่มนิสิต		การลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ในหอพัก			
พฤติกรรม การเล่นการพนัน	จำนวน	จำนวน		ร้อยละ	
		มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
เล่น	39	19	20	48.7	51.3
ไม่เล่น	762	250	510	32.9	67.1
รวม	801	269	530	33.7	66.3

จากตารางที่ 59 พบว่า นิสิตที่เล่นการพนันมีพฤติกรรมลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ในหอพักร้อยละ 48.7 ส่วนนิสิตที่ไม่เล่นการพนันมีพฤติกรรมลักทรัพย์/ชิงทรัพย์ในหอพักร้อยละ 32.9

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ในตอนที 5 การทดสอบสมมติฐาน เป็นการใช่วิธีวิเคราะห์เพื่อการทดสอบความสัมพันธ์ในตัวแปรที่จะศึกษา ซึ่งในการวิจัยเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์นี้มีสมมติฐาน 3 ข้อ ได้แก่ 1) คุณลักษณะนิสิตที่แตกต่างกันทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงที่แตกต่างกัน 2) ครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต 3) เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 คุณลักษณะของนิสิตที่แตกต่างกันทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 60 ตารางการทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะของนิสิตกับพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตโดย Chi-square

คุณลักษณะของนิสิต	พฤติกรรมเสี่ยง			
	สูบบุหรี่	ดื่มสุรา	ยาเสพติด	เล่นการพนัน
เพศ	22.857*	11.459*	.000	5.158
คณะ	74.394*	198.504*	8.545	87.154*
ชั้นปี	21.273*	47.231*	2.000	8.579
คะแนนเฉลี่ย	44.704*	77.041*	2.909	15.051*
รายได้	110.690*	159.634*	9.000	74.128*

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากสมมติฐานข้อ 1

H_0 : คุณลักษณะที่ต่างกันของนิสิตไม่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่างกัน

H_1 : คุณลักษณะที่ต่างกันของนิสิตทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงที่ต่างกัน

จากตาราง 53 พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงสูบบุหรี่ต่างกันและดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิสิตที่อยู่คณะต่างกันสูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเล่นการพนัน ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกันสูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นิสิตที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่างกันสูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเล่นการพนันต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ส่วนนิสิตที่รายได้ต่างกันสูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเล่นการพนันต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .01

รายละเอียดข้อมูลแต่ละตัวแปร แสดงอยู่ในตาราง 60.1-60.5

ตารางที่ 60.1 ตารางแสดงคุณลักษณะของนิสิตด้านเพศกับพฤติกรรมเสี่ยง

เพศ (จำนวนผู้ให้ข้อมูล)	จำนวนนิสิตที่มีพฤติกรรมเสี่ยง (ร้อยละ)			
	สูบบุหรี่	ดื่มแอลกอฮอล์	เสพยาเสพติด	เล่นการพนัน
ชาย(334)	55 (16.5)	82 (24.6)	5 (1.5)	26 (7.8)
หญิง(463)	15 (3.2)	40 (8.7)	5 (1.1)	12 (2.6)

จากตารางที่ 60.1 พบว่า ผู้ชายมีพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่าผู้หญิงในทุกประเภท คือ สูบบุหรี่ร้อยละ 16.5 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 24.6 เสพยาเสพติดร้อยละ 1.5 และเล่นการพนันร้อยละ 7.8

ตารางที่ 60.2 ตารางแสดงคุณลักษณะของนิสิตด้านคณะกับพฤติกรรมเสี่ยง

กลุ่มนิสิต คณะ (จำนวนผู้ให้ข้อมูล)	จำนวนนิสิตที่มีพฤติกรรมเสี่ยง (ร้อยละ)			
	สูบบุหรี่	ดื่มแอลกอฮอล์	เสพยาเสพติด	เล่นการพนัน
คณะมนุษยศาสตร์ (80)	6 (7.5)	11 (13.8)	1 (1.3)	2 (2.5)
คณะศึกษาศาสตร์ (53)	3 (5.7)	11 (20.8)	1 (1.9)	1 (1.9)
คณะศิลปกรรมศาสตร์(20)	3 (15.0)	5 (25.0)	0 (0)	1 (5.0)
คณะแพทยศาสตร์ (17)	2 (11.8)	1 (5.9)	0 (0)	0 (0)
คณะพยาบาลศาสตร์ (44)	2 (4.5)	2 (4.5)	2 (4.5)	2 (4.5)
คณะเกษตรศาสตร์ (29)	0 (0)	1 (3.4)	0 (0)	0 (0)
คณะสหเวชศาสตร์ (7)	1 (0)	2 (28.6)	0 (0)	0 (0)
คณะวิศวกรรมศาสตร์ (245)	29 (11.9)	53 (21.7)	6 (2.4)	24 (9.8)
คณะสังคมศาสตร์ (133)	8 (6.0)	11 (8.3)	0 (0)	4 (3.0)
คณะวิทยาศาสตร์ (93)	6 (6.5)	8 (8.6)	1 (1.1)	4 (2.2)
คณะทันตแพทยศาสตร์(1)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)
คณะพลศึกษา (79)	12 (15.2)	18 (22.8)	0 (0)	3 (3.8)
รวม (801)	71 (8.9)	123 (15.4)	11 (1.4)	39 (4.9)

จากตารางที่ 60.2 พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงที่พบมากที่สุดในกลุ่มนิสิตที่ให้ข้อมูล คือ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด ขณะที่พฤติกรรมการเสพยาเสพติดพบน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 1.4

นอกจากนี้ยังพบว่าสัดส่วนนิสิตที่สูบบุหรี่สูงสุดได้แก่ นิสิตคณะพลศึกษา (ร้อยละ 15.2) ขณะที่นิสิตที่มีสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงสุดได้แก่ นิสิตคณะสหเวชศาสตร์ (ร้อยละ 28.6) นิสิตที่มีสัดส่วนการเสพยาเสพติดสูงสุด คือ คณะพยาบาลศาสตร์ (ร้อยละ 4.5) และนิสิตที่มีสัดส่วนการเล่นการพนันสูงสุดได้แก่ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ (ร้อยละ9.8) อย่างไรก็ตามสัดส่วนที่เกิดขึ้นนี้ไม่ได้เกิดจากการสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า

ตารางที่ 60.3 ตารางแสดงคุณลักษณะของนิสิตด้านระดับชั้นปีการศึกษากับพฤติกรรมเสี่ยง

ชั้นปี (จำนวนผู้ให้ข้อมูล)	จำนวนนิสิตที่มีพฤติกรรมเสี่ยง (ร้อยละ)			
	สูบบุหรี่	ดื่มแอลกอฮอล์	เสพยาเสพติด	เล่นการพนัน
ชั้นปีที่ 1 (464)	27 (5.8)	5.1 (11.0)	2 (0.4)	10 (2.2)
ชั้นปีที่ 2 (119)	9 (7.6)	21 (17.6)	3 (2.5)	5 (4.2)
ชั้นปีที่ 3 (105)	14 (13.5)	21 (20.2)	1 (1.0)	12 (11.4)
ชั้นปีที่ 4 (70)	11 (15.7)	18 (25.7)	4 (5.7)	9 (12.9)
สูงกว่าชั้นปีที่ 4 (20)	5 (25.0)	6 (30.0)	0 (0)	2 (10.0)
รวม	66 (8.5)	117 (15.1)	10 (1.3)	38 (4.9)

จากตารางที่ 60.3 พบว่า นิสิตที่สูบบุหรี่และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดเป็นนิสิตที่อยู่เกินชั้นปีที่ 4 (ร้อยละ 25.0 และร้อยละ 30 ตามลำดับ) ส่วนนิสิตที่เสพยาเสพติดมากที่สุด ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 4 (ร้อยละ 5.7) นิสิตที่เล่นการพนันมากที่สุดคือ นิสิตชั้นปีที่ 4 (ร้อยละ 12.9)

ตารางที่ 60.4 ตารางแสดงคุณลักษณะของนิสิตด้านคะแนนเฉลี่ยกับพฤติกรรมเสี่ยง

คะแนนเฉลี่ย (จำนวนผู้ให้ข้อมูล)	จำนวนนิสิตที่มีพฤติกรรมเสี่ยง (ร้อยละ)			
	สูบบุหรี่	ดื่มแอลกอฮอล์	เสพยาเสพติด	เล่นการพนัน
น้อยกว่า 2.00 (24)	5 (20.8)	7 (29.2)	1 (4.2)	3 (12.5)
2.01-2.50 (199)	26 (13.1)	42 (21.2)	5 (2.5)	13 (6.5)
2.51-3.00 (336)	29 (8.6)	42 (15.5)	5 (1.5)	18 (5.4)
3.01-3.50 (203)	10 (4.9)	20 (9.9)	0 (0)	5 (2.5)
มากกว่า 3.50 (40)	1 (2.5)	2 (5.0)	0 (0)	0 (0)
รวม (802)	71 (8.39)	123 (15.4)	11 (1.4)	39 (4.9)

จากตารางที่ 60.4 พบว่า นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 มีพฤติกรรมเสี่ยงสูงสุดในทุกประเภท คือสูบบุหรี่ร้อยละ 20.8 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 29.2 เสพยาเสพติดร้อยละ 4.2 และเล่นการพนันร้อยละ 12.5

ตารางที่ 60.5 ตารางแสดงคุณลักษณะของนิสิตด้านรายได้กับพฤติกรรมเสี่ยง

รายได้ (จำนวนผู้ให้ข้อมูล)	จำนวนนิสิตที่มีพฤติกรรมเสี่ยง (ร้อยละ)			
	สูบบุหรี่	ดื่มแอลกอฮอล์	เสพยาเสพติด	เล่นการพนัน
น้อยกว่า 3,000 บาท (130)	7 (5.4)	13 (10.1)	1 (0.8)	3 (2.3)
3,001-6,000 บาท (594)	56 (9.4)	91 (15.3)	7 (1.2)	33 (5.6)
6,001-9,000 บาท (64)	6 (9.4)	15 (23.4)	1 (1.6)	2 (3.1)
มากกว่า 9,001 บาท (12)	2 (16.7)	4 (33.3)	2 (16.7)	1 (8.3)
รวม (800)	71 (8.9)	123 (15.4)	11 (1.4)	39 (4.9)

จากตารางที่ 60.5 พบว่า นิสิตที่มีรายได้มากกว่า 9,000 บาทต่อเดือนมีพฤติกรรมเสี่ยงเป็นสัดส่วนมากกว่านิสิตที่มีรายได้น้อยกว่า โดยมีพฤติกรรมสูบบุหรี่ร้อยละ 16.7 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 33.3 เสพยาเสพติดร้อยละ 16.7 และเล่นการพนันร้อยละ 8.3

สมมติฐานที่ 2 ครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต

ตารางที่ 61 ตารางทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต โดยใช้สหสัมพันธ์

ปัจจัยด้านครอบครัว	พฤติกรรมเสี่ยง			
	สูบบุหรี่	ดื่มแอลกอฮอล์	ยาเสพติด	เล่นการพนัน
สถานภาพการสมรสของครอบครัว	.022	.048	.011	.006
ลักษณะการเลี้ยงดู	.026	.099*	.004	.048
ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว	.049	.054	.055	.053
การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา	.145*	.121*	.071*	.046

จากตารางที่ 61 พบว่า ลักษณะการเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการใช้สารเสพติด และไม่พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสของพ่อแม่กับพฤติกรรมเสี่ยงใดๆ รวมทั้งยังไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ภายในภายในครอบครัวกับพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ

สมมติฐานที่ 3 เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยง
ตารางที่ 62 ตารางทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนกับพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตโดยใช้
สหสัมพันธ์

เพื่อน	พฤติกรรมเสี่ยง			
	สูบบุหรี่	ดื่มแอลกอฮอล์	ยาเสพติด	เล่นการพนัน
การคบเพื่อนที่ติดยา	.125*	.126*	.072*	.145*
การคบเพื่อนที่เล่นการพนัน	.151*	.184*	.021	.099*
การคบเพื่อนที่เสี่ยงต่อการกระทำ ผิดกฎหมาย	.066	.086	.097*	.125*
การเคยถูกเพื่อนชักชวนเข้าร่วม กระทำผิดกฎหมาย	.052	.071*	.093*	.052

จากตารางที่ 62 พบว่า การคบเพื่อนที่ติดยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการเสพยาเสพติด และพฤติกรรมการเล่นการพนันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การคบเพื่อนที่เล่นการพนันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พฤติกรรมการเล่นการพนัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การคบเพื่อนที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเสพยาเสพติด พฤติกรรมการเล่นการพนัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเคยถูกเพื่อนชักชวนเข้ากระทำความผิดกฎหมายมีผลต่อความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเสพ ยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรนี้นั้น เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต 2) เพื่อวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต และ 3) เพื่อศึกษาผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต

การศึกษาเรื่องนี้ได้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนิสิตที่เรียนและพักที่ศูนย์องค์กรฯ จำนวนทั้งสิ้น 802 คน และวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ และได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางซึ่งปรากฏอยู่ในบทที่ 4 โดยแบ่งการวิเคราะห์ผลเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย 1) ข้อมูลทั่วไป 2) พฤติกรรมเสี่ยง 3) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยง 4) ผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยง และ 5) การทดสอบสมมติฐาน และผลการวิจัยสามารถสรุปและอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1) ในด้านข้อมูลทั่วไป สัดส่วนของนิสิตที่ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้ เป็นเพราะตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยกำหนดให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ทุกคน ต้องเรียนที่ศูนย์องค์กรฯ สัดส่วนผู้ให้ข้อมูลเป็นนิสิตชายต่อนิสิตหญิงเป็น 4:6 โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มาจากนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ อย่างไรก็ตามข้อมูลที่ได้รับมีการกระจายตามหอพัก กล่าวคือ ผู้ให้ข้อมูลมาจากหอพักทุกอาคารและมีสัดส่วนไม่ต่างมากนัก และเนื่องจากเป็นข้อกำหนดของทางมหาวิทยาลัยให้นิสิตชั้นปีที่ 1 พักในหอพัก ดังนั้นเหตุผลที่นิสิตให้ในการพักอาศัยในหอพักของมหาวิทยาลัยจึงเป็นเพราะมหาวิทยาลัยกำหนด อย่างไรก็ตามก็พบว่าเหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้พักในหอพักของมหาวิทยาลัยเป็นเพราะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ เนื่องจากนิสิตต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง นิสิตส่วนใหญ่พักในห้องพักจำนวน 4 คนและพักในหอพักสัปดาห์ละ 5 วัน

2) ด้านพฤติกรรมเสี่ยง นิสิตที่มีพฤติกรรมเสี่ยงส่วนมากเป็นผู้ชาย และพฤติกรรมเสี่ยงส่วนใหญ่ของทั้งนิสิตชายและหญิง ได้แก่ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ รองลงมาได้แก่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเล่นการพนัน และการเสพยาเสพติด ตามลำดับ

3) ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยง การวิจัยนี้ได้ศึกษาความเกี่ยวข้องระหว่างปัจจัย 4 ด้านกับพฤติกรรมเสี่ยง โดยปัจจัยที่ 4 ได้แก่ 1) ครอบครัว 2) เพื่อน 3) ความเครียด และ 4) หอพัก

ด้านครอบครัว พบว่า นิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีสัดส่วนการเกิดพฤติกรรม การสูบบุหรี่ และเกิดพฤติกรรมการเล่นการพนันสูงกว่าการเลี้ยงดูแบบอื่นๆ ขณะที่รูปแบบความสัมพันธ์ ในครอบครัวแบบห่างเหิน ทำให้นิสิตเกิดพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เสพยาเสพติด มากที่สุด ส่วนความสัมพันธ์ในครอบครัวระดับปานกลางทำให้นิสิตเกิดพฤติกรรมการเล่นการพนันใน สัดส่วนสูงสุด นอกจากนี้ยังพบว่านิสิตที่อยู่ในครอบครัวที่ไม่เคยร่วมกันแก้ปัญหาครอบครัว จะมี พฤติกรรมการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเสพยาเสพติด และการเล่นการพนันในสัดส่วน สูงสุด

ข้อค้นพบดังกล่าวทำให้ประจักษ์ว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อค่านิยมและพฤติกรรมของเด็กและ เยาวชน บทบาทของบิดามารดาในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพเศรษฐกิจ สังคมทำให้ลักษณะของ ครอบครัวเปลี่ยนไป บิดามารดาต้องทำงานนอกบ้านทำให้มีเวลาการเลี้ยงดูบุตรน้อยลง สภาพดังกล่าวนี้ เกี่ยวข้องกับ 1) ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ผู้อบรมเลี้ยงดูกับเด็กที่อบรมเลี้ยงดู 2) การเสริมสร้างและการ ยับยั้งพฤติกรรม และ 3) การเป็นแบบอย่างให้แก่เด็ก

เมื่อพ่อแม่ผู้ปกครองมีเวลาให้ลูกน้อยลง ความสัมพันธ์ก็จะห่างเหินมากกว่าใกล้ชิดสนิทสนมกัน ความเข้าใจและเวลาที่ใช้ในการเสริมสร้างและยับยั้งพฤติกรรมให้น้อยลง ดังนั้น โอกาสที่พ่อแม่จะ ดักเตือนลูก ไม่ให้เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงจึงมีน้อยลง และโอกาสรวมทั้งเวลาที่ลูกจะได้เห็นพ่อแม่เป็น แบบอย่างที่ดีก็ลดลง ประกอบกับความเห็นของนิสิตที่บอกว่าคารานกร้องมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทำให้ เชื่อได้ว่าโอกาสที่พ่อแม่ผู้ปกครองจะดูแลพฤติกรรมของลูกหรือการเลียนแบบพฤติกรรมคาราของลูกนั้น ลดลง อีกทั้งเด็กและเยาวชนปัจจุบันสามารถเข้าถึงสื่อได้ด้วยตนเอง มากกว่าที่จะมีพ่อแม่และผู้ปกครอง คอยควบคุมดูแล ทำให้โอกาสเลียนแบบพฤติกรรมของคารา โดยขาดการดักเตือนจากพ่อแม่มากขึ้น บทบาทและหน้าที่ของพ่อแม่ที่ต้องระแวดระวังการแสดงพฤติกรรมของลูกหลานจึงลดลงตามไปด้วย

การอบรมเลี้ยงดูเด็กนั้นแบ่งเป็น 3 แบบ คือ 1) แบบประชาธิปไตย คือ วิธีเลี้ยงที่ทำให้รู้สึกว่ ตนเองได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม ไม่เข้มงวดจนเกินไป 2) แบบเข้มงวดกวดขัน คือการอบรมที่รู้สึกว่ พ่อแม่ก้าวท้าวเรื่องส่วนตัวของเด็ก ทำให้รู้สึกละอาย และ 3) แบบปล่อยปละละเลย คือ การอบรมเลี้ยงดูที่ รู้สึกเด็กรู้สึกว่ตนเองถูกทอดทิ้งไม่ได้รับความรักจากพ่อแม่เท่าที่ควร ถูกปล่อยให้ทำอะไรได้ตามใจชอบ

ดังนั้นจากผลการวิจัยที่พบว่า นิสิตที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีสัดส่วนการเกิด พฤติกรรมเสี่ยงสูงที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการอบรมเลี้ยงดูเด็กและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (จรรยา สุวรรณทัตและดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2521 ; อดิสร พงษ์ศรี, 2546 ; Updegraff et al.,2001 ; ดวงเดือน พันธุมนาวินและคณะ, 2528 ; อรพินทร์ ชูชมและอังฉรา สุขารมณ , 2532) ที่ให้เหตุผลว่าวัยรุ่นที่ถูกพ่อ แม่ทอดทิ้งปล่อยปละละเลย ทำให้เด็กสุขภาพจิตไม่ดี อาจกลายเป็นเด็กมีปัญหา ซึ่งสามารถทำให้เด็ก หล่านี้มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเสี่ยงออกมา

ด้านเพื่อน การคบเพื่อนที่คิดสารเสพติด ไม่ได้ทำให้นิสิตมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่สูงกว่าการไม่คบเพื่อนคิดยาเสพติด ในทางตรงกันข้ามนิสิตที่ไม่คบเพื่อนคิดยาเสพติด มีสัดส่วนพฤติกรรมเสี่ยงในทุกประเภท ได้แก่ สูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เสพยาเสพติดและเล่นการพนันสูงกว่า

การคบเพื่อนที่เล่นการพนัน ไม่ได้ทำให้อัตราส่วนจำนวนนิสิตมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่าการไม่คบเพื่อนที่เล่นการพนัน แต่การคบเพื่อนเล่นการพนันจะมีพฤติกรรมเล่นการพนันสูงกว่าคนที่ไม่คบเพื่อนเล่นการพนันชัดเจน

ผลการวิเคราะห์ในส่วนของปัจจัยด้านเพื่อน ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงกับการเกิดพฤติกรรมเสี่ยง อย่างไรก็ตามการไม่พบความสัมพันธ์ดังกล่าว ตามแนวคิดที่ว่าเพื่อนเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้ เพราะบุคคลจะเกิดการเรียนรู้และทำตามตัวแบบในกลุ่ม (Ginsberg and Greenley, 1978) เพราะกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อนิสิตได้ทั้งในทางดีและทางเสีย (Astin, 1984 ; ดวงเดือน พันธุมนาวินและ บุญยัง เจริญยิ่ง, 2517) อย่างไรก็ตามการไม่พบความสัมพันธ์ที่แสดงการคบเพื่อนมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงน่าจะเป็นเพราะมีจำนวนตัวอย่างในการให้ข้อมูลต่ำเกินไป

ด้านความเครียด ความคิดเห็นของนิสิต เป็นสิ่งสะท้อนทัศนคติและสภาพจิตใจของคน จากการศึกษาพบว่าความเครียดหรือความรู้สึกที่มีผลต่อจิตใจมีผลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงด้านการสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าการเสพยาเสพติดและการเล่นการพนัน โดยความรู้สึกที่เกิดขึ้น ได้แก่ ความรู้สึกเบื่อหน่าย ความรู้สึกไม่อยากพบปะผู้คน ความรู้สึกไม่มีความสุข/เศร้าหมอง ความรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่าและความรู้สึกอยากทำร้ายตนเอง/ฆ่าตัวตาย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นิสิตที่ไม่เกิดความเครียดก็ยังคงมีพฤติกรรมเสี่ยงเช่นเดียวกัน จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านความเครียดไม่ได้ทำให้เกิดความแตกต่างของการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงระหว่างนิสิตที่มีความเครียดกับนิสิตที่ไม่มีความเครียด

ภาวะทางจิตใจที่ทำให้เกิดความเครียด เป็นภาวะที่ซับซ้อนหากปล่อยไว้โดยไม่ได้รับการแก้ไข จะส่งผลให้เป็นภาวะความเครียดระยะยาว มีผลต่อร่างกายตามมา แม้ว่าพฤติกรรมบางอย่างถูกตีตราว่าเกิดขึ้นเพราะความเครียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมเสี่ยง แต่เมื่อพิจารณาพร้อมกับเหตุผลที่นิสิตให้ความเครียด ความวิตกกังวลไม่ได้ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยง จึงทำให้เชื่อได้ว่า การมีพฤติกรรมเสี่ยงไม่ได้ขึ้นกับความเครียดหรือสภาพจิตใจของนิสิต

ด้านหอพัก การอยู่หอพักมีกฎเกณฑ์ที่นิสิตต้องปฏิบัติตามร่วมกันในการวิจัยนี้ได้พิจารณา ปัจจัยด้านหอพักเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) เรื่องการปฏิบัติตามกฎระเบียบ และ 2) ความเข้มงวดของผู้คุมกฎระเบียบ จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือข้อระเบียบบ้างมีสัดส่วนการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่านิสิตที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเสมอ ส่วนระดับความเข้มงวดของผู้คุมกฎระเบียบที่ต่างกันไม่แสดงความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมเสี่ยง นอกจากนี้ยังพบเพียงว่านิสิตที่อยู่ในหอที่ผู้คุมกฎระเบียบไม่เข้มงวด ทำให้นิสิตมีสัดส่วนการเสพยาเสพติดและเล่นการพนันสูงกว่านิสิตที่อยู่ในหอพักที่มีผู้คุม

กฎระเบียบเข้มงวดกว่า อย่างไรก็ตาม การพบความแตกต่างจุดนี้อาจเกิดขึ้นเนื่องจากจำนวนตัวอย่างที่เสพยาเสพติดและเล่นการพนันมีจำนวนน้อย ทำให้สัดส่วนมีความคลาดเคลื่อน

การจัดหอพักของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์องค์กรฯ ได้มีข้อกำหนดห้ามดื่มสุรา สูบบุหรี่ เสพยาเสพติดและเล่นการพนัน และกฎอื่นๆ อีกหลายข้อ ดังนั้นจึงต้องมีผู้คุมกฎที่เข้มงวด หรือเรียกว่าผู้ปกครองหอพัก

4) ด้านผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยง ผลการวิจัยนี้ได้มองผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยงเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) การมีเพศสัมพันธ์ 2) การทะเลาะวิวาท 3) การกู้ยืมเงิน และ 4) การลักทรัพย์ โดยพบว่า นิสิตที่มีพฤติกรรมเสี่ยง จะมีสัดส่วนการเกิดผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยงทั้ง 4 ด้านสูงกว่านิสิตที่ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง กล่าวคือ นิสิตที่มีพฤติกรรมเสี่ยงด้านการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเสพยาเสพติด และการเล่นการพนัน จะมีพฤติกรรมด้านการมีเพศสัมพันธ์ การทะเลาะวิวาท การกู้ยืมเงิน และการลักทรัพย์

นิสิตที่มีพฤติกรรมเสี่ยงนั้น ทำให้เกิดผลตามมาหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นการมีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นและการขาดสติ การทำให้มีเงินไม่พอใช้ ต้องขอกู้ยืมจากเพื่อนฝูง หรือคนรู้จัก หรืออาจจะลักทรัพย์เพื่อหาเงินพอที่จะนำไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือยที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยง ขณะที่การขาดสติจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้นิสิตมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม หรือขาดการยับยั้งชั่งใจ และก่อเหตุทะเลาะวิวาท อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมองว่า การเกิดพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตนั้น เกิดจากทั้งการอยู่ในหอพักที่ห่างไกลจากการมีพ่อแม่ผู้ปกครองดูแล เกิดจากอิทธิพลของสื่อที่นิสิตมีอิสระเต็มที่ที่จะเลือกบริโภค และอาจมีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการชักชวนให้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือเกิดการฟุ้งเฟ้อ และเกิดจากการลอกเลียนแบบคารา หรือเลียนแบบเพื่อน ลักษณะที่นิสิตที่อยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัยและมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมนั้นเป็นเพราะการอยู่ห่างไกลจากพ่อแม่ ทำให้พ่อแม่ติดตามไม่ได้ หรือไม่ได้ติดตามควบคุมดูแลความประพฤติ และนิสิตคิดว่าการกระทำหรือพฤติกรรมของเขาเป็นเรื่องธรรมดา เรื่องส่วนตัว สอดคล้องกับผลของการศึกษาในอดีตเกี่ยวกับนิสิตที่พักในหอพัก (พระครูอาทรประชาณและคณะ, 2544 ; ศิริพร สะ โครบานีค และคณะ, 2544 ; สมชาย เจริญชัย, 2545)

5) การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ในการวิจัย การศึกษานี้ มีสมมติฐานการวิจัยอยู่ 3 ข้อ โดยผลแต่ละข้อสามารถสรุปได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 คุณลักษณะของนิสิตที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า คุณลักษณะในด้านเพศ ทำให้เกิดพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนิสิตชายจะสูบบุหรี่ และดื่ม

สมมติฐานข้อที่ 3 เพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต

ผลการทดสอบพบว่า การคบเพื่อนที่ติดยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทุกด้าน ได้แก่ การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเสพยาเสพติด และการเล่นการพนัน ส่วนการคบเพื่อนที่เล่นการพนัน มีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการเล่นการพนัน ขณะที่การคบเพื่อนที่เสี่ยงต่อการทำผิดกฎหมาย มีความสัมพันธ์กับการเสพยาเสพติด และการเล่นการพนัน และการเคยถูกเพื่อนชักชวนเข้าร่วมกระทำความผิดกฎหมายมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการเสพยาเสพติด โดยความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับต่ำ ส่วนปัจจัยของเพื่อนในด้านอื่น ไม่พบว่ามี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงด้านอื่น

ดังนั้น ผลการทดสอบสมมติฐานในข้อ 3 จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่าเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิต

ข้อเสนอแนะทางการวิจัย

1. การวิจัยนี้ เก็บข้อมูลจากนิสิตจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ เพียงแห่งเดียว ทำให้การนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้กับนิสิตนักศึกษาโดยทั่วไป (Generalization) นั้น อาจเป็นภาพที่ไม่ตรงนัก จึงควรมีการดำเนินการวิจัยแนวทางเดียวกันนี้ กับนิสิตนักศึกษาในสถานศึกษาอื่นๆ ด้วย เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น นอกจากนี้หากสามารถเก็บข้อมูลตามคณะของนิสิตนักศึกษาได้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะจากงานวิจัยพบว่า นิสิตต่างคณะกัน มีแนวทางการใช้ชีวิตไม่เหมือนกันซึ่งอาจทำให้รูปแบบการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่างกัน
2. เนื่องจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงของนิสิตที่ต่างกัน แต่ไม่มีข้อมูลเชิงประจักษ์แสดงปริมาณเหตุการณ์ (magnitude) แต่ก็ยังไม่มีหลักฐาน หรือเหตุผลสนับสนุนที่ทำให้เกิดความเข้าใจในการเกิดพฤติกรรมต่างๆ นั้นจากมุมมองของผู้ให้ข้อมูล ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่าควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพกับนิสิตที่มีพฤติกรรมเสี่ยงด้วย จะทำให้เกิดความเข้าใจชัดเจนถึงเหตุผลที่มองจากผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยง อันจะเป็นแนวทางในการป้องกันปัญหาทางสังคมได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะทางนโยบาย

1. การใช้ชีวิตในหอพักของมหาวิทยาลัยนั้น ทำให้นิสิตอยู่ห่างไกลจากการดูแลของผู้ปกครอง ดังนั้น ครูหรืออาจารย์จึงเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับนิสิตมากกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ดังนั้น หากครูอาจารย์ ให้คำแนะนำ อบรม ให้แนวทางการใช้ชีวิตกับเด็ก น่าจะเป็นการบรรเทาความรุนแรงของการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้มากขึ้น ซึ่งคิดว่าไม่มีใครคอยปรามเลย

2. เนื่องจากในปัจจุบัน การเปิดรับสื่อของเยาวชนเป็นเรื่องเสรี รัฐไม่มีมาตรการใดๆ ในการปิดกั้น การรับสื่อของเยาวชน ดังนั้น ความรู้เท่าไม่ทันการณ์ของเด็ก จึงเป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรม การเลียนแบบจากสื่อ โดยขาดการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ พฤติกรรมเสี่ยงหลายอย่างเกิดขึ้นจาก การเลียนแบบสื่อ ดังนั้น หากรัฐมีการควบคุมสื่อในเรื่องเนื้อหาสาระที่เผยแพร่ โดยป้องกันไม่ให้ มีการนำเสนอเรื่องราวของพฤติกรรมเสี่ยง และ/หรือ หากไม่สามารถทำได้เนื่องจากข้อจำกัด ต่างๆ รัฐน่าจะมีข้อกำหนดให้เพิ่มข้อความเตือนสติให้มากขึ้น โดยเป็นข้อความในรูปแบบที่ เข้าถึงเด็กและเยาวชนได้เหมาะสม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- เกดศิริ บุญญะอดิชาติ. (2545). รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวและการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม จิตวิทยาครอบครัวและครอบครัวศึกษา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (ม.ป.ป). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. ม.ป.ท.
- _____. (2544). การวิเคราะห์ทางสถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โกศล วงศ์สวรรค์; สุธีลา ตุลยเสถียร; และสถิต วงศ์สวรรค์. (2543). ปัญหาสังคม SOCIAL PROBLEMS. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.
- ม.น. (2547). แอลกอฮอล์ : ดิถีแห่งความทุกข์. *หมอชาวบ้าน*. 26(308). 18-19
- กัทธิดา. (2532). การศึกษาแนวความคิดและพฤติกรรมเกี่ยวกับการพนันของเด็กและเยาวชน *วารสารแนะแนว*. 23(123) : 67-72
- คณะกรรมการการศึกษาแนวทางส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา. (2525) รายงานเรื่องการประเมินผลโครงการอาสาพัฒนาชนบทของนิสิตนักศึกษา. กองบริการการศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย.
- จิตรา เฝ้าทรัพย์. (2520). การศึกษาทัศนคติของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- จันทิพย์ กลับเมฆ. (2531) วัยรุ่นกับยาเสพติด. *วิทยารย*. 86(8) : 42-43.
- จรรยา สุวรรณทัต และดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2521). พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม1. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- จรีนาฏ สุทธานุกุล. (2533). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านภูมิหลังทางครอบครัวและด้านตัวนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทสนทนา. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญโลก. (อค์สำเนา)
- จิรพันธ์ ไตรทิพจรัส. (2545). คู่มือสถานศึกษาแก้ปัญหาเสพติด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรัส สุวรรณเวลา. (2521). การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- ชูวงศ์ ศรีรักษา. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิต
- ครณี วัฒนสมบูรณ์ และคณะ. (2543). คำนิยมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารสุขภาพ*. 23(84): 13-27.

- คณัฏ งามมนะ. (2518). ความรู้สึกผิดชอบอยากรู้ อยากเห็นและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ได้รับ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยกับแบบเอาใจใส่เกินไป. ปรินิพนธ์ การศึกษา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม. (2520). จริยธรรมของเยาวชนไทย. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 21 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์.
- _____. (2528). ปัจจัยทางจิตวิทยานิเวศที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
- ทวี ทองสว่าง. (2522-2533). ภาวะการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง และผลกระทบต่อ สังคมกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2522. กรุงเทพฯ : รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นฤมล ประภัสสร. (2547). ปัญหาและความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมหอพัก โครงการ เพชรในตม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินิพนธ์ กศ. ม.(การอุดมศึกษา) บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (อัดสำเนา)
- นวลจันทร์ สุนทรชัย. อาชญากรรม (การป้องกัน : การควบคุม). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิภา พุทธสุวรรณ. (2530). สภาพแวดล้อมหอพักของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครในทัศนะของ ผู้บริหารและนิสิตนักศึกษาหอพัก, ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (อัดสำเนา)
- นิตยา กัทธิตระพันธ์. (2542). การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงของเด็กในเมือง. วารสารวิจัยสังคม. 22(1-2) : 1-27
- ประเทือง วงศ์ประเสริฐ. (2527). การศึกษาบุคลิกภาพของเด็ก และเยาวชนที่บ้านกรุณาและบ้านปรางค์. ปรินิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประสงค์ พุทธยานานนท์. (2546) วัยรุ่นกับบุหรี. ใกล้เคียง. 26(12) : 86-87.
- ผ่องพรรณ แว่ววิเศษ. (2534). ลักษณะจิตสังคมเพื่อการป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (อัดสำเนา)
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เพียว ผลนาค. (2539). บทบาทของบิดามารดา การปรับตัวของเพื่อนกับความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเองของ วัยรุ่น. ปรินิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิษณุพร รุโงปการ. (2541). บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา กับค่านิยมในการพึ่งตนเองของนักเรียน วัยรุ่น. ปรินิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พาณิชย์ เหล่าอมตะ. (2532). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่และการเลิกสูบบุหรี่ของครูชายโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พระครูอาทรประชานาถ, อุษา เลิศศรีสันทัต, อรุณวดี อรุณมาศ, สุจิต บัวพิมพ์ และ ประทีป เหมือนนิล.

(2544). อภิปรายแนวทางแก้ไขปัญหาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา. ใน ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษากรณีนักศึกษาอาศัยบ้านเช่าหรือหอพักเอกชนระหว่างเรียน (หน้า 35-43). สรุปผลการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ. ลพบุรี: สำนักศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏเทพสตรี.

พระมหาจรรยา สุทธิญาโณ. มปป. สุราปริทัศน์. กรุงเทพฯ : ธรรมสภา.

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ราชกิจจานุเบกษา หน้า 13 เล่มที่ 81 ตอนที่ 27 ลงวันที่ 21 มีนาคม 2507.

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2514 ราชกิจจานุเบกษา หน้า 106 เล่มที่ 89 ตอนที่ 182 ลงวันที่ 29 มีนาคม 2514.

เพ็ญพร ชีระสวัสดิ์ และ นพวรรณ จงวัฒนา. (2536). รายงานผลการวิจัยเบื้องต้น โครงการศึกษาลักษณะด้านประชากรและพฤติกรรมของสตรีขายบริการทางเพศในประเทศไทย. เอกสารหมายเลข 207/36 กรุงเทพฯ: สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภัสสร ลิมานนท์. (2529). การศึกษา ทักษะ และค่านิยมของสตรีไทยเกี่ยวกับการสมรส. กรุงเทพฯ: สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2538). สรุปผลวิจัยเบื้องต้นโครงการศึกษาครอบครัวไทย = General family survey. กรุงเทพฯ. สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มงคล พัชรดำรงกุล; และสุมาลี ศิริโชค. (2544). การตีค่าความสูญเสียจากการเล่นพนันฟุตบอลของนักเรียน-นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 8(1) : 1-11

มนตรี แยมกสิกร. (2542). รูปแบบหอพักนักศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มนัส บุญประกอบ และ ฉันทนา ภาคบงกช. (2543). ความคิดเห็นและเจตคติของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 77. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2539). ระเบียบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยหอพัก พ.ศ. 2539. กรุงเทพฯ : กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- _____. 2540. โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระยะที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- _____. 2541. โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ นครนายก ; กองธุการองครักษ์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2545). ประมวลสาระชุดวิชาการศึกษาบทบาทชายหญิง หน่วยที่ 1-5 . บัณฑิตศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2546). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ
- รุ่ง แก้วแดง. (2543). ปฏิบัติการศึกษไทย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน
- รัชนิบูลย์ ผิวสุพรรณ. การใช้ชีวิตในหอพักตามทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542. อัดสำเนา.
- โรชาติ แคมพ์พรี และคณะ. (2538) การคืบสุราของกลุ่มวัยรุ่นที่ศึกษา. ในสถาบันอุดมศึกษา. วารสารคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา. 3(1) : 37-43.
- ลักขณา เตมศิริกุลชัย. (2542) การศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการคืบแอลกอฮอล์ในเยาวชนไทย. วารสารนโยบายและแผนสาธารณสุข. 2(4) : 44-59.
- วารินทร์ ม่วงสุวรรณ. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูถูกแบบให้ความรักและแบบควบคุม ความเอื้อเฟื้อและวิสัยทางสังคม. ปรินญาณพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วีรวรรณ สุธีร์ไกรลาส (2536). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการต้านทานการติดยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมในเขต กทม. ปรินญาณพนธ์ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530) งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันทนี วาสิกะสิน. (2544). รายงานผลการวิจัยและเสนอปัญหาการปรับตัวของเยาวชน. ใน ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคูณธรรมจริยธรรมของนักศึกษากรณีนักศึกษาอาศัยบ้านเช่าหรือหอพักเอกชนระหว่างเรียน (หน้า 15-19). สรุปผลการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ. ลพบุรี: สำนักศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- ศิริพร สะโครบาเน็ค, สุภิตร อนุศาสน์, สุรางค์ จันท์แย้ม และ ภูธร ภูมะชน. (2544). การอภิปรายตัวอย่างปัญหาและโครงการเพื่อสตรีและเยาวชน. ใน ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคูณธรรมจริยธรรมของนักศึกษากรณีนักศึกษาอาศัยบ้านเช่าหรือหอพักเอกชนระหว่างเรียน (หน้า 21-34). สรุปผลการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ. ลพบุรี: สำนักศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- สมกิต อิศระวัฒน์. (2532) การเรียนรู้ด้วยตนเอง วารสารการศึกษานอกระบบ. 4(11) : 73-80

- สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินีในรัชกาลที่ 7 (กระดาศฝรั่ง) (3 มี.ค. พ.ศ. 2438) หอจดหมายเหตุแห่งชาติ เลขที่ ศธ. 51.1/6 เล่ม 1
- สมนึก ชัชวาลย์. (2528). ความผูกพันที่มีต่อสังคมกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขต อำเภอเมืองเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ สังคมวิทยา และมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สมพร สุทัศนีย์, ม.ร.ว. (2530). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์ดุริยางค์บัณฑิต จิตวิทยา กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อุดมศึกษา
- สมชาย เขจรนัยศิลป์. (2545) โรคและความตายที่มากับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร. *หมอชาวบ้าน*. 23(276) : 10-11.
- สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และ อัญชลี ปิยะตานนท์. (2544). นักเรียนเรทอาร์ นักศึกษาเรทเอกซ์ พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: บี เค อินเตอร์พริ้นท์.
- สมิต วัฒนธัญญกรรม และคณะ. (2546) พฤติกรรมการสูบบุหรี่ ดื่มแอลกอฮอล์ และยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี. *วารสารสาธารณสุขศาสตร์*. 33(1) : 27-41.
- สมุทรเปียบการ โรงเรียนราชวิทยาลัย. (กระดาศฝรั่ง) (รศ.123) เส้นหมึก หอจดหมายเหตุแห่งชาติ เลขที่ ศธ. 55/54.
- สองทศวรรษ ทบวงมหาวิทยาลัย. (2537) หนังสือที่ระลึกคล้ายวันสถาปนาทบวงมหาวิทยาลัยครบ 20 ปี 29 กันยายน 2535. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2525). หลักการกิจการนักศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กองกิจการนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2537). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1 : พื้นฐานและบริการนักศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- สุพัตรา สุภาพ. (2525). ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพจน์ จักขุทิพย์. (2521). ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.พัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อุดรธานี)
- สุรพงษ์ ชูเดช. 2547. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคนิคพระจอมเกล้าธนบุรี *วารสารวิจัยและพัฒนา มจร*. 27(1) : 95-115
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2526). สังคมวิทยาปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ :เจ้าพระยาการพิมพ์.
- _____. (2542). สังคมวิทยา ปัญหาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อดิศร พงษ์ศรี. (2546). การใช้ชีวิตภายในมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญาตรี ที่คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อภิรักษ์ จันทานี. (2538). สถิติเพื่อการวิจัย. มปท.
- อมรา สุนทรธาดา. (2536) วัยรุ่นทั่วโลกกำลังเผชิญปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร. *การประชาสงเคราะห์*. 36(4) : 27-28.
- อรพินท์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ์. (2531). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษะและนิสัยในการเรียนกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- _____. (2532). องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของวัยรุ่น. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
2547. ใบความรู้ “พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น”. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
2005. กฎหมาย.คอม ข้อที่ กฎกระทรวง ฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 ข้อที่ 1-6. (Online). Available From :
<http://www.kodmhai.com/Kkat/NKkat/Nkkat-1/Newkkat-1-1/N1518.html>
2005. การกู้ยืมเงิน (Online). Available From :
<http://www.ecitizen.go.th/view.php?SystemModuleKey=safety&id=348>
2005. การลักทรัพย์/การชิงทรัพย์ (Online). Available From :
<http://www.nrru.ac.th/knowledge/laws001.asp>
2005. ขั้นตอนและผลกระทบของเสพสารเสพติด (Online). Available :
www.thaigoodview.com/library/studentshow/st2545/5-5/no.13/brain.htm.
2005. ความเครียด (Online). Available :
<http://www.mahidol.ac.th/mahidol/ra/rapc/m1.html>
2005. ความเครียด (Online). Available :
www.geocities.com/stress_problem/
2005. ความหมายของการพัฒนาบุคลิกภาพ. (Online). Available :
<http://www.uniserv.cmu.ac.th/question.php?id=9>
2005. โทษที่เกิดขึ้นจากการใช้สารเสพติด (Online). Available :
www.thaigoodview.com/library/studentshow/st2545/5-5/no.13/mind.htm.

2005. บุหรี่. (Online). Available : www.nso.go.th/nso/knowledge/knowledge/smoke.
2005. พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตราที่ 1-17. (Online). Available From :
<http://www.kodmhai.com/m4/m4-1/H60/m1-17.html>
2005. ผลเสียที่เกิดขึ้นจากการสูบบุหรี่. (Online). Available :
www.school.net.th/library/crate_web/10000/general/10000_3876.htm.
2005. ผลเสียที่เกิดขึ้นจากการสูบบุหรี่. (Online). Available :
www.thailabonline.com/tabacoal.htm.
2005. ยาเสพติด. (Online). Available : www.police.go.th/drug.html.
2005. สุรา. (Online). Available : www.eduhealth.moph.go.th/webcontest/042law.htm
2005. สุรา. (Online). Available : www.eduhealth.moph.go.th/webcontest/042law.htm.
2005. สารประกอบในบุหรี่ (Online). Available : www.kkh.go.th/hed/smoking.
2005. หอพักนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรภัย. (Online). Available :
www.swu.ac.th.

ภาษาอังกฤษ

- Aylmer, R.C. (1989). The launching of the single young adult. In B. Carter & M. McGoldrick (Eds.). The changing family life cycle: A framework for family therapy (2nd Edition). MA: Allyn and Bacon.
- Algae, S. (2000). The factors affecting premarital sex among in-school adolescents in Mongolia. Unpublished M.A. thesis in Population and Reproductive Health Research. Mahidol University.
- Astin, A.W. (1984). Four Critical Years : Effect of College on Beliefs. Attitude and Know. San Francisco : Jossey-Base.
- Barnes, G. M., Reifman, A. S., Farrel, M. P. & Dintcheff, B. A. (2000). The effects of parenting on the development of adolescent alcohol misuse: A six-wave latent growth model. Journal of Marriage and the Family, 62(1): 175-186.
- Bolla, Patricia Ann. "Smoking Behavior" : The Influence of Environmental Supports and Gender. "Dissertation Abstracts International". 45(05) : 3112-B ; 1984

- Casper, L.M. (1992). Community Norms and Cohabitation: Effects of level and degree of Consensus. OPR Working Paper No.92-9. NJ: Office of Population Research, Princeton University.
- Cuber, John F; &Robert A. (1948). Problem of American Society. Newyork : Appleton – Century – Crofts.
- Davis, E. C. & Friel, L. V. (2001). Adolescent sexuality: Disentangling the effects of family structure and family context. Journal of Marriage and the Family, 63(3): 669-681.
- Encore. About Preventing Drug Abuse. A Scriptographic Booklet. South Peerfield : Chaming L. Bete Co, 1987.
- Frank, Lawrence K. (1925). “Social Problems”. American Journal of Sociology. n.p.
- Furstenberg, F.F. (2000). The sociology of adolescence and youth in 1990s: A critical commentary. Journal of Marriage and the Family, 62(4): 896-910.
- Gerard, J. M. & Buehler, C. (1999). Multiple risk factors in the family environment and youth problem behaviors. Journal of Marriage and the Family, 61(2): 343-361.
- Ginsberg, I.J. and J.R. Greenley. “Competing Theories of Marijuana Use” : A Longitudina Study, “Journal of Health and Social Behavior. 19 : 23-34 ; March , 1978.
- Helslin, J. M. (1993). Sociology: A down-to-earth approach. Boston: Allyn and Bacon.
- Horton, Paul B; &Leslie Gerald R. (1970). The Sociology of Socail Problems. Newyork : Appleton – Century Crofts.
- Joseph, Julian; &William Kornblum. (1983). Social problems 4th ed. n.p
- Kingsley, David. Human Society. (1949). Newyork :Macmillan Co.
- Khan, M. I. (2000). A study on the relationship between premarital sexual experience and knowledge about HIV/AIDS among Thai youth. Unpublished M.A. thesis in Population and Reproductive Health Research. Mahidol University.
- Mensch, B.S., Clark, W. H., Lloyd, C.B. & Erulkar, A.S. (1999). Premarital sex and school dropout in Kenya: Can schools make a difference?. Working Paper No.124. New York: Population Council.

- Moor, M. R. & Chase-Lansdale, P. L. (2001). Sexual intercourse and pregnancy among African American girls in high-poverty neighborhoods: the role of family and perceived community environment. Journal of Marriage and the Family, 63(4): 1146-1157.
- Occupational Stress, Professional Level Nurse's Training. And Selected Social Factors and The Self-Reported Smoking Behavior of Nurses in Two Southeastern Pennsylvania Hospitals. "Dissertation Abstracts International. 47(11) : 3987-A ; 1987.
- Parveen, S. D. (2000). Effect of family environment on premarital sexual behavior among adolescents in Bangladesh. Unpublished M.A. thesis in Population and Reproductive Health Research. Mahidol University.
- Prasartkul, P., Chamrathirong, A., Bennett, A., Jitwatanapataya, L., and Isarabhakdi, P. (1987). Rural Adolescent Sexuality and the determinants of provincial urban premarital adolescent sex. IPSR Publication No.113. Nakornpathom: Institute for Population and Social Research, Mahidol University.
- Raab, Earl; & Selznich, Gertrude J. (1959). Major Social Problems. Newyork : Row, Peterson Co.
- Robinson, I. E. & Jedlicka, D.(1985). Change in sexual attitudes and behavior of college students from 1965 to 1980. In B.C. Miller & D.H. Olson (Eds.), Family Studies: Review Yearbook Vol.3 (pp. 250-253). Beverly Hills: Sage.
- Rodgers, K. B. (1999). Parenting processes related to sexual risk-taking behaviors of adolescent males and females. Journal of Marriage and the Family, 61(1): 99-109.
- Rubington, Earl & Weinberg, Martin S. (1971). The Study of Social Problem. London : Oxford University Press.
- Schaefer, R.T. & Lamm, R.P. (1992). Sociology (4th edition). New York: Mc Graw-Hill.
- Shah, F. & Zelnik, M. (1985). Parent and peer influence on sexual behavior, contraceptive use and pregnancy experience of young women. In B.C. Miller & D.H. Olson (Eds.), Family Studies: Review Yearbook Vol.3 (pp. 254-263). Beverly Hills: Sage.
- Skager, Rodney W.(1978). Curriculum Evaluation for Lifelong Education. Oxford.

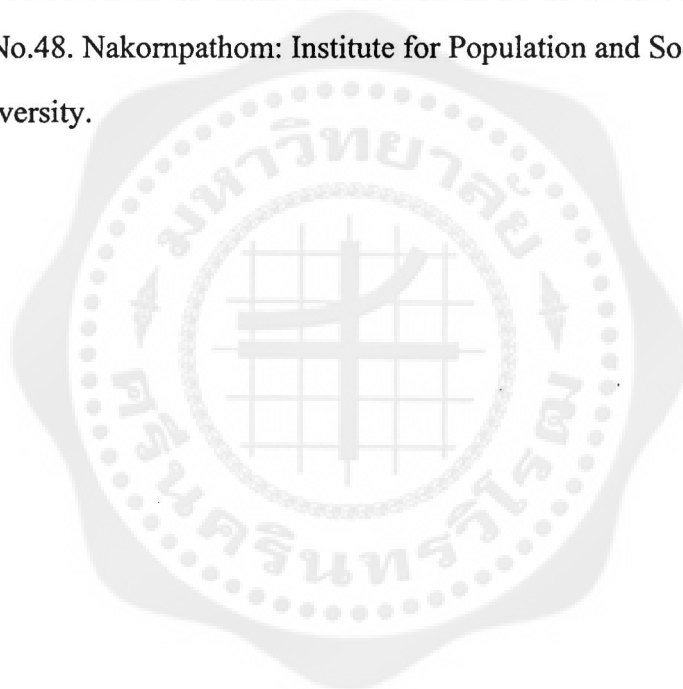
Pergamon Press.

Stark, R. (1994). Sociology (5th edition). CA: Wadsworth Publishing.

Son, N. T. (1998). Premarital sexual behavior among single male students aged 17-24 in Hanoi and Ho Chi Minh city of Vietnam. Unpublished M.A. thesis in Population and Reproductive Health Research. Mahidol University.

Updegraff, K. A., McHale, S. M., Crouter, A. C. & Kupanoff, K. (2001). Parents' involvement in adolescents' peer relationships: A comparison of mothers' and fathers' roles. Journal of Marriage and the Family, 63(3): 655-668.

Yodumnern, B. Premarital use of family planning: Effects on Age at marriage. (1981). IPSR Publication No.48. Nakornpathom: Institute for Population and Social Research, Mahidol University.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม**ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้น**

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ 18 ปี หรือต่ำกว่า ☐ 22 ปี
☐ 19 ปี ☐ 23 ปี
☐ 20 ปี ☐ 24 ปี
☐ 21 ปี ☐ 25 ปี หรือมากกว่า
3. ชั้นปี ☐ ปี 1 ☐ ปี 2 ☐ ปี 3 ☐ ปี 4 ☐ ปี 4 ขึ้นไป
4. คณะ
☐ คณะมนุษยศาสตร์	☐ คณะสหเวชศาสตร์
☐ คณะศึกษาศาสตร์	☐ คณะวิศวกรรมศาสตร์
☐ คณะศิลปกรรม	☐ คณะสังคมศาสตร์
☐ คณะแพทยศาสตร์	☐ คณะวิทยาศาสตร์
☐ คณะพยาบาลศาสตร์	☐ คณะทันตแพทยศาสตร์
☐ คณะเภสัชศาสตร์	☐ คณะพลศึกษา
5. ท่านมีคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับใด
☐ ต่ำกว่า 2.00 ☐ 2.01-2.50 ☐ 2.51-3.00 ☐ 3.01-3.50 ☐ 3.51 ขึ้นไป
6. ท่านอาศัยอยู่ที่ใด ☐ หอพักใน ☐ หอพักนอก ☐ อยู่บ้าน
- 6.1 ถ้าท่านอาศัยอยู่หอพักใน หอใด (หากไม่ได้อยู่หอพัก ข้ามไปตอบข้อ 9)
☐ อาคารหอพัก 1	☐ อาคารหอพัก 6
☐ อาคารหอพัก 2	☐ อาคารหอพัก 7
☐ อาคารหอพัก 3	☐ อาคารหอพัก 8
☐ อาคารหอพัก 4	☐ อาคารหอพัก 9
☐ อาคารหอพัก 5	☐ อาคารหอพัก 10
7. กรณีที่ท่านตอบว่าอยู่หอพัก เพราะเหตุใดมากที่สุด
- ☐ ทำรายงานหรือค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม
- ☐ มีหน้าที่รับผิดชอบทางบ้าน
- ☐ กลับบ้านแล้วรู้สึกเหงา
- ☐ มีปัญหาในครอบครัว
- ☐ เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง
- ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

8.สาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้ท่านเลือกพักอาศัยภายในหอพักของมหาวิทยาลัย

- ☐ สะดวกต่อการเดินทางไปเรียน
- ☐ มีระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ
- ☐ บิคา-มารคา / ผู้ปกครองแนะนำ
- ☐ อยู่ตามเพื่อน
- ☐ พักตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย
- ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

9.ท่านมีรายได้หลักจากใคร

- ☐ พ่อและแม่ ☐ พ่อ ☐ แม่ ☐ ผู้ปกครอง ☐ อื่นๆ.....

10. ท่านมีรายได้เดือนละเท่าใด

- ☐ ต่ำกว่า 3,000 บาท ☐ 3,001 – 6,000 บาท
- ☐ 6,001 – 9,000 บาท ☐ 9,001 บาทขึ้นไป

11. รายได้ที่ได้รับเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายของนิสิตหรือไม่

- ☐ พอใช้และเหลือเก็บ ☐ พอใช้แต่ไม่เหลือเก็บ
- ☐ ไม่พอใช้ นิสิตทำอย่างไร.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลหอพัก (ตอบเฉพาะผู้ที่พักอาศัยอยู่หอพักในมหาวิทยาลัย)

12. ในห้องพักของท่านมีผู้พักอาศัยจำนวนกี่คน (รวมตัวท่าน)

- ☐ 1 คน ☐ 2 คน ☐ 3 คน ☐ 4 คน ☐ 5 คน

13. ท่านอาศัยอยู่หอพักโดยเฉลี่ยกี่วันต่อสัปดาห์

- ☐ 1 วัน ☐ 2 วัน ☐ 3 วัน ☐ 4 วัน ☐ 5 วัน ☐ 6 วัน ☐ 7 วัน

14. นิสิตใช้เวลาว่างในหอพักสำหรับการทำกิจกรรมใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ออกกำลังกาย ☐ เล่นเกมส์
- ☐ ดูทีวี ☐ อ่านหนังสือ
- ☐ ฟังเพลง ☐ ทำงานหารายได้พิเศษ
- ☐ เล่นอินเทอร์เน็ต ☐ พบปะสังสรรค์กับเพื่อน
- ☐ เล่นดนตรี ☐ อื่นๆ ระบุ.....

15. ในห้องของท่านมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่อไปนี้หรือไม่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ โทรทัศน์ ☐ หม้อหุงข้าว
- ☐ วิทยุ / สเตอริโอ ☐ กระจกไฟฟ้า
- ☐ คอมพิวเตอร์ ☐ เตารีด
- ☐ เครื่องเล่นเกม ☐ เครื่องปรับอากาศ

- ☐ เครื่อง DVD / VCD / VDO ☐ พัดลม
☐ ตู้เย็น ☐ ไมโครเวฟ
☐ กระติกน้ำร้อน ☐ อื่นๆ ระบุ.....

16. ท่านได้รับข่าวสารจากสื่อประเภทใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ หนังสือพิมพ์ ☐ หนังสือการ์ตูน
☐ อินเทอร์เน็ต ☐ โทรศัพท์
☐ นิตยสาร ☐ วิทยุ
☐ แผ่นพับโฆษณา ☐ อื่นๆ ระบุ.....

17. ท่านทราบกฎระเบียบของหอพักหรือไม่

- ☐ ทราบ ☐ ไม่ทราบ

18. ท่านปฏิบัติตามกฎระเบียบของหอพักหรือไม่

- ☐ ปฏิบัติตามเสมอ ☐ ปฏิบัติตามบางครั้ง
☐ ปฏิบัติตามบ่อยๆ ☐ ไม่ปฏิบัติตาม

19. ท่านคิดว่าผู้คุมกฎระเบียบหอพักที่ท่านพัก มีการควบคุมอย่างเข้มงวดหรือไม่

- ☐ เข้มงวด ☐ ไม่เข้มงวด

20. ท่านใช้บริการสิ่งใดภายในหอพักบ่อยที่สุด

- ☐ ยาสีฟันประจำบ้าน ☐ หนังสือพิมพ์
☐ ห้องอ่านหนังสือ ☐ น้ำดื่ม
☐ ห้องดูทีวี ☐ อื่นๆ

21. บริเวณที่ตั้งหอพักของท่าน ประสบปัญหาต่อไปนี้ หรือไม่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ เสียรบกวน ☐ บริเวณส่วนหอพักมิได้ถูกใช้ประโยชน์
☐ กลิ่นเหม็น ☐ การจัดการในหอพักที่ไม่ถูกสุขลักษณะ
☐ ไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ☐ อื่นๆ ระบุ.....

22. ท่านพอใจกับสภาพแวดล้อมภายในหอพักหรือไม่

- ☐ พอใจ ☐ ไม่พอใจ เพราะ.....

23. ตามความต้องการที่แท้จริง ท่านต้องการพักอาศัยอยู่ที่ใดมากที่สุด

- ☐ หอพักมหาวิทยาลัย
☐ บ้านตนเอง

24. ในวันหยุด เสาร์- อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการ ท่านเดินทางกลับบ้านหรือไม่

- ☐ กลับ
☐ ไม่กลับ
☐ แล้วยแต่โอกาส

ส่วนที่ 3 ครอบครัวและการเลี้ยงดู

25. บิดาอายุ ปี

26. มารดาอายุ ปี

27. การศึกษาของบิดา

28. การศึกษาของมารดา

29. สถานภาพการสมรสของบิดา มารดา

- ☐ อยู่ด้วยกัน
☐ แยกกันอยู่
☐ หย่า

30. ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับใคร

- ☐ พ่อและแม่
☐ พ่อ
☐ แม่
☐ ผู้ปกครอง
☐ อื่นๆ

31. จำนวนพี่ชาย คน

32. จำนวนพี่สาว คน

33. จำนวนน้องสาว คน

34. จำนวนน้องชาย คน

35. ลักษณะการเลี้ยงดูของผู้ปกครองท่านอยู่ในลักษณะใด

- ☐ ให้อิสระและดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด
☐ แบบเข้มงวดกวดขัน
☐ แบบปล่อยปละละเลย
☐ อื่นๆ

36. ความสัมพันธ์ของท่านและครอบครัวเป็นอย่างไร

- ☐ ดีต่อกันมาก ใกล้ชิด สนับสนุน
☐ ปานกลาง คือ พุดคุยกันบ้างและทำกิจกรรมกันบ้างเมื่อมีเวลา
☐ ก่อนข้างห่างเหิน (มีเวลาว่างแต่ไม่ค่อยพุดคุยหรือไม่ได้ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันหรือ นานๆ ครั้ง)

37. เมื่อท่านมีปัญหา ครอบครัวท่านช่วยแก้ปัญหาหรือไม่

- ☐ เสมอ
☐ เป็นบางครั้ง
☐ ไม่เคยเลย

38. เมื่อท่านมีปัญหาจะปรึกษาใครเป็นคนแรก

- ☐ เพื่อน ☐ ครู / อาจารย์
☐ บิดา-มารดา ☐ อื่นๆ ระบุ

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมเสี่ยง

39. เมื่อท่านมีปากเสียงกับผู้อื่นท่านเคยใช้กำลังในการแก้ปัญหาหรือไม่

- ☐ ใช้ทุกครั้งที่มีปัญหา ☐ เป็นบางครั้ง ☐ ไม่เคยเลย

40. เมื่อพืงสิ่งใดในการแก้ปัญหา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ บุหรี ☐ การพนัน
☐ เหล้า ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
☐ ยาเสพติด

41. ท่านมีพฤติกรรมข้างต้นโดยมีใครเป็นแบบอย่างมากที่สุด

- ☐ บิดา-มารดา / ผู้ปกครอง ☐ ตนเอง ☐ อื่น ๆ ระบุ
- ☐ เพื่อน ☐ ดารา นักร้อง นักแสดง
- ☐ พี่-น้อง ☐ ไม่ได้ทำตามใคร

42. คุณได้รับข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อใดมากที่สุด

- ☐ สื่อสิ่งพิมพ์ ☐ วิทยุ ☐ โทรทัศน์ ☐ คอมพิวเตอร์ (Internet)
☐ สื่อบุคคล (พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ญาติ/เพื่อนๆ ฯลฯ) ☐ อื่นๆ ระบุ.....

43. คุณใช้จ่ายค่าบุหรีและเครื่องคั้มแอลกอฮอล์ประมาณเดือนละเท่าไร

- ☐ ไม่มี ☐ น้อยกว่า 500 บาท
☐ 500-1,000 บาทต่อเดือน ☐ มากกว่า 1,000 บาท

44. คุณคิดว่าการคั้มแอลกอฮอล์นั้นส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงข้อใดมากที่สุด

- ☐ ทะเลาะวิวาท ☐ การมีเพศสัมพันธ์ ☐ ลักขโมย
☐ ดิดยาเสพติด ☐ อุบัติเหตุ ☐ อื่นๆ ระบุ.....

45. ในหอพักที่ท่านอาศัยเคยมีการกระทำผิด ทางด้านอาชญากรรม อะไรบ้าง
- ☐ ลักทรัพย์/ชิงทรัพย์

☐ ข่มขืนกระทำชำเรา
- ☐ ทำร้ายร่างกายโดยเจตนา

☐ ฆ่าคนตาย
- ☐ ปลอมแปลงเอกสาร

☐ อื่นๆ ระบุ.....
- ☐ ขาขโมยสินค้าผิดกฎหมาย

46. ท่านมีเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิดทางกฎหมายหรือไม่
- ☐ มี

☐ ไม่มี

47. เพื่อนของท่านเคยชักชวนให้ท่านเข้าร่วมกระทำการที่ผิดกฎหมายหรือไม่
- ☐ เคย

☐ ไม่เคย

48. ในหอพักของท่านมีผู้กระทำความผิดกฎหมายเนื่องจากความผิดปกติทางจิตหรือไม่
- ☐ มี

☐ ไม่มี

49. ครอบครัวของท่านมีผู้ที่เคยกระทำความผิดกฎหมาย
- ☐ เคย

☐ ไม่เคย

50. ท่านเคยมีความคิดที่จะกระทำความผิดทางกฎหมาย
- ☐ ใช่

☐ ไม่ใช่

51. ท่านมีพฤติกรรมการเข้าเรียนอย่างไร
- ☐ เข้าเรียนทุกครั้ง

☐ เข้าเรียนมากกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์

☐ เข้าเรียนน้อยกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์

☐ ไม่เข้าเรียนเลย

52. ท่านหาทางออกให้กับตัวท่านเองอย่างไรเมื่อเครียด
-

ตารางที่ 1 กรณำทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านเลือก (เฉพาะผู้อาศัยอยู่ในหอพัก)

เหตุการณ์ / ความรู้สึก ต่อไปนี้เกิดขึ้นบ่อยแค่ไหน	จำนวนครั้งต่อสัปดาห์				
	ไม่มีเลย	1-2	3-4	5-6	7 หรือมากกว่า
1. บิดาเดินทางมาหาท่านที่หอพัก					
2. มารดาเดินทางมาหาท่านที่หอพัก					
3. ผู้ปกครองเดินทางมาหาท่านที่หอพัก					
4. เกิดความเครียดจากการที่อยู่ร่วมกันหลายคนในหอพัก					
5. พาเพื่อนมาจัดปาร์ตี้ในห้องพัก					
6. เข้า-ออกหอพักเกินเวลาที่หอพักกำหนด					
7. ดื่มแอลกอฮอล์ภายในหอพัก					
8. ท่านอยู่ในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทอันเนื่องมาจากการดื่มแอลกอฮอล์ภายในหอพัก					

ตารางที่ 2 กรณำทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านเลือก

เหตุการณ์ / ความรู้สึก ต่อไปนี้เกิดขึ้นบ่อยแค่ไหน	จำนวนครั้งต่อสัปดาห์				
	ไม่มีเลย	1-2	3-4	5-6	7 หรือมากกว่า
1. ท่านพูดคุยติดต่อกับบิดา					
2. ท่านพูดคุยติดต่อกับมารดา					
3. ท่านพูดคุยติดต่อกับผู้ปกครอง					
4. ครอบครัวท่านทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน					
5. ท่านเดินทางกลับบ้าน					
6. รู้สึกเบื่อหน่าย					
7. ไม่อยากพบปะผู้คน					
8. รู้สึกไม่มีความสุข เศร้าหมอง					
9. รู้สึกว่าชีวิตตนเองไม่มีคุณค่า/ไร้ค่า/ไม่มีคุณค่าต่อผู้อื่น					

10. รู้สึกว่าไม่สามารถควบคุมสถานการณ์หรือ สิ่งแวดล้อมได้					
11. เคยมีความรู้สึกอยากทำร้ายตัวเอง/ฆ่าตัวตาย					
12. มีการทะเลาะวิวาท/ต่อสู้/ทำร้ายร่างกายผู้อื่น					
13. พกพาอาวุธ หรือของมีคม เช่น มีด ปืน ไป มหาวิทยาลัย					
14. กลุ่มเพื่อนของนิสิตมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น					
15. เห็นพ่อแม่/ผู้ปกครอง/คนใกล้ชิด ใช้ความ รุนแรงด้านร่างกาย/ทะเลาะวิวาท					
16. เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม					
17. เคยอยู่กับเพศตรงข้ามในที่ลับตาคน					
18. เคยทดลองใช้สารเสพติด					
19. เที่ยวสถานบันเทิงยามค่ำคืน					
20. คบเพื่อนที่ติดยา					
21. คบเพื่อนเล่นการพนัน					
22. เล่นการพนัน					
23. ใช้สารเสพติด					
24. ทำงานพิเศษตอนกลางคืน					
25. พ่อแม่/ผู้ปกครอง ให้ความอิสระอย่างเต็มที่					
26. ยืมเงินเพื่อน/คนสนิท					

ตารางที่ 3 กรณำทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ทำนมีความคิดเห็นตรงกับข้อความต่อไปนี้

ทำนเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้หรือไม่	ระดับ				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	เฉยๆ	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย
ความเครียด ความวิตกกังวลก่อเกิดพฤติกรรม เสี่ยง					
เพื่อนมีส่วนในั้่นิ่สิดเกิดพฤติกรรมเสี่ยง					
การทะเลาะวิวาทเป็นผลจากการไม่ปฏิบัติตามกฎ ของหอพัก					
การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนนั้นเป็นเรื่องปกติ					
การมีความรู้เรื่องการคุมกำเนิดทำให้วัยรุ่นมี เพศสัมพันธ์					
การห่างเหินกับครอบครัวมีอิทธิพลทำให้เกิด พฤติกรรมเสี่ยง					
การได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชนก่อให้เกิด พฤติกรรมเสี่ยง					
โฆษณาเกี่ยวกับแอลกอฮอล์ทำให้การดื่ม แอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น					
สื่อมีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อสินค้า					
คารา นักร้องมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต					
สื่อทำให้เกิดพฤติกรรมการเล่นแบบต่อต้านนิสิด					
สื่ออนาจารต่าง ๆ (ภาพยนตร์/นิตยสาร) มีผลให้ กิดการล่วงละเมิดทางเพศ					
สิ่งของหายในหอพักเพราะกฎระเบียบของ ที่พักไม่เข้มงวด					